

Bruxelles, 23. rujna 2021.
(OR. en)

11763/21

Međuinstitucijski predmet:
2021/0295 (COD)

EF 268
ECOFIN 838
SURE 32
CODEC 1210

POP RATNA BILJEŠKA

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	23. rujna 2021.
Za:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2021) 581 final
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Direktive 2009/138/EZ u pogledu proporcionalnosti, kvalitete nadzora, izvještavanja, mjera dugoročnih jamstava, makrobonitetnih alata, rizika za održivost, nadzora grupe i prekograničnog nadzora

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2021) 581 final.

Priloženo: COM(2021) 581 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 22.9.2021.
COM(2021) 581 final

2021/0295 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2009/138/EZ u pogledu proporcionalnosti, kvalitete nadzora, izvještavanja, mjera dugoročnih jamstava, makrobonitetnih alata, rizika za održivost, nadzora grupe i prekograničnog nadzora

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2021) 620 final} - {SWD(2021) 260 final} - {SWD(2021) 261 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Gospodarska i socijalna važnost osiguranja¹ opravdava intervenciju javnih tijela u obliku bonitetnog nadzora. Osiguratelji pružaju zaštitu od budućih događaja koji mogu dovesti do gubitka i usmjeravaju štednju kućanstava na financijska tržišta i u realno gospodarstvo. Direktivom 2009/138/EZ² („Solventnost II“) utvrđuju se bonitetna pravila za sektor osiguranja i nastoji se omogućiti jedinstveno tržište za usluge osiguranja uz istodobnu zaštitu ugovaratelja osiguranja.

Europska komisija ima pravni mandat za provedbu sveobuhvatnog preispitivanja temeljnih sastavnica Direktive Solventnost II, posebno svojeg potrebnog kapitala utemeljenog na riziku i pravila o vrednovanju dugoročnih obveza, te za donošenje zaključaka iz prvih pet godina iskustva s okvirom. To je iskustvo pokazalo i da bi se proporcionalnost Direktive Solventnosti II mogla poboljšati te je istaknuto da ne postoje posebne odredbe na razini EU-a za rješavanje problema nakupljanja sistemskih rizika, osiguravanje pripravnosti za krize ili sanaciju osiguratelja, prema potrebi.

Nadalje, okvir mora biti usklađen s političkim prioritetima EU-a. Konkretno, sektor osiguranja trebao bi imati ulogu u financiranju **gospodarskog oporavka nakon pandemije bolesti COVID-19**, dovršetku **unije tržišta kapitala**³ i ostvarivanju ciljeva **europskog zelenog plana**⁴. Konkretnije, taj će sektor biti ključan za jačanje uloge vlastitog kapitala u korporativnom sektoru i financiranje prelaska na održivost.

I druge europske institucije smatraju ovo preispitivanje ključnom inicijativom za potporu ciljevima unije tržišta kapitala. U izvješću Europskog parlamenta o daljnjem razvoju unije tržišta kapitala⁵ od Komisije se traži da procijeni odvrća li potrebni kapital za ulaganja u poduzeća, posebno mala i srednja poduzeća (MSP), od dugoročnih ulaganja. U zaključcima Vijeća⁶ o Akcijskom planu za uniju tržišta kapitala Komisija se poziva da ojača ulogu osiguratelja kao dugoročnih ulagatelja i procijeni načine poticanja dugoročnih ulaganja u poduzeća, posebno MSP-ove, bez ugrožavanja financijske stabilnosti ili zaštite ulagatelja.

U tom kontekstu Komisija je utvrdila sljedeće ciljeve za preispitivanje:

- pružanje poticaja osigurateljima da doprinesu dugoročnom održivom financiranju gospodarstva;
- poboljšanje osjetljivost na rizik;

¹ Za potrebe ovog obrazloženja i ako nije drukčije navedeno, pojam „osiguranje“ odnosit će se na „osiguranje i reosiguranje“.

² Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

³ COM/2020/590

⁴ COM/2019/640

⁵ 2020/2036(INI)

⁶ Zaključci Vijeća o Akcijskom planu Komisije za uniju tržišta kapitala (12898/1/20 REV 1).

- smanjenje prekomjerne kratkoročne volatilnosti stanja solventnosti osiguratelja;
 - poboljšanje kvalitete, dosljednosti i koordinacije nadzora osiguranja na razini EU-a te poboljšanje zaštite ugovaratelja osiguranja i korisnika osiguranja, među ostalim i u slučaju propasti njihova osiguratelja;
 - bolje rješavanje potencijalnog povećanja sistemskog rizika u sektoru osiguranja.
- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj se prijedlog temelji na bonitetnom okviru za društva za osiguranje iz Direktive 2009/138/EZ i jača ga, kako je detaljnije objašnjeno u odjeljku 5. u nastavku. Direktiva Solventnost II, uz Delegiranu uredbu (EU) 2015/35⁷, predstavlja temelj bonitetnog okvira EU-a za osiguranje. U Komunikaciji⁸ donesenoj zajedno s ovim prijedlogom detaljnije se objašnjava interakcija prijedloga i predstojećih izmjena Delegirane uredbe (EU) 2015/35.

• **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovaj se prijedlog donosi kao dio jedinstvenog paketa, zajedno sa zakonodavnim prijedlogom o sanaciji društava za osiguranje, a cilj je tog paketa poboljšati funkcioniranje jedinstvenog tržišta osiguranja i povećanje povjerenje u njega. Prijedlozi u paketu su povezani jer se ovim prijedlogom mijenjaju pravila o nadzoru prije propasti društva za osiguranje, dok se novi standardni postupci sanacije odnose na postupke i ovlasti nakon propasti društva.

Izmjenama pravila o vrednovanju obveza osiguratelja ovim se prijedlogom pridonosi dovršetku unije tržišta kapitala. Konkretno, relevantnim izmjenama smanjuje se vjerojatnost neprimjerenog procikličkog ponašanja i bolje odražava dugoročna priroda osigurateljnog poslovanja. Te će promjene biti popraćene dodatnim mjerama na temelju Delegirane uredbe (EU) 2015/35 kako bi se osigurala primjerenost izračuna dodatka za rizik i kriterija prihvatljivosti za kategoriju imovine dugoročnih vlasničkih instrumenata.

U ovoj fazi Komisija provodi nekoliko inicijativa za povećanje privatnog financiranja prelaska na ugljično neutralno gospodarstvo i osiguravanje da financijski sustav upravlja rizicima povezanim s klimom i okolišem. U tu je svrhu Komisija donijela Prijedlog direktive o korporativnom izvještavanju o održivosti⁹ kojim se pojašnjavaju zahtjevi za nefinancijsko izvještavanje o održivosti i proširuje područje primjene, među ostalim, na srednje velika društva za osiguranje. Kako bi se izbjeglo udvostručavanje, u ovom se prijedlogu ne obrađuju zahtjevi za objavljivanje povezani s održivosti.

Uvođenjem zahtjeva za provedbu analize scenarija klimatskih promjena prijedlog pridonosi strategiji za financiranje tranzicije prema održivom gospodarstvu¹⁰, čiji je cilj ojačati temelje za održiva ulaganja, u potpunosti integrirati aspekte održivosti u financijski sustav i upravljati njima.

⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (SL L 12, 17.1.2015., str. 1.).

⁸ COM(2021)580

⁹ COM(2021)189

¹⁰ COM(2021)390

Komisija će također voditi računa o potrebi da se izbjegnu nedosljednost između ovog prijedloga i predstojećih izmjena pravila za bankarski sektor.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Direktivom Solventnost II predviđen je sveobuhvatan regulatorni okvir za osnivanje i obavljanje djelatnosti osiguranja unutar EU-a. Pravna osnova sadašnje Direktive su članak 53. stavak 1. i članak 62. Ugovora o funkcioniranju Europske unije; Radi daljnjeg usklađivanja postojećih pravila ili uvođenja novih standardiziranih pravila potrebno je djelovanje Unije u skladu s tim člancima.

- **Supsidijarnost**

U skladu s načelom supsidijarnosti Unija može djelovati samo ako države članice predviđene ciljeve ne mogu ostvariti same. Propisi o osiguranju na europskoj razini već dugo postoje jer se samo djelovanjem Unije može uspostaviti zajednički regulatorni okvir za osiguratelje koji ostvaruju korist od slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga. U tom su pogledu ovaj prijedlog, kao i propisi koje se njime želi izmijeniti, u potpunosti u skladu s načelom supsidijarnosti.

- **Proporcionalnost**

Cilj je ovog prijedloga izmijeniti određene odredbe Direktive Solventnost II, posebno one koje se odnose na potrebni kapital, vrednovanje obveza osiguranja prema ugovarateljima osiguranja i prekogranični nadzor. Njime se uvode i potrebna pojašnjenja i izmjene odredaba kojima se provodi načelo proporcionalnosti. Te su promjene nužne i razmjerne kako bi se poboljšalo funkcioniranje regulatornog okvira za osiguratelje i ostvarili ciljevi Direktive Solventnost II.

- **Odabir instrumenta**

Cilj je ovog prijedloga izmijeniti postojeću Direktivu Solventnost II te je stoga odabrani instrument direktiva o izmjeni.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Prilog priloženoj procjeni učinka sadržava evaluaciju okvira Solventnost II. Glavni su zaključci da je okvir općenito učinkovit i usklađen, da se njime i dalje rješavaju potrebe i problemi te stvara željena dodana vrijednost. Međutim ističe se i niz problema u provedbi njegovih načela i zahtjeva te u postupku konvergencije nadzora. Nadalje, okvirom se ne uzima u potpunosti u obzir novo financijsko i gospodarsko okruženje, posebno u pogledu niskih kamatnih stopa.

Osim toga, i dalje postoji prekomjerna kratkoročna volatilnost unatoč postojećim alatima za ublažavanje takvih učinaka. Potrebni kapital treba se poboljšati kako bi se osigurala osjetljivost na rizik i odgovarajući tretman dugoročnih ulaganja. Nadalje, njima se ne uzima u obzir održivost imovine koju drže osiguratelji. Neke značajke odredaba o izvještavanju i objavljivanju mogle bi se poboljšati i, općenitije, provedba proporcionalnosti nije bila dostatna za učinkovito smanjenje regulatornog opterećenja manjih osiguratelja.

U evaluaciji se ukazuje i na regulatorne i nadzorne nedostatke u zaštiti ugovaratelja osiguranja. Postoje mogućnosti za daljnje usklađivanje nadzornih postupaka i poboljšanje suradnje među nadzornim tijelima u slučaju prekograničnih aktivnosti. Nadalje, nadzorna tijela imaju samo ograničene alate za rješavanje potencijalnog povećanja sistemskog rizika u sektoru osiguranja i poduzimanje odgovarajućeg makrobonitetnog nadzora.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je provela razne aktivnosti savjetovanja za ovo preispitivanje. Dana 29. siječnja 2020. održala je javnu konferenciju o preispitivanju na kojoj su sudjelovali predstavnici sektora osiguranja, udruženja osiguratelja, javnih tijela, civilnog društva i Europskog parlamenta.

Komisija je od 1. srpnja 2020. do 21. listopada 2020. provela i javno savjetovanje i primila 73 odgovora od niza dionika iz sektora osiguranja (56 %), civilnog društva (14 %) i javnih tijela (11 %). Komisija je 1. veljače 2021. objavila sažeto izvješće o povratnim informacijama u okviru tog savjetovanja¹¹. Osim toga, Komisija je na nekoliko sastanaka skupine stručnjaka iz država članica raspravljala o različitim aspektima preispitivanja.

Te aktivnosti savjetovanja nadopunjuju tri savjetovanja koja je EIOPA provela između srpnja 2019. i siječnja 2020.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Nakon službenog zahtjeva za savjetovanje¹² koji je Komisija poslala u veljači 2019., EIOPA je 17. prosinca 2020. dostavila mišljenje¹³ o preispitivanju Direktive Solventnost II, zajedno s analizom konteksta i procjenom učinka. Mišljenja EIOPA-e pridonijela su Komisijinoj procjeni učinka i izradi ovog prijedloga. U Prilogu 10. priložene procjene učinka navedeni su dodatni izvori koji su uzeti u obzir pri pripremi ovog prijedloga.

- **Procjena učinka**

Uz ovaj se prijedlog prilaže procjena učinaka¹⁴. Procjena učinka podnesena je 19. ožujka 2021. Odboru za nadzor regulative te je dobila pozitivno mišljenje 23. travnja 2021¹⁵. Iako je Odbor za nadzor regulative pohvalio sveobuhvatnu i dobro strukturiranu prirodu procjene učinka, preporučio je daljnji razvoj analize i opisa problema, među ostalim u pogledu proporcionalnosti. Procjena učinka u skladu s tim je izmijenjena.

¹¹ Ref. Ares(2021)844869

¹² Ref. Ares(2019)782244

¹³ Ref. EIOPA-BoS-20-749

¹⁴ SWD(2021)260

¹⁵ SEC(2021)620

U procjeni učinka utvrđen je skup najpoželjnijih opcija politika kojima se rješava pet glavnih problema:

- i. destimuliranje dugoročnih ulaganja u vlasnički kapital i neodgovarajuće odražavanje rizika za održivost;
- ii. neodgovarajuće odražavanje niskih kamatnih stopa i potencijalno neopravdano visoka volatilnost stanja solventnosti;
- iii. kompleksnost za male i manje rizične osiguratelje;
- iv. nedavne propasti osiguratelja koji posluju prekogranično, što je ukazalo na nedostatke u nadzoru i različitu zaštitu ugovaratelja osiguranja na razini EU-a nakon tih propasti;
- v. alati za sprečavanje sistemskih rizika mogu se pokazati nedostatnima.

Glavni kompromis u rješavanju tih problema odnosi se na ukupni kvantitativni učinak preispitivanja. Znatno povećanje potrebnog kapitala onemogućilo bi osigurateljima doprinos zelenom i održivom oporavku. Istodobno bi njihovo znatno smanjenje ugrozilo zaštitu ugovaratelja osiguranja i financijsku stabilnost.

Zapravo, zbog postupnog uvođenja promjena kamatnih stopa, najpoželjnije opcije politike dovele bi do znatne kapitalne olakšice, procijenjene na 90 000 000 000 EUR u kratkoročnom razdoblju. Na kraju prijelaznog razdoblja procjenjuje se da će najpoželjnije opcije politike u usporedbi s trenutačnom situacijom dovesti do uglavnom stabilnog ili blago povećanog kapitala koji premašuje regulatorne zahtjeve (ovisno o tržišnim uvjetima).

• **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Predloženom direktivom poboljšava se primjerenost propisa i pojednostavnjuje okvir kako slijedi:

- isključivanjem većeg broja malih poduzeća iz Solventnosti II;
- omogućavanjem automatske primjene proporcionalnijih pravila na raspolaganje „društvima s profilom niske rizičnosti” i, nakon dobivanja odobrenja nadzornih tijela, drugim osigurateljima;
- pojednostavnjenjem kvantifikacije neznčajnih rizika;
- osiguravanjem da tražene objave ne prelaze ono što je primateljima potrebno.

Kad je riječ o digitalnoj spremnosti, odredbe Direktive Solventnost II već su tehnološki neutralne. Osim toga, postojeće ovlasti za Komisiju i EIOPA-u omogućile bi daljnje prilagodbe, posebno u pogledu nadzornog izvještavanja i objavljivanja.

• **Temeljna prava**

Prijedlogom se poštuju temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, a posebno sloboda poduzetništva (članak 16.) i zaštita potrošača (članak 38.).

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema utjecaj na proračun.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvještavanja**

Komisija će pratiti napredak u postizanju posebnih ciljeva na temelju popisa (koji nije konačan) pokazatelja iz odjeljka 8. popratne procjene učinka.

Komisija će za pet godina provesti sljedeću evaluaciju Direktive Solventnost II, uključujući izmjene ovog prijedloga, u skladu s Komisijinim smjernicama za bolju regulativu.

Za ovaj prijedlog nije potreban provedbeni plan.

- **Dokumenti s objašnjenjima**

Smatra se da dokumenti s objašnjenjima nisu potrebni.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Člankom 1. prijedloga izmjenjuje se Direktiva 2009/138/EZ.

Proporcionalnost

Stavkom 2. mijenja se članak 4. kako bi se povećala visina pragova za izuzeća iz područja primjene Direktive 2009/138/EZ, čime se omogućuje isključenje više malih poduzeća.

U članku 29. stavku 12. pojašnjava se primjenjivost načela proporcionalnosti u odnosu na delegirane i provedbene akte, posebno uvođenjem novog koncepta društava s profilom niske rizičnosti.

Stavkom 13. uvode se novi članci 29.a do 29.e. Člankom 29.a utvrđuju se kriteriji za utvrđivanje društava s profilom niske rizičnosti koji se mogu dopuniti delegiranim aktima. Člankom 29.b utvrđuje se postupak za razvrstavanje društava s profilom niske rizičnosti.

U članku 29.c navedene su mjere proporcionalnosti koje su dostupne „automatski” društvima s profilom niske rizičnosti te se utvrđuju pravila u slučaju promjene profila rizičnosti. Člankom 29.d utvrđuje se kako se društvima koja nisu klasificirana kao društva s profilom niske rizičnosti može odobriti primjena mjera proporcionalnosti. Člankom 29.e utvrđuju se obveze izvještavanja za društva s profilom niske rizičnosti.

Stavkom 63. uvodi se novi članak 213.a, kojim se utvrđuju kriteriji za utvrđivanje grupa s profilom niske rizičnosti, kao i pravila o primjeni mjera proporcionalnosti od strane tih grupa osiguratelja.

Stavkom 21. uvodi se novi stavak 2.a u članku 41. kako bi se društvima s profilom niske rizičnosti omogućilo da imenuju jednu osobu zaduženu za obavljanje nekoliko ključnih funkcija. U stavku se navode i mjere proporcionalnosti u odnosu na pravila upravljanja; u slučaju društava s profilom niske rizičnosti, unutarne politike navedene u članku 41. stavku 3. potrebno je ažurirati samo svake tri godine, a ne jednom godišnje.

Članak 45. mijenja se kako bi se društvima s profilom niske rizičnosti, vlastitim društvima za osiguranje i vlastitim društvima za reosiguranje koja ispunjavaju određene kriterije dopustila provedba procjene vlastitih rizika i solventnosti svake dvije godine umjesto najmanje jednom godišnje.

Izmjenama članka 77. omogućila bi se upotreba razboritog determinističkog vrednovanja najbolje procjene za obveze životnog osiguranja s opcijama i jamstvima koji se ne smatraju značajnima umjesto primjene tehnika stohastičke procjene.

Novim člankom 109. uvode se pojednostavnjenja standardne formule ako modul ili podmodul rizika nije značajan, pod uvjetom da su ispunjeni određeni posebni kriteriji.

Kvaliteta nadzora

Izmjenom članka 25. osigurava se da se svako odbijanje odobrenja za rad, uključujući obrazloženje, priopći EIOPA-i i evidentira u bazi podataka koju nadzorna tijela mogu pregledati. Izmjenom članka 26. uvodi se mogućnost zajedničke ocjene zahtjeva za odobrenje za rad na zahtjev jednog od nadzornih tijela s kojim se nadzorno tijelo matične države članice treba savjetovati.

Cilj je izmjenama članaka 30., 36. i 42. poboljšati praćenje usklađenosti s uvjetima poslovnog ugleda i iskustva članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela (AMSB) ili osoba koje imaju druge ključne funkcije u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje. Člankom 42. stavkom 4. nadzorna tijela ovlašćuju se da zatraže razrješenje člana upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili nositelja ključne funkcije.

Izvještavanje

Izmjenama članka 35. i novim člankom 35.a prilagođavaju se zahtjevi za izvještavanje za društva s profilom niske rizičnosti, posebno kako bi se tim subjektima olakšao pristup izuzećima i ograničenjima u pogledu izvještavanja.

Novim člankom 35. stavkom 5.a i novim člankom 256.b o redovitom nadzornom izvješću društava i grupa utvrđuju se načela i učestalost tog opisnog izvješća. Novim člankom 35.b utvrđuju se rokovi za izvještavanje i uvodi mogućnost njihove izmjene ako je to opravdano izvanrednim okolnostima.

Stavcima 26. i 83. mijenja se članak 51. odnosno članak 256. kako bi se izmijenila struktura izvješća o solventnosti i financijskom stanju (SFCR) društava i grupa podjelom njegova sadržaja na dio namijenjen ugovarateljima osiguranja i dio namijenjen drugim dionicima.

Stavcima 27. i 84. uvodi se kroz nove članke 51.a i 256.c zahtjev za reviziju bonitetne bilance, bilance grupe i/ili jedinstvenog izvješća o solventnosti i financijskom stanju.

Stavkom 28. uvodi se u članak 52. obveza za nadzorna tijela da EIOPA-i dostave statističke podatke o primjeni mjera proporcionalnosti i pojednostavnjenja na svojem tržištu.

Stavkom 47. mijenja se članak 112. kako bi se od društava koja upotrebljavaju unutarnji model zahtijevalo da redovito izvješćuju nadzorna tijela o procjeni potrebnog solventnog kapitala izračunato standardnom formulom.

Mjere dugoročnih jamstava

Stavkom 37. zamjenjuje se članak 77.a o pravilima za ekstrapolaciju relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa. Izmjenama se zahtijeva da se pri ekstrapolaciji uzmu u obzir, ako su dostupne, informacije s financijskih tržišta o dospijećima u kojima je vremenska struktura ekstrapolirana. Dobivena nova metoda ekstrapolacije uvodi se linearno tijekom razdoblja koje traje do 2032., tijekom kojeg će osiguratelji morati objaviti učinak nove metode ekstrapolacije bez postupnog uvođenja.

Stavkom 38. mijenja se članak 77.d u pogledu prilagodbe zbog volatilnosti. Novi slučajevi primjene prilagodbe zbog volatilnosti podlijegeat će nadzornom odobrenju. Nadalje, u prilagodbi zbog volatilnosti uzima se u obzir veći postotak od 85 % prinosa prilagođenog za rizik. Kako bi se ublažio rizik da se prilagodbom zbog volatilnosti nadomjesti više od gubitaka od ulaganja zbog povećanja kreditnih prinosa, uvodi se „omjer osjetljivosti kreditnih prinosa” za određeno društvo. Naposljetku, komponenta države prilagodbe zbog volatilnosti zamijenjena je prilagodbom zbog makroekonomske volatilnosti za države članice čija je valuta euro kako bi se ublažio učinak širenja kriza na razini država, izbjegavajući pritom učinke litice.

Te su promjene dopunjene stavkom 48., kojim se u članak 122. uvode zaštitni mehanizmi kojima se internim modelom uzima u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti („dinamička prilagodba zbog volatilnosti”).

Stavkom 44. mijenja se članak 106. stavak 3. kako bi se simetričnom prilagodbom rizika vlasničkih vrijednosnih papira omogućilo povećanje ili smanjenje kapitalnih zahtjeva za najviše 17 % umjesto 10 %.

Stavkom 51. mijenja se članak 138. kako bi se osiguralo da se EIOPA, a ne nacionalna nadzorna tijela, savjetuje s ESRB-om prije nego što proglasi iznimno nepovoljnu situaciju.

Stavak 90. zamjenjuje članak 304. stavak 2. o podmodulu rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju, čija uporaba više ne bi trebala biti odobrena, s odredbom o nastavku priznavanja.

Stavcima 95. i 96. mijenja se članak 308.c o prijelaznoj mjeri na nerizične kamatne stope i članak 308.d o prijelaznoj mjeri o tehničkim pričuvama. Nova odobrenja za uporabu tih prijelaznih mjera ograničena su na zatvoreni popis okolnosti. Nadalje, trgovačka društva koja primjenjuju te mjere morat će objaviti razloge za njihovu upotrebu te procjenu mjera i mjere za smanjenje ovisnosti o tim mjerama.

Stavcima 39., 40. i 46. usklađuju se članak 77.e, članak 86. i članak 111. o ovlastima za delegirane i provedbene akte s prethodno opisanim promjenama. Osim toga, stavkom 40. uvodi se nova ovlast za delegirane akte o kriterijima prihvatljivosti imovine u kontekstu uravnotežene prilagodbe.

Makrobonitetni alati

Stavkom 24. obuhvaćena su makroekonomska razmatranja i analiza u članku 45. o procjeni vlastitih rizika i solventnosti osiguratelja. Osiguratelji će morati procijeniti učinak mogućih makroekonomskih kretanja i kretanja na financijskim tržištima, uključujući nepovoljne gospodarske scenarije, na svoj specifičan profil rizičnosti, poslovne odluke i potrebe solventnosti te recipročno kako bi njihove djelatnosti mogle utjecati na pokretače tržišta. Od nadzornih tijela zahtijevat će se da određenim društvima pruže informacije, posebno u pogledu makrobonitetnih rizika i razloga za zabrinutost koje proizlaze iz njihove analize.

Stavkom 49. obuhvaćena su makroekonomska razmatranja u članku 132. o načelu razboritosti za ulaganja. Osiguratelji će u svojoj strategiji ulaganja morati uzeti u obzir vjerojatna makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima te procijeniti u kojoj mjeri njihova ulaganja mogu povećati sistemski rizik. Od nadzornih tijela zahtijevat će se da određenim društvima daju informacije o posebnim makrobonitetnim pitanjima.

Stavkom 54. uvode se novi članci 144.a do 144.d. Člankom 144.a uvode se zahtjevi za upravljanje likvidnošću i planiranje kako bi se osigurala sposobnost podmirenja financijskih obveza prema ugovarateljima osiguranja. Konkretno, osiguratelji će morati razviti pokazatelje rizika likvidnosti za praćenje rizika likvidnosti.

Člankom 144.b nadzornim tijelima omogućuje se da interveniraju ako osiguratelj primjereno ne riješi slabosti likvidnosti. Osim toga, nadzorna tijela imat će mogućnost, u iznimnim situacijama i kao krajnju mjeru, nametnuti pojedinačnim društvima ili cijelom tržištu privremeno zamrzavanje opcija otkupa polica životnog osiguranja.

Člankom 144.c uvode se nadzorne ovlasti kojima se nastoji očuvati stanje solventnost određenih društava tijekom iznimnih situacija kao što su nepovoljni gospodarski ili tržišni događaji koji utječu na veliki dio ili cijelo tržište osiguranja. Podložno kriterijima koji se temelje na riziku i posebnim zaštitnim mjerama, raspodjela dioničarima i drugim podređenim zajmodavcima određenog društva može se suspendirati ili ograničiti prije stvarnog kršenja potrebnog solventnog kapitala.

Izmjene povezane s europskim zelenim planom

Stavkom 25. uvodi se novi članak 45.a o analizi klimatskih scenarija. Osiguratelji će morati utvrditi svaku značajnu izloženost rizicima od klimatskih promjena i, prema potrebi, procijeniti učinak dugoročnih scenarija klimatskih promjena na svoje poslovanje. Osiguratelji razvrstani kao društva s profilom niske rizičnosti izuzimaju se iz analiza scenarija.

Stavkom 91. uvodi se novi članak 304.a s dva mandata EIOPA-i u pogledu rizika za održivost. EIOPA je ovlaštena do 2023. istražiti namjenski bonitetni tretman izloženosti povezanih s imovinom ili djelatnostima koje su u znatnoj mjeri povezane s okolišnim i/ili socijalnim ciljevima te redovito preispitivati opseg i kalibraciju parametara standardne formule koja se odnosi na rizik prirodne katastrofe.

Nadzor grupe

Članak 212. Direktive Solventnost II mijenja se kako bi se olakšalo utvrđivanje društava koja čine grupu, posebno u pogledu grupa koje nisu obuhvaćene područjem primjene Direktive 2013/34/EU o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste društava te za horizontalne grupe. Osim toga, definicija osigurateljnog holdinga pojašnjena je na sličan način kao i izmjene definicije financijskog holdinga iz Direktive 2013/36/EU o pristupu djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava.

Članak 213. mijenja se kako bi se osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi izravno obuhvatili područjem primjene bonitetnog okvira EU-a. Novim stavkom 3.a zahtijeva se odgovarajuće unutarnje upravljanje i korporativna struktura za grupe čije je matično društvo holding kako bi se omogućio učinkovit nadzor grupe. Umeću se stavci 3.b i 3.c kako bi se osigurale odgovarajuće provedbene ovlasti, uključujući, kao krajnju mjeru, ovlast zahtijevanja restrukturiranja grupe.

Stavkom 64. mijenja se članak 214. kako bi se pojasnilo kada se društvo može isključiti iz opsega nadzora grupe, kada se društvo može izuzeti od nadzora grupe ili kada se nadzor grupe može provesti na razini posredničkog matičnog društva.

Članci 244., 245. i 265. mijenjaju se kako bi se proširio popis pokazatelja na temelju kojih nadzornici grupe mogu definirati značajne unutargrupne transakcije i koncentracije rizika te kako bi se razjasnio opseg izvještavanja o unutargrupnim transakcijama.

Stavkom 86. u članku 258. uvodi se minimalni skup ovlasti koje se mogu primijeniti na osigurateljne holdinge i mješovite financijske holdinge.

Stavkom 87. mijenja se članak 262. pojašnjavanjem ciljeva i potrebnih ovlasti kada se primjenjuju „druge metode” za nadzor grupa čija krajnja matična društva imaju sjedište izvan EGP-a.

Umeće se novi članak 229.a kako bi se, uz odobrenje nadzornog tijela, omogućila primjena pojednostavnjenog pristupa za uključivanje neznačajnih povezanih društava u izračun solventnosti grupe. Uvode se pragovi značajnosti.

Mijenjaju se članci 220., 222., 228., 230., 233., 234. i članak 308.b stavak 17. te se umeće novi članak 233.a kako bi se pružila sljedeća pojašnjenja pravila kojima se uređuje izračun solventnosti grupe:

- vrsta društava koja se mogu uključiti metodom 2;
- kako izračunati konsolidirani potrebni solventni kapital grupe u slučaju kombinacije metoda;
- kako uključiti društva iz drugih financijskih sektora, npr. kreditnih institucija, u izračun solventnosti grupe;
- kako procijeniti vlastita sredstva grupe, posebno koncept „slobodno od tereta”, tretman prijelaznih mjera za tehničke pričuve i nerizične stope te tretman stavki vlastitih sredstava koje se ne mogu učinkovito staviti na raspolaganje za pokriće potrebnog solventnog kapitala;
- u slučaju primjene metode 1 ili kombinacije metoda, kako izračunati donji prag konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe.

Nadalje, uvodi se revidirani „minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe” koji odražava pravila o minimalnom potrebnom kapitalu na pojedinačnoj razini.

Članci 246. i 257. mijenjaju se kako bi se pojasnila primjena pravila o upravljanju koja se primjenjuju na pojedinačna društva *mutatis mutandis* na razini grupe. Te izmjene uključuju ulogu upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela matičnog društva i zahtijevaju da grupe osiguraju usklađenost pisanih politika grupe s onima koje su donijela povezana društva. Naposljetku, pojašnjava se da bi osobe zadužene za druge ključne funkcije u osigurateljnim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima trebale imati poslovni ugled i iskustvo.

Osim toga, umeću se članci 246.a i 246.b kako bi se utvrdilo kako se nova makrobonitetna pravila primjenjuju na razini grupa osiguratelja.

Nadzor prekograničnog osigurateljnog poslovanja

Odredbe o odobrenju za rad iz članka 18. mijenjaju se tako da se od podnositelja zahtjeva traži da dostave informacije o prethodnim odbijanjima ili oduzimanjima odobrenja za rad u drugim državama članicama, a od nadzornih tijela da to uzmu u obzir pri procjeni zahtjeva. U kontekstu postupka izdavanja odobrenja za rad, izmjenama članka 23. osigurava se da će nadzorna tijela biti obaviještena i o planiranom prekograničnom poslovanju.

Stavkom 15. u članak 33.a uvode se minimalni zahtjevi u pogledu razmjene informacija između nadzornih tijela u matičnoj državi članici i državi članici domaćinu o osigurateljima i njihovim djelatnostima u državi članici domaćinu.

Izmjenama članaka 149. i 152. pojašnjava se da bi društva za osiguranje trebala obavijestiti o značajnim promjenama i rizicima u nastajanju povezanim s tekućim prekograničnim djelatnostima osiguranja. Nadzorna tijela trebala bi razmjenjivati takve informacije.

Člankom 152.b stavkom 58. jača se uloga EIOPA-e u složenim prekograničnim slučajevima u kojima uključena nadzorna tijela ne uspiju donijeti zajedničko stajalište na platformi za suradnju.

Izmjenom članka 153. nadzornom tijelu države članice domaćina osigurava se pravodoban pristup informacijama.

Člankom 159.a nadzorno tijelo države članice domaćina ovlašćuje se da od nadzornog tijela matične države članice zatraži informacije o stanju solventnosti društva i, u slučaju ozbiljne zabrinutosti, da zatraži provedbu zajedničkog izravnog nadzora. EIOPA-i je dodijeljena uloga u rješavanju sporova među nadzornim tijelima.

Prijelazne mjere uvedene Direktivom 2014/51/EU

Stavkom 94. točkom (b) zamjenjuje se istekla prijelazna mjera u kontekstu izloženosti prema središnjim državama ili središnjim bankama država članica koje su denominirane i financirane u domaćoj valuti druge države članice. Na temelju nove odredbe o nastavku priznavanja, izloženosti ove vrste nastale prije 2020. mogu se tretirati na isti način kao izloženosti prema središnjim državama ili središnjim bankama država članica koje su denominirane i financirane u njihovoj domaćoj valuti. Za razliku od prethodne prijelazne mjere, nova odredba o nastavku priznavanja ne bi trebala isteći.

Manja ažuriranja i popravci

Nekoliko stavaka mijenja Direktivu 2009/138/EZ u pogledu manjih ažuriranja i popravka, posebno kako bi se definicije, upućivanja unutar i izvan zakona uskladili s izmjenama uvedenima u drugim stavicama te kako bi se uklonila zastarjela upućivanja na Ujedinjenu Kraljevinu.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2009/138/EZ u pogledu proporcionalnosti, kvalitete nadzora, izvještavanja, mjera dugoročnih jamstava, makrobonitetnih alata, rizika za održivost, nadzora grupe i prekograničnog nadzora

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1. te članak 62. i članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹⁶,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷ utvrđena su usklađenija bonitetna pravila za sektor osiguranja i reosiguranja koja se više temelje na riziku. Neke odredbe te direktive podliježu klauzulama o preispitivanju. Primjenom te direktive znatno se pridonijelo jačanju financijskog sustava u Uniji i povećala otpornost društava za osiguranje i društava za reosiguranje na razne rizike. Iako je vrlo sveobuhvatna, njome se ne rješavaju svi utvrđeni nedostaci koji utječu na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.
- (2) Pandemija bolesti COVID-19 prouzročila je golemu socijalno-ekonomsku štetu te je gospodarstvu EU-u potreban održiv, uključiv i pravedan oporavak. Zbog toga je rad na političkim prioritetima Unije još hitniji, posebno kako bi se ostvarilo gospodarstvo u interesu građana i ostvarili ciljevi europskog zelenog plana. Sektor osiguranja i reosiguranja može europskim poduzećima omogućiti privatne izvore financiranja i učiniti gospodarstvo otpornijim pružanjem zaštite od širokog raspona rizika. S obzirom na tu dvostruku ulogu, sektor ima velik potencijal za doprinos ostvarenju prioriteta Unije.
- (3) Kao što je naglašeno u Komunikaciji Komisije od 24. rujna 2020. „Unija tržišta kapitala za građane i poduzeća”¹⁸, poticanje institucijskih ulagatelja, posebno osiguratelja, na veća dugoročna ulaganja bit će ključno u potpori većem financiranju vlastitim kapitalom u korporativnom sektoru. Kako bi se olakšao doprinos osiguratelja

¹⁶ SL C [...], [...], str. [...].

¹⁷ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

¹⁸ COM/2050/590 final.

financiranju gospodarskog oporavka Unije, bonitetni okvir trebalo bi prilagoditi kako bi se u većoj mjeri uzela u obzir dugoročna priroda djelatnosti osiguranja. Konkretno, pri izračunu potrebnog solventnog kapitala u skladu sa standardnom formulom trebalo bi olakšati mogućnost upotrebe povoljnijeg standardnog parametra za vlasnička ulaganja koja se drže s dugoročnom perspektivom, pod uvjetom da društva za osiguranje i društva za reosiguranje ispunjavaju čvrste i pouzdane kriterije kojima se štite ugovaratelji osiguranja i financijska stabilnost. Tim bi se kriterijima trebalo nastojati osigurati da društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu izbjeći prisilnu prodaju vlasničkih ulaganja koja se namjeravaju dugoročno držati, među ostalim u stresnim tržišnim uvjetima.

- (4) U Komunikaciji od 11. prosinca 2019. o europskom zelenom planu¹⁹ Komisija se obvezala da će bolje integrirati upravljanje klimatskim i okolišnim rizicima u bonitetni okvir Unije. Europski zeleni plan nova je strategija rasta Unije čiji je cilj preobraziti Uniju u moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo bez neto emisija stakleničkih plinova do 2050. Pridonijet će cilju razvoja gospodarstva u interesu građana, ojačati socijalno tržišno gospodarstvo Unije i time osigurati da bude spremno za budućnost i pruža stabilnost, radna mjesta, rast i ulaganja. Komisija je u svojem prijedlogu europskog propisa o klimi od 4. ožujka 2020. predložila da cilj klimatske neutralnosti i otpornosti na klimatske promjene do 2050. postane obvezujući u Uniji. Prijedlog su donijeli Europski parlament i Vijeće te je stupio na snagu 29. srpnja 2021.²⁰ Cilj Komisije da osigura globalno vodstvo EU-a do 2050. ponovno je istaknut u Izvješću o strateškim predviđanjima 2021.²¹, u kojem je izgradnja stabilnih gospodarskih i financijskih sustava otpornih na promjene u budućnosti utvrđena kao strateško područje djelovanja.
- (5) Okvir EU-a za održivo financiranje imat će ključnu ulogu u postizanju ciljeva europskog zelenog plana, a propise o okolišu trebalo bi dopuniti okvirom za održivo financiranje kojim se financiranje usmjerava prema ulaganjima kojima se smanjuje izloženost tim klimatskim i okolišnim rizicima. U svojoj Komunikaciji od 6. srpnja 2021. „Strategija za financiranje tranzicije prema održivom gospodarstvu”²² Komisija se obvezala predložiti izmjene Direktive 2009/138/EZ kako bi se rizici za održivost dosljedno integrirali u upravljanje rizicima osiguratelja tako što će od osiguratelja zahtijevati analiza scenarija klimatskih promjena.
- (6) Direktivom 2009/138/EZ određena društva isključuju se iz njezina područja primjene zbog njihove veličine. Nakon prvih godina primjene Direktive 2009/138/EZ i kako bi se osiguralo da se ona neopravdano ne primjenjuje na društva manje veličine, primjereno je preispitati ta isključenja i povećati te pragova tako da se na manja društva za osiguranje koja ispunjavaju određene uvjete ta direktiva ne primjenjuje. Međutim, društva koja imaju koristi od takvih povećanih pragova trebala bi imati mogućnost zadržavanja ili traženja odobrenja za rad u skladu s Direktivom 2009/138/EZ kako bi iskoristila jedinstvenu dozvolu koja je njome predviđena.
- (7) Direktiva 2009/138/EZ ne primjenjuje se na djelatnost pružanja pomoći ako su ispunjeni uvjeti iz članka 6. stavka 1. te Direktive. Prvi uvjet navodi da pomoć treba

¹⁹ COM(2019)640 final

²⁰ Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1).

²¹ COM(2021)750 final

²² COM(2021)390

biti povezana s nesrećama ili kvarovima koji uključuju cestovno vozilo do kojih dolazi na državnom području države članice društva koje pruža pokriće. Ta bi odredba mogla podrazumijevati zahtjev da pružatelji pomoći moraju imati odobrenje za rad kao osiguratelji u slučaju nesreće ili kvara cestovnog vozila do kojih dolazi odmah preko granice te bi mogla neopravdano ometati pomoć. Stoga je primjereno preispitati taj uvjet. Stoga bi uvjet iz članka 6. stavka 1. točke (a) Direktive 2009/138/EZ trebalo proširiti i na nezgode ili kvarove koji uključuju cestovno vozilo koje pokriva to društvo do kojih povremeno dolazi u susjednoj državi.

- (8) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu podnijeti zahtjev za odobrenje za rad u bilo kojoj državi članici. Informacije o prethodnim zahtjevima i rezultatima ocjenjivanja takvih zahtjeva mogle bi pružiti ključne informacije za procjenu njihova zahtjeva. Stoga bi društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je podnijelo zahtjev trebalo obavijestiti nadzorno tijelo o prethodnim odbijanjima ili oduzimanjima odobrenja za rad u drugoj državi članici.
- (9) Prije izdavanja odobrenja za rad nadzorno tijelo matične države članice trebalo bi se savjetovati s nadzornim tijelima svih predmetnih država članica. S obzirom na povećane prekogranične aktivnosti osiguranja potrebno je poboljšati konvergentnu primjenu prava Unije u slučajevima prekograničnih aktivnosti osiguranja i razmjenu informacija među nadzornim tijelima, posebno prije izdavanja odobrenja za rad. Stoga, ako je potrebno savjetovati se s nekoliko nadzornih tijela, svakom predmetnom nadzornom tijelu trebalo bi dopustiti da od nadzornog tijela države članice u kojoj je postupak izdavanja odobrenja za rad u tijeku zatraži zajedničku ocjenu zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad.
- (10) Direktiva 2009/138/EZ trebala bi se primjenjivati u skladu s načelom proporcionalnosti. Kako bi se olakšala proporcionalna primjena te direktive na društva s profilom niže rizičnosti od prosječnog društva te kako bi se osiguralo da ne podliježu nerazmjerno opterećujućim zahtjevima, potrebno je pružiti kriterije koji se temelje na riziku i omogućuju njihovu identifikaciju.
- (11) Društva koja ispunjavaju kriterije koji se temelje na riziku trebala bi se moći razvrstati kao društva s profilom niske rizičnosti jednostavnim postupkom obavješćivanja. Ako se u roku od mjesec dana od takve obavijesti nadzorno tijelo ne usprotivi razvrstavanju iz opravdanih razloga povezanih s procjenom relevantnih kriterija, to društvo trebalo bi smatrati društvom s profilom niske rizičnosti. Nakon što se razvrsta kao društvo s profilom niske rizičnosti, društvo bi u načelu trebalo automatski ostvarivati korist od utvrđenih mjera proporcionalnosti u pogledu izvještavanja, upravljanja, revizije pisanih pravila, vlastite procjene rizika i solventnosti i zahtjeva za objavljivanje.
- (12) Primjereno je da mjere proporcionalnosti budu dostupne i društvima koja nisu razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti, ali za koja su neki od zahtjeva Direktive 2009/138/EZ preskupi i složeni, s obzirom na rizike povezane s poslovanjem tih društava. Tim bi društvima trebalo biti dopušteno koristiti mjere proporcionalnosti na temelju analize svakog pojedinačnog slučaja i nakon prethodnog odobrenja njihovih nadzornih tijela.
- (13) Pravilna provedba načela proporcionalnosti ključna je za izbjegavanje prekomjernog opterećenja društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Nadzorna tijela potrebno je redovito obavješćivati o primjeni mjera proporcionalnosti. Iz tog razloga društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi na godišnjoj osnovi svojim nadzornim tijelima dostavljati informacije o mjerama proporcionalnosti koje upotrebljavaju.

- (14) Vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje koja pokrivaju samo rizike povezane s industrijskom ili komercijalnom grupom kojoj pripadaju predstavljaju poseban profil rizičnosti koji bi trebalo uzeti u obzir pri definiranju nekih zahtjeva, posebno u vezi s vlastitom procjenom rizika i solventnosti, objavama i povezanim ovlastima Komisije da dodatno odredi pravila o takvim ovlastima. Osim toga, vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje također bi trebala imati koristi od mjera proporcionalnosti kada su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti.
- (15) Važno je da društva za osiguranje i društva za reosiguranje održavaju zdrav financijski položaj. U tu svrhu Direktivom 2009/138/EZ predviđa se financijski nadzor u odnosu na solventnost društva, oblikovanje tehničkih pričuva, njegovu imovinu i njegova prihvatljiva vlastita sredstva. Međutim, sustav upravljanja društvima također je važan čimbenik kako bi se osiguralo da društvo održava svoje financijsko zdravlje. U tu svrhu od nadzornih tijela trebalo bi zahtijevati da provode redovite provjere i evaluacije sustava upravljanja u okviru financijskog nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje.
- (16) Trebalo bi ojačati suradnju između nadzornog tijela matične države članice koje je izdalo odobrenje za rad društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje i nadzornih tijela država članica u kojima to društvo obavlja djelatnosti osnivanjem podružnica ili pružanjem usluga kako bi se učinkovitije spriječili potencijalni problemi i poboljšala zaštita ugovaratelja osiguranja u cijeloj Uniji. Ta bi suradnja trebala uključivati više informacija koje dolaze od nadzornog tijela matične države članice, posebno u pogledu ishoda postupka nadzornog pregleda povezanog s prekograničnom djelatnošću.
- (17) Nadzorna tijela trebala bi imati pravo barem svake tri godine od svakog nadziranog društva za osiguranje i društva za reosiguranje i njihovih grupa primiti redovito opisno izvješće s informacijama o poslovanju i rezultatima, sustavu upravljanja, profilu rizičnosti, upravljanju kapitalom i drugim relevantnim informacijama za potrebe solventnosti. Kako bi se pojednostavnio zahtjev u pogledu izvještavanja za grupe za osiguranje i grupe za reosiguranje, trebalo bi biti moguće, pod određenim uvjetima, dostaviti informacije iz redovitog nadzornog izvješća koje se odnosi na grupu i njezina društva kćeri na agregirani način za cijelu grupu.
- (18) Trebalo bi osigurati da društva s profilom niske rizičnosti imaju prednost kada nadzorna tijela odobravaju izuzeća i ograničenja u pogledu izvještavanja. Za tu vrstu subjekata postupak obavješćivanja koji se odnosi na razvrstavanje društava kao društva s profilom niske rizičnosti trebao bi osigurati dovoljnu sigurnost u primjeni izuzeća i ograničenja u pogledu izvještavanja.
- (19) Rokovi za izvještavanje i objavu trebali bi biti jasno utvrđeni u Direktivi 2009/138/EZ. Međutim, trebalo bi priznati da bi izvanredne okolnosti kao što su zdravstvene krize, prirodne katastrofe i drugi ekstremni događaji mogle društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje onemogućiti podnošenje takvih izvješća i objava u utvrđenim rokovima. Zbog toga bi Komisija trebala biti ovlaštena za produljenje rokova u takvim okolnostima.
- (20) Direktivom 2009/138/EZ predviđeno je da nadzorna tijela procjenjuju imaju li nove osobe imenovane za upravljanje društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje ili za obavljanje ključne funkcije potrebni poslovni ugled i iskustvo. Međutim, oni koji upravljaju društvom ili obavljaju ključnu funkciju trebali bi imati kontinuirani poslovni ugled i iskustvo. Nadzorna tijela stoga bi trebala imati ovlast

reagirati i prema potrebi smijeniti predmetnu osobu s relevantnog položaja u slučaju neusklađenosti sa zahtjevima u pogledu poslovnog ugleda i iskustva.

- (21) Budući da djelatnosti osiguranja mogu uzrokovati ili povećati rizike za financijsku stabilnost, društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi u svoje aktivnosti ulaganja i upravljanja rizicima uključiti makrobonitetna razmatranja i analize. To bi moglo uključivati uzimanje u obzir potencijalnog ponašanja drugih sudionika na tržištu, makroekonomskih rizika, kao što su pad kreditnog ciklusa ili smanjena likvidnost tržišta, ili prekomjerne koncentracije, na razini tržišta, određenih vrsta imovine, drugih ugovornih strana ili sektora.
- (22) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi uključiti sve relevantne makrobonitetne informacije koje pružaju nadzorna tijela u vlastitu procjenu rizika i solventnosti. Nadzorna tijela trebala bi analizirati nadzorna izvješća o vlastitoj procjeni rizika i solventnosti društava u svojoj nadležnosti, agregirati ih i pružiti informacije društvima o elementima koje bi trebalo uzeti u obzir u njihovim budućim procjenama vlastitog rizika i solventnosti, posebno u pogledu makrobonitetnih rizika. Države članice trebale bi osigurati da se, kada tijelu povjeravaju makrobonitetne ovlasti, rezultati i nalazi makrobonitetnih procjena nadzornih tijela podijele s tim makrobonitetnim tijelom.
- (23) U skladu s temeljnim načelima osiguranja koja je donijelo Međunarodno udruženje osigurateljskih nadzornih tijela, nacionalna nadzorna tijela trebala bi moći utvrditi, pratiti i analizirati tržišna i financijska kretanja koja mogu utjecati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje te tržišta osiguranja i reosiguranja te bi trebala upotrebljavati te informacije pri nadzoru pojedinačnih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje. Za te bi se zadaće, ako je primjereno, trebale koristiti informacije i saznanja drugih nadzornih tijela.
- (24) Tijela s makrobonitetnim ovlastima zadužena su za makrobonitetnu politiku svojeg nacionalnog tržišta osiguranja i reosiguranja. Makrobonitetnu politiku može provoditi nadzorno tijelo ili drugo tijelo kojemu je povjerena ta zadaća.
- (25) Dobra koordinacija između nadzornih tijela te relevantnih tijela i tijela s makrobonitetnim ovlastima važna je za utvrđivanje, praćenje i analizu mogućih rizika za stabilnost financijskog sustava koji mogu utjecati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje te za poduzimanje mjera za učinkovito i primjereno otklanjanje tih rizika. Suradnja među tijelima također bi trebala biti usmjerena na izbjegavanje bilo kakvog oblika udvostručavanja ili nedosljednog djelovanja.
- (26) Direktivom 2009/138/EZ propisuje se da društva za osiguranje i društva za reosiguranje kao sastavni dio svoje poslovne strategije provode periodičnu vlastitu procjenu rizika i solventnosti. Neke rizike, kao što su rizici od klimatskih promjena, teško je kvantificirati ili se oni realiziraju tijekom razdoblja koje je dulje od onog koje se upotrebljava za kalibraciju potrebnog solventnog kapitala. Ti se rizici mogu bolje uzeti u obzir u vlastitoj procjeni rizika i solventnosti. Ako su društva za osiguranje i društva za reosiguranje značajno izložena klimatskim rizicima, od njih bi se trebalo zahtijevati da u odgovarajućim vremenskim razmacima i u okviru vlastite procjene rizika i solventnosti provedu analize učinka dugoročnih scenarija rizika od klimatskih promjena na svoje poslovanje. Takve analize trebale bi biti razmjerne u odnosu na prirodu, opseg i složenost rizika poslovanja društava. Konkretno, iako bi se procjena značajnosti izloženosti klimatskim rizicima trebala zahtijevati od svih društava za osiguranje i društava za reosiguranje, dugoročne analize klimatskih scenarija ne bi se trebale zahtijevati za društva s profilom niske rizičnosti.

- (27) Direktivom 2009/138/EZ zahtijeva se objavljivanje, najmanje jednom godišnje, bitnih informacija u izvješću o solventnosti i financijskom stanju. To izvješće ima dvije glavne vrste adresata: ugovaratelji osiguranja i korisnici osiguranja s jedne strane te analitičari i drugi sudionici na tržištu s druge strane. Kako bi se uzele u obzir potrebe i očekivanja tih dviju različitih skupina, sadržaj izvješća trebalo bi podijeliti na dva dijela. Prvi dio, koji je uglavnom namijenjen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, trebao bi sadržavati ključne informacije o poslovanju, rezultatima, upravljanju kapitalom i profilu rizičnosti. Drugi dio, upućen analitičarima i drugim sudionicima na tržištu, trebao bi sadržavati detaljne informacije o sustavu upravljanja, konkretne informacije o tehničkim pričuvama i drugim obvezama, stanju solventnosti te druge podatke relevantne za specijalizirane analitičare.
- (28) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu prilagoditi relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene u skladu s kretanjima prinosa svoje imovine nakon odobrenja nadzornih tijela („uravnotežena prilagodba”) ili u skladu s prosječnim kretanjem prinosa imovine koju drže društva za osiguranje i društva za reosiguranje u određenoj valuti ili državi („prilagodba zbog volatilnosti”). Dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju upućen ugovarateljima osiguranja trebao bi sadržavati samo informacije za koje se očekuje da će biti relevantne za donošenje odluka prosječnog ugovaratelja osiguranja. Iako bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala javno objaviti učinak na njihove financijske pozicije neprimjenjivanja uravnotežene prilagodbe, prilagodbe zbog volatilnosti i prijelaznih mjera na nerizične kamatne stope i tehničke pričuve, ne bi trebalo pretpostaviti da je takvo objavljivanje relevantno za donošenje odluka prosječnog ugovaratelja osiguranja. Stoga bi učinak takvih mjera trebalo objaviti u dijelu izvješća o solventnosti i financijskom stanju upućenom sudionicima na tržištu, a ne u dijelu upućenom ugovarateljima osiguranja.
- (29) Zahtjevi za objavljivanje ne bi smjeli biti pretjerano opterećujući za društva za osiguranje i društva za reosiguranje. U tu bi svrhu u Direktivu 2009/138/EZ trebalo uključiti određena pojednostavnjenja i mjere proporcionalnosti, posebno ako se njima ne ugrožava čitljivost podataka koje dostavljaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje.
- (30) Kako bi se zajamčio najviši stupanj točnosti informacija objavljenih javnosti, znatan dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju trebao bi biti podvrgnut reviziji. Takav zahtjev za reviziju trebao bi obuhvaćati bilancu procijenjenu u skladu s kriterijima vrednovanja iz Direktive 2009/138/EZ.
- (31) Teret zahtjeva za reviziju ne čini se opravdanim za društva s profilom niske rizičnosti za koja se ne očekuje da će biti relevantna za financijsku stabilnost Unije i čiji ugovaratelji osiguranja nisu brojni. Jedan od kriterija koje društva s profilom niske rizičnosti moraju ispuniti jest da su mala. Kako bi se smanjilo to opterećenje, trebalo bi odobriti izuzeće od tog zahtjeva.
- (32) Treba priznati da bi, iako je koristan, zahtjev za reviziju predstavljao dodatni teret za svako društvo. Stoga bi rokove za godišnje izvještavanje i objavu za društva za osiguranje i društva za reosiguranje te za grupe za osiguranje i grupe za reosiguranje trebalo produljiti kako bi se tim društvima dalo dovoljno vremena za izradu revidiranih izvješća.
- (33) Trebalo bi osigurati da su metode za izračun tehničkih pričuva ugovora s opcijama jamstva proporcionalne prirodi, opsegu i složenosti rizika s kojima se suočava osiguratelj. U tom bi smislu trebalo uvesti određena pojednostavnjenja.

- (34) Pri određivanju relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa trebalo bi postići ravnotežu između upotrebe informacija koje proizlaze iz relevantnih financijskih instrumenata i sposobnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje da se zaštite od rizika kamatne stope tih financijskih instrumenata. Konkretno, može se dogoditi da manja društva za osiguranje i društva za reosiguranje nemaju kapacitete za zaštitu od kamatnog rizika s instrumentima koji nisu obveznice, krediti ili slična imovina s fiksnim novčanim tokovima. Relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa trebalo bi stoga ekstrapolirati za dospijeća kod kojih tržišta obveznica više nisu duboka, likvidna i transparentna. Međutim, metoda ekstrapolacije trebala bi se temeljiti na informacijama dobivenima iz relevantnih financijskih instrumenata koji nisu obveznice, ako su te informacije dostupne s dubokih, likvidnih i transparentnih tržišta za dospijeća kod kojih tržišta obveznica više nisu duboka, likvidna i transparentna. Kako bi se zajamčila sigurnost i usklađena primjena te istodobno omogućila pravovremena reakcija na promjene tržišnih uvjeta, Komisija bi trebala donijeti delegirane akte kojima se određuje kako bi se nova metoda ekstrapolacije trebala primjenjivati.
- (35) Određivanje relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa ima znatan utjecaj na stanje solventnosti, posebno za društva za životno osiguranje s dugoročnim obvezama. Kako bi se izbjegli poremećaji u postojećim poslovima osiguranja i omogućio neometan prelazak na novu metodu ekstrapolacije, potrebno je predvidjeti mjeru postupnog uvođenja i prijelaznu mjeru. Cilj prijelaznih mjera trebao bi biti izbjegavanje poremećaja na tržištu i osiguravanje transparentnog puta prema konačnoj metodi ekstrapolacije.
- (36) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se prilagodba zbog volatilnosti kojom se nastoji ublažiti učinak pretjeranih razlika u prinosima obveznica i koja se temelji na referentnim portfeljima za relevantne valute društava za osiguranje i društava za reosiguranje te, u slučaju eura, na referentnim portfeljima za nacionalna tržišta osiguranja. Primjena jedinstvene prilagodbe zbog volatilnosti za čitave valute ili države može dovesti do toga da koristi premašuju razlike u prinosu obveznica, posebno ako je osjetljivost relevantne imovine tih društava na promjene kreditnih prinosa niža od osjetljivosti relevantne najbolje procjene na promjene kamatnih stopa. Kako bi se izbjegle takve prekomjerne koristi prilagodbe zbog volatilnosti, prilagodba zbog volatilnosti trebala bi podlijegati odobrenju nadzornog tijela, a pri njezinu izračunu trebalo bi uzeti u obzir obilježja specifična za društvo koja se odnose na osjetljivost imovine na prinos i osjetljivost najbolje procjene tehničke pričuve na kamatne stope. S obzirom na dodatne zaštitne mjere, društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje trebalo bi dopustiti da osnovnoj vremenskoj strukturi nerizičnih kamatnih stopa pridodaju povećani udio do 85 % prinosa ispravljenog za rizik koji proizlazi iz reprezentativnih portfelja.
- (37) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se komponenta države u prilagodbi zbog volatilnosti kojom se nastoji osigurati smanjenje pretjerane razlike u prinosima obveznica u određenoj državi. Međutim, aktivacija komponente države temelji se na apsolutnom pragu i relativnom pragu u odnosu na raspon prilagođen za rizik države, što može dovesti do učinka litice i stoga povećati volatilnost vlastitih sredstava društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Kako bi se osiguralo učinkovito smanjenje pretjerane razlike u prinosima obveznica u određenoj državi članici čija je valuta euro, komponentu države trebalo bi zamijeniti makrokomponentom koja se izračunava na temelju razlika između prinosa prilagođenih za rizik za euro i prinosa

prilagođenih za rizik za tu državu. Kako bi se izbjegli učinci litice, izračunom bi se trebao izbjeći diskontinuitet u odnosu na ulazne parametre.

- (38) Kako bi se uzela u obzir kretanja u ulagačkim praksama društava za osiguranje i društava za reosiguranje, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata kako bi utvrdila kriterije za prihvatljivost imovine koja će se uključiti u dodijeljeni portfelj imovine ako bi priroda imovine mogla dovesti do različitih praksi u odnosu na kriterije za primjenu i izračun uravnotežene prilagodbe.
- (39) Kako bi se osiguralo da se isti tretman primjenjuje na sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja izračunavaju prilagodbu zbog volatilnosti ili kako bi se uzela u obzir tržišna kretanja, Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje delegiranih akata kojima se pobliže određuje izračun elemenata prilagodbe zbog volatilnosti specifičnih za određeno društvo.
- (40) Za potrebe izračuna vlastitih sredstava na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća²³, institucijama koje pripadaju financijskim konglomeratima na koje se primjenjuje Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴ može se dopustiti da ne odbiju svoja značajna ulaganja u društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, pod uvjetom da su ispunjeni određeni kriteriji. Potrebno je osigurati da bonitetna pravila koja se primjenjuju na društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje i kreditne institucije omogućuju odgovarajuće jednake uvjete za financijske grupe koje se temelje na bankarstvu i za financijske grupe koje se temelje na osiguranju. Stoga bi društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje trebalo dopustiti da od svojih prihvatljivih vlastitih sredstava ne odbijaju sudjelovanja u kreditnim i financijskim institucijama, pod sličnim uvjetima. Konkretno, na grupu koja obuhvaća i društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i povezanu instituciju trebao bi se primjenjivati ili nadzor grupe u skladu s Direktivom 2009/138/EZ ili dopunski nadzor u skladu s Direktivom 2002/87/EZ. Osim toga, institucija bi trebala biti vlasničko ulaganje strateške prirode za društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje te bi se nadzorna tijela trebala uvjeriti u razinu integriranog upravljanja, upravljanja rizicima i unutarnjih kontrola u vezi sa subjektima u opsegu nadzora grupe ili dopunski nadzor.
- (41) Postojećim ograničenjima na razini simetrične prilagodbe ograničava se mogućnost te prilagodbe da ublaži moguće procikličke učinke financijskog sustava i da se izbjegne situacija u kojoj su društva za osiguranje i društva za reosiguranje neopravdano prisiljena prikupiti dodatni kapital ili prodati svoja ulaganja zbog neodrživih nepovoljnih kretanja na financijskim tržištima, kao što su kretanja uzrokovana pandemijom bolesti COVID-19. Stoga bi simetričnu prilagodbu trebalo izmijeniti kako bi se omogućile veće promjene standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire i dodatno ublažio učinak naglih povećanja ili smanjenja na burzama.
- (42) Kako bi se poboljšala proporcionalnost unutar kvantitativnih zahtjeva, društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje trebalo bi omogućiti da izračunaju potrebni

²³ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

²⁴ Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dopunskom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i Direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).

kapital za neznčajne rizike u standardnoj formuli s pomoću pojednostavnjenog pristupa za razdoblje od najviše tri godine. Takav pojednostavnjeni pristup trebao bi omogućiti društvima da procijene potrebni kapital za neznčajni rizik na temelju odgovarajuće mjere opsega koja se mijenja tijekom vremena. Taj bi se pristup trebao temeljiti na zajedničkim pravilima i podlijeagati zajedničkim kriterijima za utvrđivanje neznčajnih rizika.

- (43) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja upotrebljavaju uravnoteženu prilagodbu moraju identificirati i organizirati dodijeljeni portfelj imovine i obveza i njime upravljati odvojeno od drugih dijelova poslovanja te im stoga ne bi trebalo biti dopušteno pokrivanje rizika do kojih dolazi drugdje u poslovanju upotrebom dodijeljenog portfelja imovine. Međutim, odvojeno upravljanje portfeljem ne dovodi do povećanja korelacije između rizika unutar tog portfelja i rizika unutar ostatka društva. Stoga bi društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje koja primjenjuju uravnoteženu prilagodbu trebalo dopustiti da izračunavaju svoj potrebni solventni kapital na temelju pretpostavke potpune diversifikacije između imovine i obveza portfelja i ostatka društva, osim ako portfelji imovine koji pokrivaju odgovarajuću najbolju procjenu obveza osiguranja ili obveza reosiguranja čine namjenski fond.
- (44) U okviru postupka nadzornog pregleda važno je da nadzorna tijela mogu usporediti informacije među društvima koja nadziru. Djelomičnim i potpunim unutarnjim modelima omogućuje se bolje obuhvaćanje pojedinačnog rizika društva, a Direktivom 2009/138/EZ društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje omogućuje se da ih upotrebljavaju za utvrđivanje potrebnog kapitala bez ograničenja koja proizlaze iz standardne formule. Međutim, djelomični i potpuni unutarnji modeli otežavaju usporedbe društava i stoga bi nadzorna tijela imala koristi od pristupa rezultatu izračuna potrebnog kapitala u skladu sa standardnom formulom. Sva društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala bi stoga redovito dostavljati takve informacije svojim nadzornim tijelima.
- (45) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se mogućnost da društva za osiguranje i društva za reosiguranje izračunavaju svoj potrebni solventni kapital unutarnjim modelom koji podliježe odobrenju nadzornih tijela. Kada se primjenjuje unutarnji model, ta direktiva ne sprečava društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje da u svojem unutarnjem modelu uzme u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti. Budući da primjena prilagodbe zbog volatilnosti može dovesti do koristi koje premašuju ublažavanje razlike u prinosu obveznica pri izračunu najbolje procjene, takve prekomjerne koristi mogu iskriviti i izračun potrebnog solventnog kapitala ako se učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti uzima u obzir u unutarnjem modelu. Kako bi se izbjeglo takvo iskrivljavanje, potrebno je odrediti donju granicu potrebnog solventnog kapitala ako nadzorna tijela dopuste društvu za osiguranje i društvu za reosiguranje da uzme u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti u njihovom unutarnjem modelu, i to na razini ispod koje se očekuju koristi u pogledu potrebnog solventnog kapitala koje premašuju ublažavanje razlika u prinosu obveznica.
- (46) Društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebalo bi poticati na izgradnju otpornosti u kriznim situacijama. Ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje u svojem unutarnjem modelu uzimaju u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti i istodobno uzimaju u obzir i učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog makroekonomske volatilnosti, to bi moglo ozbiljno ugroziti sve poticaje za jačanje otpornosti na krizne situacije. Stoga bi društva za

osiguranje i društva za reosiguranje trebalo spriječiti da u svojem unutarnjem modelu uzmu u obzir prilagodbu zbog makroekonomske volatilnosti.

- (47) Nacionalna nadzorna tijela trebala bi moći prikupljati relevantne makrobonitetne informacije o investicijskoj strategiji društava, analizirati ih zajedno s drugim relevantnim informacijama koje bi mogle biti dostupne iz drugih tržišnih izvora te uključiti makrobonitetnu perspektivu u svoj nadzor društava. To bi moglo uključivati nadzor rizika povezanih s određenim kreditnim ciklusima, gospodarskim padom i kolektivnim ponašanjem odnosno „ponašanjem krda” u ulaganjima.
- (48) Direktivom 2009/138/EZ predviđa se produljenje razdoblja oporavka u slučajevima kršenja potrebnog solventnog kapitala ako Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) objavi postojanje iznimnih nepovoljnih situacija. Izjave se mogu izdati na temelju zahtjeva nacionalnih nadzornih tijela koja se, prema potrebi, prije podnošenja zahtjeva moraju savjetovati s Europskim odborom za sistemske rizike (ESRB). Decentralizirano savjetovanje nacionalnih nadzornih tijela s ESRB-om manje je učinkovito od savjetovanja EIOPA-e s ESRB-om na centraliziran način. Kako bi se osigurao učinkovit postupak, EIOPA, a ne nacionalna nadzorna tijela, trebala bi se savjetovati s ESRB-om prije izjave o postojanju iznimnih nepovoljnih situacija, ako priroda situacije dopušta takvo prethodno savjetovanje.
- (49) Direktivom 2009/138/EZ zahtijeva se od društava za osiguranje i društava za reosiguranje da odmah obavijeste predmetno nadzorno tijelo ako tijekom sljedeća tri mjeseca utvrde neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od neusklađenosti s njime. Međutim, u toj se direktivi ne navodi kada se može uočiti neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od neusklađenosti u sljedeća tri mjeseca, a društva bi mogla odgoditi obavješćivanje nadzornih tijela do kraja relevantnog tromjesečja, kada se provodi izračun minimalnog potrebnog kapitala o kojem će se službeno izvijestiti nadzorno tijelo. Kako bi se osiguralo da nadzorna tijela dobiju pravodobne informacije i da mogu poduzeti potrebne mjere, od društava za osiguranje i društava za reosiguranje trebalo bi zahtijevati da u relevantnom tromjesečju odmah obavijeste nadzorna tijela o neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom ili o riziku od neusklađenosti i ako je to uočeno na temelju procjena ili izračuna između dva datuma službenih izračuna minimalnog potrebnog kapitala.
- (50) Zaštita interesa osiguranih osoba opći je cilj bonitetnog okvira koji bi nadležna nadzorna tijela trebala slijediti u svakoj fazi nadzornog postupka, među ostalim u slučaju kršenja ili mogućeg kršenja zahtjeva od strane društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje može dovesti do oduzimanja odobrenja za rad. Taj bi se cilj trebao ostvarivati prije oduzimanja odobrenja za rad i uzimajući u obzir sve pravne posljedice za osigurane osobe koje iz njega mogu proizaći, i nakon oduzimanja odobrenja za rad.
- (51) Nacionalna nadzorna tijela trebala bi biti opremljena alatima za sprečavanje nastanka rizika za financijsku stabilnost na tržištima osiguranja, ograničavanje procikličkog ponašanja društava za osiguranje i društava za reosiguranje i ublažavanje negativnih učinaka prelijevanja unutar financijskog sustava i na realno gospodarstvo.
- (52) Nedavna ekonomska i financijska kriza, posebno kriza koja je proizašla iz pandemije bolesti COVID-19, pokazala je da dobro upravljanje likvidnošću društava za osiguranje i društava za reosiguranje može spriječiti rizike za stabilnost financijskog sustava. Iz tog bi se razloga od društava za osiguranje i društava za reosiguranje trebalo zahtijevati da ojačaju upravljanje likvidnošću i planiranje likvidnosti, posebno

u kontekstu nepovoljnih situacija koje utječu na cijelo tržište osiguranja i reosiguranja ili na njegov velik dio.

- (53) Kada društva s posebno osjetljivim profilima, kao što su ona koja imaju likvidne obveze ili drže nelikvidnu imovinu, ili koja imaju likvidnosne slabosti koje mogu utjecati na ukupnu financijsku stabilnost, ne poprave situaciju na odgovarajući način, nacionalna nadzorna tijela trebala bi moći intervenirati kako bi ojačala njihovu poziciju likvidnosti.
- (54) Nadzorna tijela trebala bi imati potrebne ovlasti za očuvanje stanja solventnosti određenih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje tijekom iznimnih situacija kao što su nepovoljni gospodarski ili tržišni događaji koji utječu na cijelo tržište osiguranja i reosiguranja ili na njegov velik dio, kako bi se zaštitili ugovaratelji osiguranja i očuvala financijska stabilnost. Te bi ovlasti trebale uključivati mogućnost ograničavanja ili suspenzije raspodjela dioničarima i drugim podređenim zajmodavcima određenog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje prije nego što dođe do kršenja potrebnog solventnog kapitala. Te bi se ovlasti trebale primjenjivati od slučaja do slučaja, poštovati zajedničke kriterije koji se temelje na riziku i ne bi trebale ugroziti funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (55) Budući da bi ograničavanje ili suspenzija isplate dividendi i drugih bonusa utjecala, makar i privremeno, na prava dioničara i drugih podređenih vjerovnika, nadzorna tijela trebala bi pri poduzimanju takvih mjera na odgovarajući način uzeti u obzir načelo proporcionalnosti i nužnosti. Nadzorna tijela trebala bi osigurati i da nijedna donesena mjera ne dovodi do nerazmjernih negativnih učinaka na cijeli financijski sustav ili njegove dijelove u drugim državama članicama ili općenito u Uniji. Nadzorna tijela trebala bi ograničiti isplate iz kapitala unutar grupe za osiguranje i reosiguranje samo u iznimnim okolnostima i kada je to propisno opravdano kako bi se očuvala stabilnost tržišta osiguranja i financijskog sustava u cjelini.
- (56) Nedavne propasti društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja posluju prekogranično ukazali su na potrebu da nadzorna tijela budu bolje informirana o aktivnostima društava. Stoga bi društva za osiguranje i društva za reosiguranje trebala biti obvezna obavijestiti nadzorno tijelo svoje matične države članice o svim značajnim promjenama koje utječu na njihov profil rizičnosti u vezi s tekućim prekograničnim djelatnostima osiguranja te bi te informacije trebala razmjenjivati s nadzornim tijelima predmetnih država članica domaćina.
- (57) Na temelju Direktive 2009/138/EZ, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/2177 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵, EIOPA je ovlaštena uspostaviti i koordinirati platforme za suradnju radi poboljšanja suradnje među relevantnim nadzornim tijelima ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje obavlja ili namjerava obavljati djelatnosti koje se temelje na slobodi pružanja usluga ili slobodi poslovnog nastana. Međutim, s obzirom na složenost nadzornih pitanja kojima se bave te platforme, u nekim slučajevima nacionalna nadzorna tijela ne uspijevaju postići zajedničko stajalište o tome kako riješiti pitanja povezana s društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje koje posluje prekogranično. U slučaju da nadzorna tijela uključena u platforme za suradnju ne mogu postići dogovor o pitanjima povezanim s

²⁵ Direktiva (EU) 2019/2177 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2019. o izmjeni Direktive 2009/138/EZ o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II), Direktive 2014/65/EU o tržištu financijskih instrumenata i Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma (SL L 334, 27.12.2019., str. 155.).

društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje koje posluje na prekograničnoj osnovi, EIOPA bi trebala imati ovlast za rješavanje nesuglasica u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

- (58) U skladu s Direktivom 2009/138/EZ, društva za osiguranje ili društva za reosiguranje nisu obvezna nadzornim tijelima država članica domaćina pravodobno dostaviti informacije o svojem poslovanju. Takve se informacije mogu dobiti samo podnošenjem zahtjeva nadzornom tijelu matične države članice. Međutim, time se ne osigurava pristup informacijama u razumnom roku. Stoga bi nadzorna tijela država članica domaćina, kao i nadzorno tijelo matične države članice, također trebala imati ovlast da izravno pravodobno zatraže informacije od društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje.
- (59) Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje obavlja značajne prekogranične aktivnosti u državi članici domaćinu, nadzorno tijelo te države članice trebalo bi imati ovlast zatražiti osnovne informacije od nadzornog tijela matične države članice o stanju solventnosti tog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. Ako nadzorno tijelo države članice domaćina ima ozbiljne dvojbe u pogledu tog stanja solventnosti, trebalo bi imati ovlast zatražiti provedbu zajedničkog izravnog nadzora s nadzornim tijelom matične države članice ako postoji značajna neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom. EIOPA bi trebala biti pozvana na sudjelovanje. U tom pogledu EIOPA bi trebala što je prije moguće navesti namjerava li sudjelovati. Ako se nadzorna tijela ne slažu u pogledu mogućnosti provedbe zajedničkog izravnog nadzora, EIOPA bi trebala imati ovlast za rješavanje nesuglasica u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010.
- (60) Kako bi bilo utvrđeno kao osigurateljni holding, matično društvo bi posebno trebalo imati kao svoju osnovnu djelatnost stjecanje i sudjelovanje u društvima kćerima, ako su ta društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje. Nadzorna tijela trenutačno različito tumače značenje izraza „isključivo ili uglavnom” u tom kontekstu. Stoga bi taj pojam trebalo pojasniti, slično pojašnjenju za bankarski sektor iz Uredbe (EU) br. 575/2013, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶. Društva kćeri trebala bi se smatrati „uglavnom društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje ili društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje iz treće zemlje” ako ta društva čine više od 50 % vlasničkog kapitala, konsolidirane imovine, prihoda, osoblja ili drugog pokazatelja osigurateljnog holdinga koje nadzorno tijelo smatra relevantnim.
- (61) U nekim slučajevima nekoliko društava za osiguranje i društava za reosiguranje osniva *de facto* grupu i ponašaju se kao grupa, iako ne odgovaraju definiciji grupe iz Direktive 2009/138/EZ. Stoga se glava III. te direktive ne primjenjuje na takva društva za osiguranje i društva za reosiguranje. U takvim slučajevima, posebno za horizontalne grupe u kojima različita društva nisu povezana kapitalom, nadzornici grupe trebali bi imati ovlast utvrditi postojanje grupe. Osim toga, trebalo bi predvidjeti objektivne kriterije za takvo utvrđivanje.

²⁶ Uredba (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za vlastita sredstva i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvještavanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 150, 7.6.2019., str. 1.).

- (62) Grupe za osiguranje i grupe za reosiguranje mogu slobodno odlučivati o konkretnim unutarnjim aranžmanima, raspodjeli zadaća i organizacijskoj strukturi unutar grupe kako smatraju prikladnima za osiguravanje usklađenosti s Direktivom 2009/138/EZ. Međutim, u nekoliko slučajeva takvi aranžmani i organizacijske strukture mogu ugroziti učinkovit nadzor grupe. Stoga bi nadzornici grupe trebali, u iznimnim okolnostima i nakon savjetovanja s EIOPA-om i drugim predmetnim nadzornim tijelima, imati ovlast zahtijevati izmjene tih aranžmana ili organizacijskih struktura. Nadzornici grupe trebali bi propisno obrazložiti svoju odluku i objasniti zašto postojeći aranžmani ili strukture ometaju i ugrožavaju učinkovit nadzor grupe.
- (63) Nadzorna tijela grupe mogu odlučiti isključiti društvo iz nadzora grupe, posebno ako se smatraju da je takvo društvo od zanemarivog interesa s obzirom na ciljeve nadzora grupe. EIOPA je primijetila različita tumačenja kriterija zanemarivog interesa i utvrdila da u nekim slučajevima takva isključenja dovode do potpunog izuzimanja od nadzora grupe ili do nadzora na razini posredničkog matičnog društva. Stoga je potrebno pojasniti da bi se takvi slučajevi trebali pojaviti samo u vrlo iznimnim okolnostima i da bi se nadzornici grupe trebali savjetovati s EIOPA-om prije donošenja takvih odluka. Trebalo bi uvesti i kriterije kako bi bilo jasnije što bi se trebalo smatrati zanemarivim interesom u odnosu na ciljeve nadzora grupe.
- (64) Postoji nedostatak jasnoće u pogledu vrsta društava za koja se pri izračunu solventnosti grupe može primijeniti metoda 2, odnosno metoda odbitaka i agregiranja kako je definirana u članku 233. Direktive 2009/138/EZ, što šteti ravnopravnim uvjetima u Uniji. Stoga bi trebalo jasno odrediti koja se društva mogu uključiti u izračun solventnosti grupe primjenom metode 2. Takva bi se metoda trebala primjenjivati samo na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja, društva koja pripadaju drugim financijskim sektorima, mješovite financijske holdinge, osigurateljne holdinge i druga matična društva čija je glavna djelatnost stjecanje i sudjelovanje u društvima kćerima, ako su ta društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje.
- (65) U nekim grupama za osiguranje ili grupama za reosiguranje posredničko matično društvo koje nije društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje ili društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje stječe i sudjeluje u društvima kćerima koja su isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje. U skladu s važećim pravilima, ako ta posrednička matična društva ne sudjeluju u najmanje jednom društvu kćeri za osiguranje odnosno društvu kćeri za reosiguranje sa sjedištem u Uniji, ona se ne tretiraju kao osigurateljni holdinzi za potrebe izračuna solventnosti grupe, iako su njihovi rizici vrlo slični. Stoga bi pravila trebalo izmijeniti tako da se takvi holdinzi društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje iz treće zemlje tretiraju na isti način kao i osigurateljni holdinzi za potrebe izračuna solventnosti grupe.
- (66) Direktivom 2009/138/EZ i Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/35²⁷ predviđene su četiri metode uključivanja u izračun solventnosti grupe društava koja pripadaju drugim financijskim sektorima, uključujući metode 1 i 2 iz Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ. To dovodi do nedosljednih nadzornih pristupa i nejednakih

²⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 12 17.1.2015., str. 1.).

uvjeta te nepotrebne složenosti. Stoga bi pravila trebalo pojednostavniti tako da društva koja pripadaju drugim financijskim sektorima uvijek doprinose solventnosti grupe primjenom relevantnih sektorskih pravila o izračunu vlastitih sredstava i potrebnog kapitala. Ta bi se vlastita sredstva i potrebni kapital trebali jednostavno agregirati s vlastitim sredstvima i potrebnim kapitalom dijela grupe koji se odnosi na osiguranje i reosiguranje.

- (67) U skladu s postojećim pravilima, sudjelujuća društva za osiguranje i sudjelujuća društva za reosiguranje imaju ograničene mogućnosti korištenja pojednostavnjenih izračuna za potrebe utvrđivanja solventnosti grupe kada se primjenjuje metoda 1, odnosno metoda koja se temelji na računovodstvenoj konsolidaciji. To stvara nerazmjerno opterećenje, posebno kada grupe sudjeluju u povezanim društvima koja su vrlo mala. Stoga bi, podložno prethodnom odobrenju nadzornog tijela, sudjelujućim društvima trebalo dopustiti da uključe povezana društva čija veličina nije značajna u svoju solventnost grupe primjenom pojednostavnjenih pristupa.
- (68) Pojam tereta koji bi trebalo uzeti u obzir pri razvrstavanju stavki vlastitih sredstava u kategorije nije određen. Konkretno, nejasno je kako se taj pojam primjenjuje na osigurateljne holdinge i mješovite financijske holdinge koji nemaju ugovaratelje osiguranja i korisnike osiguranja kao izravne klijente. Stoga bi trebalo uvesti minimalne kriterije kako bi se omogućilo utvrđivanje slučajeva u kojima stavka vlastitih sredstava koju je izdao osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding nema tereta.
- (69) Opseg društava koje bi trebalo uzeti u obzir pri izračunu donje granice potrebnog solventnog kapitala grupe trebao bi biti u skladu s opsegom društava koja doprinose prihvatljivim vlastitim sredstvima koja su raspoloživa za pokriće konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe. Stoga bi pri izračunu donje granice trebalo uzeti u obzir društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljne holdinge, osigurateljne holdinge iz treće zemlje mješovite financijske holdinge.
- (70) Formula za izračun minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe može dovesti do situacija u kojima je taj minimum blizu konsolidiranom potrebnom solventnom kapitalu grupe ili mu je čak jednak. U takvim slučajevima može doći do neusklađenosti s tim minimumom iako je osigurana usklađenost s konsolidiranim potrebnim solventnim kapitalom grupe. Takve bi neželjene posljedice trebalo izbjeći. Stoga bi formulu za izračun trebalo izmijeniti tako da, slično kao za pojedinačna društva za osiguranje i društva za reosiguranje, minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe nikad ne bude viši od 45 % konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe.
- (71) Za potrebe izračuna solventnosti grupe, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi trebaju se tretirati kao društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. To podrazumijeva izračun nominalnog potrebnog kapitala za takva društva. Međutim, takvi izračuni nikad ne bi trebali podrazumijevati da osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi moraju biti usklađeni s tim pretpostavljenim potrebnim kapitalom na pojedinačnoj razini.
- (72) Ne postoji pravna odredba kojom se određuje način izračuna solventnosti grupe kada se primjenjuje kombinacija metode 1 i metode 2. To dovodi do nedosljednih praksi i nesigurnosti, posebno u vezi s načinom izračuna doprinosa potrebnom solventnom kapitalu grupe društava za osiguranje i društava za reosiguranje korištenjem metode 2. Stoga bi trebalo pojasniti kako se izračunava solventnost grupe kada se primjenjuje kombinacija metoda. Kako bi se izbjeglo značajno povećanje potrebnog kapitala,

trebalo bi pojasniti da se za potrebe izračuna konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe na takve holdinge ne primjenjuje kapitalni zahtjev za rizik vlasničkih vrijednosnih papira. Iz istog bi se razloga zahtjev za tečajni rizik trebao primjenjivati samo na vrijednost holdinga koja premašuje potrebni solventni kapital tih povezanih društava. Sudjelujućim društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje trebalo bi dopustiti da uzmu u obzir diversifikaciju između tih tečajnih rizika i drugih rizika na kojima se temelji izračun konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe.

- (73) Trenutačno nadzornici grupe mogu odrediti pragove iznad kojih se unutargrupne transakcije i koncentracija rizika smatraju značajnima na temelju potrebnog solventnog kapitala, tehničkih pričuva ili oboje. Međutim, i drugi kvantitativni ili kvalitativni kriteriji koji se temelje na riziku, na primjer prihvatljiva vlastita sredstva, mogu biti primjereni za određivanje pragova. Stoga bi nadzornici grupe trebali imati veću fleksibilnost pri definiranju značajne unutargrupne transakcije ili značajne koncentracije rizika.
- (74) Nadzornim tijelima grupe mogu promaknuti važne informacije o unutargrupnim transakcijama za koje se ne zahtijeva izvještavanje u skladu s važećim pravilima, posebno one koje uključuju društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja, osigurateljne holdinge i mješovite financijske holdinge. Stoga bi trebalo preispitati definiciju „unutargrupnih transakcija o kojima se izvješćuje”. Osim toga, nadzornici grupe trebali bi imati ovlast prilagoditi definiciju „unutargrupnih transakcija o kojima se izvješćuje” kako bi bolje odgovarala posebnostima svake grupe.
- (75) osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi mogu biti matična društva grupa za osiguranje ili grupa za reosiguranje. U tom slučaju, primjena nadzora grupe zahtijeva se na temelju konsolidiranog položaja takvih holdinga. Budući da društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja kontroliraju takvi holdinzi nisu uvijek u mogućnosti osigurati usklađenost sa zahtjevima o nadzoru grupe, potrebno je osigurati da nadzornici grupe imaju odgovarajuće nadzorne i provedbene ovlasti kako bi se osiguralo da grupe poštuju Direktivu 2009/138/EZ. Stoga, slično izmjenama Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁸ uvedenima Direktivom (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ za kreditne i financijske institucije, nadzornici grupe trebali bi imati minimalni skup ovlasti nad holdinzima, uključujući opće nadzorne ovlasti koje se primjenjuju na društva za osiguranje i društva za reosiguranje za potrebe nadzora grupe.
- (76) Ako su društva za osiguranje i društva za reosiguranje dio grupe čije matično društvo ima sjedište u trećoj zemlji koja se ne smatra istovjetnom ili privremeno istovjetnom u skladu s člankom 260. Direktive 2009/138/EZ, obavljanje nadzora grupe predstavlja veći izazov. Nadzorna tijela grupe mogu odlučiti primijeniti takozvane „druge metode” u skladu s člankom 262. te direktive. Međutim, te metode nisu jasno definirane, a ciljevi koje bi te druge metode trebale postići nisu sigurni. Stoga bi

²⁸ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

²⁹ Direktiva (EU) 2019/878 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2013/36/EU u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala (SL L 150, 7.6.2019., str. 253.).

trebalo dodatno odrediti svrhu drugih metoda, uključujući minimalni skup mjera koje bi nadzornici grupe trebali razmotriti.

- (77) Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2019/981³⁰ uveden je povlašteni tretman za dugoročna vlasnička ulaganja. Podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju i koji također ima cilj odraziti niži rizik ulaganja tijekom duljeg vremenskog razdoblja, ali čija je uporaba u Uniji vrlo ograničena, podliježe kriterijima koji su stroži od kriterija koji se primjenjuju na dugoročna vlasnička ulaganja. Stoga se čini da nova bonitetna kategorija dugoročnih vlasničkih ulaganja uklanja potrebu za postojećim podmodulom rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju. Budući da nema potrebe za zadržavanjem dvaju različitih povlaštenih tretmana koji imaju isti cilj nagrađivati dugoročna ulaganja, podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju trebalo bi izbrisati. Međutim, kako bi se izbjegla situacija u kojoj te izmjene dovode do negativnih učinaka, trebalo bi predvidjeti odredbu o nastavku priznavanja za osiguratelje koji trenutačno primjenjuju podmodul rizika vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju.
- (78) Za ostvarivanje ambicija u pogledu okoliša i klime iz zelenog plana potrebno je usmjeriti velike količine ulaganja iz privatnog sektora prema održivim ulaganjima, uključujući ulaganja društava za osiguranje i društva za reosiguranje. Odredbe Direktive 2009/138/EZ o potrebnom kapitalu ne bi trebale ometati održiva ulaganja društava za osiguranje i društava za reosiguranje, ali bi trebale odražavati puni rizik ulaganja u djelatnosti štetne za okoliš. Iako u ovoj fazi nema dovoljno dokaza o razlikama rizika okolišno ili socijalno štetnih ulaganja i drugih ulaganja, takvi dokazi mogli bi postati dostupni tijekom sljedećih godina. Kako bi se osigurala odgovarajuća procjena relevantnih dokaza, EIOPA bi trebala pratiti dokaze o profilu rizičnosti okolišno ili socijalno štetnih ulaganja i izvijestiti o njima do 2023. Prema potrebi, izvješće EIOPA-e trebalo bi sadržavati savjete o izmjenama Direktive 2009/138/EZ te delegiranih i provedbenih akata donesenih u skladu s tom direktivom. EIOPA također može ispitati bi li bilo primjereno uzeti u obzir određene okolišne rizike, osim onih koji se odnose na klimatske promjene, te na koji način. Na primjer, ako dokazi upućuju na to, EIOPA bi mogla analizirati potrebu za proširenjem analiza scenarija kako su uvedene ovom Direktivom u kontekstu rizika povezanih s klimatskim promjenama na druge okolišne rizike.
- (79) Klimatske promjene utječu i vjerojatno će i u sljedećim desetljećima utjecati na učestalost i ozbiljnost prirodnih katastrofa koje će se vjerojatno dodatno pogoršati zbog uništavanja okoliša i onečišćenja. To može promijeniti izloženost društava za osiguranje i društava za reosiguranje riziku prirodne katastrofe i poništiti standardne parametre za rizik prirodne katastrofe utvrđene u Delegiranoj uredbi (EU) 2015/35. Da bi se izbjegle stalne neusklađenosti između standardnih parametara za rizik prirodne katastrofe i stvarne izloženosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje takvim rizicima, EIOPA bi trebala redovito preispitivati opseg modula rizika prirodne katastrofe i kalibraciju njegovih standardnih parametara. U tu bi svrhu EIOPA trebala uzeti u obzir najnovije dostupne dokaze znanosti o klimi i dostaviti Komisiji mišljenje ako utvrdi neusklađenosti.

³⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/981 od 8. ožujka 2019. o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/35 o dopuni Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 161, 18.6.2019., str. 1.).

- (80) Zahtjeve iz članka 308.b stavka 12. Direktive 2009/138/EZ trebalo bi izmijeniti kako bi se osigurala usklađenost s bankovnim okvirom i jednaki uvjeti u tretmanu izloženosti prema središnjim državama ili središnjim bankama država članica koje su denominirane i financirane u domaćoj valuti bilo koje države članice. U tu svrhu trebalo bi uvesti sustav nastavka priznavanja za takve izloženosti kako bi se relevantne izloženosti izuzele od kapitalnih zahtjeva za koncentracije rizika prinosa i tržišnog rizika, pod uvjetom da su izloženosti nastale prije 1. siječnja 2020.
- (81) U nekim se slučajevima grupe za osiguranje ili reosiguranje u velikoj mjeri oslanjaju na primjenu prijelazne mjere za nerizične kamatne stope i prijelazne mjere za tehničke pričuve. Time se stvarno stanje solventnosti grupe može pogrešno prikazati. Stoga bi grupe za osiguranje ili grupe za reosiguranje trebale biti obvezne objaviti učinak na svoje stanje solventnosti pretpostavke da vlastita sredstva koja proizlaze iz tih prijelaznih mjera nisu raspoloživa za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe. Nadzorna tijela također bi trebala imati ovlasti za poduzimanje odgovarajućih mjera kako bi primjena mjera na odgovarajući način odražavala financijski položaj grupe. Međutim, te mjere ne bi trebale utjecati na uporabu tih prijelaznih mjera od strane povezanih društava za osiguranje ili društava za reosiguranje pri izračunu njihova pojedinačnog potrebnog solventnog kapitala.
- (82) Direktivom 2009/138/EZ predviđene su prijelazne mjere za nerizične kamatne stope i tehničke pričuve koje podliježu odobrenju nadzornog tijela i koje se primjenjuju na ugovore koji dovode do nastanka obveza osiguranja i obveza reosiguranja sklopljene prije 2016. Iako bi se prijelaznim mjerama društva trebala potaknuti da što brže prijeđu na usklađivanje s tom direktivom, primjena prijelaznih mjera koje su prvi put odobrene znatno nakon 2016. vjerojatno će usporiti usklađivanje s tom direktivom. Takvo odobrenje primjene tih prijelaznih mjera trebalo bi stoga ograničiti na slučajeve u kojima društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje prvi put podliježe pravilima Direktive 2009/138/EZ i u kojima je društvo preuzelo portfelj ugovora o osiguranju ili reosiguranju, a društvo prenositelj primijenilo je prijelaznu mjeru u odnosu na obveze koje se odnose na taj portfelj prije prijenosa.
- (83) Ujedinjena Kraljevina postala je treća zemlja 1. veljače 2020., a 31. prosinca 2020. pravo Unije prestalo se primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu i u njoj. S obzirom na to da Direktiva 2009/138/EZ sadržava nekoliko odredaba koje se odnose na posebnosti određenih država članica u kojima se takve odredbe konkretno odnose na Ujedinjenu Kraljevinu, one su zastarjele i stoga bi ih trebalo izbrisati.
- (84) Direktivu 2009/138/EZ stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,
- DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2009/138/EZ

Direktiva 2009/138/EZ mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 2. stavku 3. točka (a) podtočka iv. zamjenjuje se sljedećim:
- ”iv. vrste trajnog zdravstvenog osiguranja bez mogućnosti raskida koje trenutačno postoje u Irskoj;”;
- (2) u članku 4. stavku 1. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:
- „(a) godišnja zaračunata bruto premija društva ne premašuje 15 000 000 EUR;

(b) ukupne tehničke pričuve društva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene iz članka 76., ne premašuju 50 000 000 EUR;”;

(3) članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) U stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) pomoć se pruža u slučaju nezgode ili kvara koji uključuje cestovno vozilo kad se nezgoda ili kvar dogodi na državnom području države članice društva koje pruža pokriće ili susjednih zemalja;”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U slučajevima iz stavka 1. točke (b) podtočaka i. i ii., uvjet da se nezgoda ili kvar moraju dogoditi na državnom području države članice društva koje pruža pokriće ne primjenjuje se kad je korisnik član tijela koje pruža pokriće i kad uslugu pomoći na cesti u slučaju kvara ili uslugu prijevoza vozila pruža slično tijelo u predmetnoj državi na temelju uzajamnog sporazuma po predloženju članske iskaznice, bez plaćanja dodatne premije.”;

(c) stavak 3. briše se;

(4) u članku 8. briše se točka 3.;

(5) članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 7. briše se točka (b);

(b) umeću se sljedeće točke 10.a, 10.b, 10.c i 10.d:

„10.a „društvo s profilom niske rizičnosti” znači društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje koje ispunjava uvjete iz članka 29.a i koje je razvrstano kao takvo u skladu s člankom 29.b;

10.b „revizorsko društvo” znači revizorsko društvo u smislu članka 2. točke 3. Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*;

10.c „ovlašteni revizor” znači ovlašteni revizor u smislu članaka 2. točke 2. Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*;

10.d „grupa s profilom niske rizičnosti” znači grupa koja ispunjava uvjete iz članka 213.a i koju je nadzornik grupe razvrstao kao takvu u skladu sa stavkom 2. tog članka;

* Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).”;

(c) točke 15. i 16. zamjenjuju se sljedećim:

„15. „matično društvo” znači matično društvo iz članka 22. stavaka 1. i 2. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća*, kao i društvo koje nadzorna tijela smatraju matičnim društvom u skladu s člankom 212. ove Direktive;

„16. „društvo kćeri” znači svako društvo kćeri iz članka 22. stavaka 1. i 2. Direktive 2013/34/EU, uključujući njegova društva kćeri, te društvo koje nadzorna tijela trebaju smatrati društvom kćeri u skladu s člankom 212. ove Direktive;

* Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i vezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).”;

(d) u točki 18. riječi „Članak 1. Direktive 83/349/EEZ” zamjenjuju se riječima „Članak 22. stavci 1. i 2. Direktive 2013/34/EU”;

(e) točka 19. zamjenjuje se sljedećim:

„19. „unutargrupne transakcije” znači sve transakcije u kojima se društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding izravno ili neizravno oslanja na druga društva unutar iste grupe ili na bilo koju fizičku ili pravnu osobu koja je usko povezana s društvima u toj grupi radi ispunjavanja ugovornih ili izvanugovornih obveza, uz plaćanje ili bez plaćanja;”;

(f) točka 22. mijenja se kako slijedi:

i. u točki (a), riječi „Članak 4. stavak 1. točka 14. Direktive 2004/39/EEZ” zamjenjuju se riječima „Članak 4. stavak 1. točka 21. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća*;

* Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).”;

ii. u točki (b) podtočki i. riječi „Direktiva 2004/39/EZ” zamjenjuju se riječima „Direktiva 2014/65/EU”;

(g) točka 25. mijenja se kako slijedi:

i. u točki (a) riječi „Članak 4. stavci 1., 5. i 21. Direktive 2006/48/EZ” zamjenjuju se riječima „Članak 4. stavak 1. točke 1., 18 i 26. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća*;

* Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).”;

ii. u točki (c) riječi „Direktiva 2004/39/EZ” zamjenjuju se riječima „Direktiva 2014/65/EU”;

(h) točka 27. mijenja se kako slijedi:

i. u točki (c) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. neto promet, u smislu članka 2. točke 5. Direktive 2013/34/EU, od 13 600 000 EUR;”;

ii. riječi „Direktiva 83/349/EEZ” zamjenjuju se riječima „Direktiva 2013/34/EU”;

(i) dodaje se sljedeća točka 41.:

„41. „regulirano društvo” znači „regulirani subjekt” u smislu članka 2. točke 4. Direktive 2002/87/EZ ili institucija za strukovno mirovinsko osiguranje u smislu članka 6. točke 1. Direktive (EU) 2016/2341.”;

- (6) u članku 18. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (i):

„(i) navedu je li u drugoj državi članici odbijen ili povučen zahtjev za izdavanje odobrenja za rad za obavljanje djelatnosti izravnog osiguranja ili reosiguranja ili za obavljanje djelatnosti drugog uređenog društva ili distributera osiguranja te razloge za odbijanje ili povlačenje.”;

- (7) u članku 23. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (f):

„(f) tržište na kojem predmetno društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje namjerava poslovati.”;

- (8) u članku 24. stavku 2. drugom podstavku, riječi „Direktiva 2004/39/EZ” zamjenjuju se riječima „Direktiva 2014/65/EU”;

- (9) U članku 25. dodaje se sljedeći stavak:

„O svakom odbijanju zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad, navodeći podatke o društvu podnositelju zahtjeva i razloge odbijanja, obavješćuje se Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA”) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća*. EIOPA vodi ažuriranu bazu podataka s takvim informacijama te nadzornim tijelima omogućuje pristup bazi podataka.

*Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskoga nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).”;

- (10) u članku 25.a riječi „Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA”) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁹” zamjenjuju se riječi „EIOPA”;

- (11) u članku 26. dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Ako je potrebno savjetovanje s nekoliko nadzornih tijela u skladu sa stavkom 1., svako predmetno nadzorno tijelo može zatražiti od nadzornog tijela matične države članice da zajednički ocijene zahtjev za izdavanje odobrenja za rad. Nadzorno tijelo matične države članice uzima u obzir zaključke zajedničke ocjene pri donošenju svoje konačne odluke.”;

- (12) članak 29. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavci 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Države članice osiguravaju da se zahtjevi propisani ovom Direktivom primjenjuju na način koji je razmjernan prirodi, opsegu i složenosti rizika prisutnih u poslovanju društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, posebno onih koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti.

4. U delegiranim aktima te regulatornim i provedbenim tehničkim standardima koje je donijela Komisija uzima se u obzir načelo proporcionalnosti, čime se osigurava proporcionalna primjena ove Direktive, posebno u odnosu na društva s profilom niske rizičnosti.

U nacrtima regulatornih tehničkih standarda koje je podnijela EIOPA u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010, nacrtima provedbenih tehničkih standarda podnesenima u skladu s njezinim člankom 15. te smjernicama i preporukama izdanima u skladu s njezinim člankom 16. osigurava se proporcionalna primjena ove Direktive, posebno u odnosu na društva s profilom niske rizičnosti.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 5. i 6.:

„5. Komisija može donijeti delegirane akte kojima se određuju ili prilagođavaju kriteriji utvrđeni u članku 29.a stavku 1. točkama (e), (f) i (h).

6. Kako bi se osigurala dosljedna nadzorna praksa u primjeni proporcionalnosti, EIOPA izrađuje smjernice za olakšavanje zajedničkih nadzornih alata i dodatno određuje metodologiju za razvrstavanje društava za osiguranje i društava za reosiguranje u kategoriju društava s profilom niske rizičnosti.”;

(13) umeću se sljedeći članci od 29.a do 29.e:

„Članak 29.a

Kriteriji za identificiranje društava s profilom niske rizičnosti

1. Države članice osiguravaju da se društva za osiguranje i društva za reosiguranje razvrstavaju kao društva s profilom niske rizičnosti u skladu s postupkom iz članka 29.b ako dvije uzastopne financijske godine prije takvog razvrstavanja ispunjavaju sljedeće kriterije:

- (a) Za društva za životno osiguranje i društva za osiguranje koja se bave djelatnostima i životnog i neživotnog osiguranja u skladu s člankom 73. čije tehničke pričuve koje se odnose na djelatnosti životnog osiguranja predstavljaju 20 % ili više ukupnih tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., i čija godišnja zaračunata bruto premija koja se odnosi na djelatnosti neživotnog osiguranja predstavlja manje od 40 % ukupne godišnje zaračunate bruto premije, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:
 - i. podmodul kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. točke (a) nije veći od 5 % tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76.;
 - ii. osiguranje sklopljeno u državama članicama koje nisu matična država članica u kojoj je društvo dobilo odobrenje za rad u skladu s člankom 14. ne premašuje 5 % njegove ukupne godišnje zaračunate bruto premije;
 - iii. tehničke pričuve, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene iz članka 76., ne premašuju 1 000 000 000 EUR;
 - iv. ulaganja u netradicionalna ulaganja ne predstavljaju više od 20 % ukupnih ulaganja;

- v. poslovanje društva ne uključuje poslove reosiguranja koji premašuju 50 % njegovih ukupnih godišnjih zaračunatih bruto premija.

Kriteriji iz podtočaka ii. i v. ne primjenjuju se na vlastita društva za osiguranje ili vlastita društva za reosiguranje.

- (b) Za društva za neživotno osiguranje i društva za osiguranje koja se bave djelatnostima i životnog i neživotnog osiguranja u skladu s člankom 73. čije godišnje zaračunate bruto premije povezane s djelatnostima neživotnog osiguranja čine 40 % ili više njihovih ukupnih godišnjih zaračunatih bruto premija i čije tehničke pričuve koje se odnose na djelatnosti životnog osiguranja predstavljaju manje od 20 % njegovih ukupnih tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

- i. prosječni kombinirani omjer neto od reosiguranja u posljednje tri godine manji je od 100 %;
- ii. osiguranje sklopljeno u državama članicama koje nisu matična država članica u kojoj je društvo u skladu s člankom 14. dobilo svoje odobrenje za rad nije veće od 5 % njegove ukupne godišnje zaračunate bruto premije;
- iii. godišnja zaračunata bruto premija ne premašuje 100 000 000 EUR;
- iv. zbroj godišnjih zaračunatih bruto premija u vrstama osiguranja od 3 do 7, 14 i 15 iz odjeljka A Priloga I. nije veći od 30 % ukupnih godišnjih zaračunatih bruto premija neživotnog osiguranja;
- v. ulaganja u netradicionalna ulaganja ne predstavljaju više od 20 % ukupnih ulaganja;
- vi. poslovanje društva ne uključuje poslove reosiguranja koji premašuju 50 % njegovih ukupnih zaračunatih bruto premija.

Kriteriji iz podtočaka ii. i vi. ne primjenjuju se na vlastita društva za osiguranje ili vlastita društva za reosiguranje.

- (c) Za društva za osiguranje koja se bave djelatnostima i životnog i neživotnog osiguranja u skladu s člankom 73. čije tehničke pričuve koje se odnose na djelatnosti životnog osiguranja predstavljaju 20 % ili više njihovih ukupnih tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76., i čija godišnja zaračunata bruto premija koji se odnosi na djelatnosti neživotnog osiguranja predstavlja 40 % ili više njihove ukupne godišnje zaračunate bruto premije, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

- i. podmodul kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. točke (a) nije veći od 5 % tehničkih pričuva, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76.;
- ii. prosječni kombinirani omjer neto od reosiguranja u posljednje tri godine manji je od 100 %;

- iii. tehničke pričuve, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene iz članka 76., ne premašuju 1 000 000 000 EUR;
- iv. godišnja zaračunata bruto premija ne premašuje 100 000 000 EUR;
- v. osiguranje sklopljeno u državama članicama koje nisu matična država članica u kojoj je društvo u skladu s člankom 14. dobilo svoje odobrenje za rad nije veće od 5 % njegove ukupne godišnje zaračunate bruto premije;
- vi. zbroj godišnje zaračunate bruto premije u vrstama osiguranja od 3 do 7, 14 i 15 iz odjeljka A Priloga I. nije veći od 30 % ukupnih godišnjih zaračunatih bruto premija neživotnog osiguranja;
- vii. ulaganja u netradicionalna ulaganja ne predstavljaju više od 20 % ukupnih ulaganja;
- viii. poslovanje društva ne uključuje poslove reosiguranja koji premašuju 50 % njegovih ukupnih godišnjih zaračunatih bruto premija.

Kriteriji iz podtočaka v. i viii. ne primjenjuju se na vlastita društva za osiguranje ili vlastita društva za reosiguranje.

Za potrebe ovog članka tradicionalna ulaganja sastoje se od obveznica, vlasničkih vrijednosnih papira, novca i novčanih ekvivalenata te depozita, a ukupna ulaganja sastoje se od sve imovine, uključujući izvedenice, i isključujući ulaganja na temelju ugovora povezanih s udjelima u investicijskim fondovima i indeksima, isključujući nekretnine za vlastite potrebe, isključujući postrojenja i opremu za vlastite potrebe, isključujući nekretnine u izgradnji za vlastite potrebe.

2. Za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u skladu s člankom 14. za manje od dvije godine, usklađenost s kriterijima iz stavka 1. ovog članka ocjenjuje se samo u odnosu na posljednju financijsku godinu prije razvrstavanja.

3. Sljedeća društva za osiguranje i društva za reosiguranje nikada se ne razvrstavaju kao društva s profilom niske rizičnosti:

- (a) društva koja za izračun potrebnog solventnog kapitala upotrebljavaju odobreni djelomični ili potpuni unutarnji model u skladu sa zahtjevima za potpune i djelomične unutarnje modele iz poglavlja VI. odjeljka 4. pododjeljka 3.;
- (b) društva koja su matična društva grupe za osiguranje u smislu članka 212., na koja se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (a) ili (b), osim ako je grupa razvrstana kao grupa s profilom niske rizičnosti.

Članak 29.b

Postupak razvrstavanja za društva koja ispunjavaju kriterije

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja ispunjavaju uvjete iz članka 29.a stavaka 1. i 3. mogu obavijestiti nadzorno tijelo o takvoj usklađenosti kako bi ih se razvrstalo kao društva s profilom niske rizičnosti.

2. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje dostavljaju obavijest iz stavka 1. ovog članka nadzornom tijelu države članice koja je izdala prethodno odobrenje za rad iz članka 14. U toj se obavijesti navodi sve sljedeće:
 - (a) dokaz o usklađenosti sa svim kriterijima iz članka 29.a koji se primjenjuju na to društvo;
 - (b) izjava da društvo ne planira nikakve strateške promjene koje bi u sljedeće tri godine dovele do neusklađenosti s kriterijima iz članka 29.a;
 - (c) rano utvrđivanje mjera proporcionalnosti koje društvo očekuje provesti, posebno namjerava li društvo upotrijebiti pojednostavnjenje najbolje procjene i planira li upotrijebiti pojednostavljenu metodu za izračun tehničkih pričuva iz članka 77. stavka 7.
3. Nadzorno tijelo može se usprotiviti razvrstavanju društva kao društva s profilom niske rizičnosti u roku od mjesec dana od primitka obavijesti iz stavka 1. ovog članka zbog razloga koji su isključivo povezani s nepoštovanjem uvjeta predviđenih člankom 29.a. Nadzorno tijelo donosi odluku o protivljenju razvrstavanju u pisanom obliku i navodi razloge za neslaganje. Ako se takva odluka ne donese, društvo za osiguranje razvrstava se kao društvo s profilom niske rizičnosti nakon isteka jednomjesečnog razdoblja prigovora ili od ranijeg datuma ako je nadzorno tijelo ranije izdalo odluku kojom se potvrđuje usklađenost s kriterijima.
4. U odnosu na zahtjeve koje nadzorna tijela prime u prvih šest mjeseci od [Ured za publikacije unijeti datum: početak primjene ove Direktive] razdoblje iz stavka 2. produljuje se na dva mjeseca.
5. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje razvrstavaju se kao društvo s profilom niske rizičnosti sve dok takvo razvrstavanje ne prestane u skladu s ovim stavkom.

Ako društvo s profilom niske rizičnosti više ne ispunjava niti jedan od kriterija iz članka 29.a stavka 1., ono o tome bez odgode obavješćuje nadzorno tijelo. Ako takva neusklađenost traje dvije uzastopne godine, društvo o toj situaciji obavješćuje nadzorno tijelo te će se prestati razvrstavati kao društvo s profilom niske rizičnosti od treće financijske godine.

Ako društvo s profilom niske rizičnosti više ne ispunjava bilo koji od uvjeta iz članka 29.a stavka 3., to društvo bez odgode obavješćuje nadzorno tijelo i prestat će se razvrstavati kao društvo s profilom niske rizičnosti od sljedeće financijske godine.

Članak 29.c

Mjere proporcionalnosti koje primjenjuju društva koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti

1. Države članice osiguravaju da, ne dovodeći u pitanje posebne zahtjeve utvrđene u svakoj mjeri proporcionalnosti, društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti mogu primijeniti sve mjere proporcionalnosti predviđene člankom 35. stavkom 5.a, člankom 41., člankom 45. stavkom 1.b, člankom 45. stavkom 5., člankom 45.a stavkom 5., člankom 51. stavkom 6., člankom 51.a stavkom 1., člankom 77.

stavkom 7. i člankom 144.a stavkom 4. te sve mjere proporcionalnosti predviđene delegiranim aktima donesenima na temelju ove Direktive.

2. Ako nadzorno tijelo ima ozbiljnih razloga za zabrinutost u vezi s profilom rizičnosti društva s profilom niske rizičnosti, u iznimnim okolnostima može zatražiti od predmetnog društva da se suzdrži od primjene jedne ili više mjera proporcionalnosti navedenih u stavku 1. pod uvjetom da to opravda u pisanom obliku uzimajući u obzir utjecaj na organizaciju društva i posebnosti ili promjenu njegova profila rizičnosti.

Članak 29.d

Mjere proporcionalnosti koje primjenjuju društva koja nisu razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti mogu primijeniti sve mjere proporcionalnosti predviđene člankom 35. stavkom 5.a, člankom 41., člankom 45. stavkom 1.b, člankom 45. stavkom 5., člankom 77. stavkom 7. i člankom 144.a stavkom 4. te sve mjere proporcionalnosti predviđene delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Direktivom, uz prethodno odobrenje nadzornog tijela.

Društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nadzornom tijelu podnosi pisani zahtjev za odobrenje. Taj zahtjev mora sadržavati sve sljedeće:

- (a) popis mjera proporcionalnosti koje se namjeravaju primijeniti i razloge zbog kojih je njihova primjena opravdana s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva;
- (b) sve druge značajne informacije u vezi s profilom rizičnosti društva;
- (c) izjavu da društvo ne planira nikakve strateške promjene koje bi utjecale na profil rizičnosti društva tijekom sljedeće tri godine.

2. Nadzorno tijelo u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva ocjenjuje zahtjev i obavješćuje društvo o odobrenju ili odbijanju zahtjeva, kao i o odobrenim mjerama proporcionalnosti. Ako nadzorno tijelo odobri primjenu mjera proporcionalnosti pod određenim uvjetima, odluka o odobrenju sadržava razloge za te uvjete. Odluka nadzornog tijela o protivljenju primjeni jedne ili više mjera proporcionalnosti navedenih u zahtjevu društva sastavlja se u pisanom obliku i u njoj se navode razlozi za odluku nadzornog tijela. Ti razlozi povezani su s profilom rizičnosti društva,

3. Nadzorno tijelo može zatražiti sve dodatne informacije koje su potrebne za dovršetak procjene. Razdoblje za procjenu iz stavka 2. suspendira se tijekom razdoblja koje teče od datuma zahtjeva za informacije koji su uputila nadzorna tijela do primitka odgovora na taj zahtjev od strane predmetnog društva. Daljnji zahtjevi nadzornog tijela ne dovode do suspenzije razdoblja za procjenu.

4. S obzirom na zahtjeve koje nadzorna tijela prime u prvih šest mjeseci od [Ured za publikacije unijeti datum: datum početka primjene ove Direktive] razdoblje iz stavka 2. iznosi dva mjeseca.

5. Odobrenje za primjenu mjera proporcionalnosti može se izmijeniti ili povući u bilo kojem trenutku ako se promijeni profil rizičnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje. Tijelo u pisanom obliku navodi razloge za svoju odluku.

Članak 29.e

Praćenje primjene mjera proporcionalnosti

1. Države članice zahtijevaju od društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja primjenjuju mjere proporcionalnosti da na godišnjoj osnovi izvješćuju svoja nadzorna tijela o mjerama proporcionalnosti koje primjenjuju kao dio informacija koje trebaju dostaviti u nadzorne svrhe iz članka 35.

2. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja primjenjuju bilo koju mjeru proporcionalnosti iz članka 29.c stavka 1. ili članka 29.d stavka 1. do [Ured za publikacije unijeti datum: dan stupanja na snagu ove Direktive] mogu nastaviti primjenjivati takve mjere bez primjene zahtjeva iz članka 29.b, 29.c i 29.d u razdoblju koje nije dulje od četiri financijske godine.”;

(14) u članku 30. stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Financijski nadzor na temelju stavka 1. uključuje provjeru, u odnosu na cjelokupno poslovanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, njegova sustava upravljanja, njegova stanja solventnosti, oblikovanja tehničkih pričuva, njegove imovine i prihvatljivih vlastitih sredstava, u skladu s propisanim pravilima odnosno praksama koje se primjenjuju u matičnoj državi članici na temelju odredbi donesenih na razini Unije.”;

(15) umeće se sljedeći članak 33.a:

„Članak 33.a

Nadzorna suradnja nadzornih tijela matične države članice i države članice domaćina

1. U slučaju značajnih prekograničnih aktivnosti koje obavljaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga, nadzorno tijelo matične države članice surađuje s nadzornim tijelom države članice domaćina kako bi procijenilo ima li društvo za osiguranje jasno razumijevanje rizika s kojima se suočava ili bi se moglo suočiti u državi članici domaćinu.

Ta suradnja obuhvaća barem sljedeće aspekte:

- (a) sustav upravljanja, uključujući sposobnost rukovodstva da razumije posebnosti prekograničnog tržišta, alate za upravljanje rizikom, uspostavljene unutarnje kontrole i postupke usklađivanja za prekogranično poslovanje;
- (b) sporazume o izdvajanju poslova i partnerstva za distribuciju;
- (c) poslovnu strategiju i rješavanje odštetnih zahtjeva;
- (d) zaštitu potrošača.

2. Nadzorno tijelo matične države članice pravodobno obavješćuje nadzorno tijelo države članice domaćina o ishodu svojeg nadzornog pregleda povezanog s prekograničnom djelatnošću ako su utvrđeni mogući problemi usklađenosti s odredbama koje se primjenjuju u državi članici domaćinu.

3. Za potrebu ovog članka, „znatne prekogranične aktivnosti” su djelatnosti osiguranja i reosiguranja koje obavlja društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje na temelju prava poslovnog nastana i one koje se obavljaju na temelju slobode pružanja usluga u određenoj matičnoj državi članici koje premašuju 5 % godišnje zaračunate bruto premije društva, izmjereno u odnosu na podatke iz posljednjeg dostupnog financijskog izvještaja društva.”;

(16) članak 35. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnose informacije koje su potrebne za nadzor uzimajući u obzir ciljeve nadzora utvrđene u člancima 27. i 28. i opća načela nadzora utvrđena u članku 29.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 5.a:

„5.a Uzimajući u obzir informacije koje se zahtijevaju u stavcima 1. i 2. te načela iz stavaka 3. i 4., države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima podnose redovito nadzorno izvješće koje obuhvaća informacije o poslovanju i rezultatima društva, sustavu upravljanja, profilu rizičnosti, vrednovanju za potrebe solventnosti i upravljanju kapitalom tijekom izvještajnog razdoblja.

Redovito nadzorno izvješće objavljuje se:

(a) svake tri godine, za društva s profilom niske rizičnosti;

(b) najmanje svake tri godine za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu društva s profilom niske rizičnosti.”;

(c) stavci 6., 7. i 8. brišu se;

(d) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju informacije iz stavaka od 1. do 4. ovog članka i kriteriji za ograničeno nadzorno izvještavanje za vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika tih posebnih vrsta društava kako bi se u odgovarajućoj mjeri osigurala konvergencija nadzornog izvještavanja.”;

(e) u stavku 10. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, EIOPA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda o redovitom nadzornom izvještavanju u vezi s predlošcima za podnošenje informacija nadzornim tijelima iz stavaka 1. i 2., uključujući pragove temeljene na riziku kojima se utvrđuje okidač za zahtjeve za izvještavanje, kad je to primjenjivo, i sva izuzeća određenih informacija za određene vrste društava kao što su vlastita društva za osiguranje i društva za reosiguranje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika određenih vrsta društava.”;

(f) stavak 11. briše se;

(g) dodaje se sljedeći stavak 12.:

„12. Do [Ured za publikacije unijeti datum: dvije godine nakon datuma objave] EIOPA Komisiji podnosi izvješće o mogućim mjerama, uključujući zakonodavne izmjene, za razvoj integriranog prikupljanja podataka radi:

(a) smanjivanja udvostručavanja i nedosljednosti između okvirâ za izvještavanje u sektoru osiguranja i drugim financijskim sektorima;

i

- (b) poboljšanja standardizacije podataka te učinkovite razmjene i uporabe podataka o kojima relevantna nadležna tijela, kako na razini Unije tako i na nacionalnoj razini, već izvješćuju u okviru bilo kojeg okvira Unije za izvještavanje.

EIOPA daje prednost informacijama koje se odnose na područja subjekata za zajednička ulaganja i izvještavanja o izvedenicama, ali se ne ograničava na njih.

Pri pripremi izvješća iz prvog podstavka EIOPA blisko surađuje s drugim europskim nadzornim tijelima i Europskom središnjom bankom te prema potrebi uključuje nacionalna nadležna tijela.”;

(17) umeće se sljedeći članak 35.a:

„Članak 35.a

Izuzeća i ograničenja u području kvantitativnog redovitog nadzornog izvještavanja koja odobravaju nadzorna tijela

„1. Ne dovodeći u pitanje članak 129. stavak 4., kada su prethodno definirana razdoblja iz članka 35. stavka 2. točke (a) podtočke i. kraća od godine dana, predmetna nadzorna tijela mogu ograničiti redovito nadzorno izvještavanje u sljedećim slučajevima:

- (a) podnošenje tih informacija bilo bi preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva;
- (b) informacije se dostavljaju najmanje jedanput godišnje.

To ograničenje redovitog nadzornog izvještavanja odobrava se samo društvima koja ne predstavljaju više od 20 % tržišta životnog i neživotnog osiguranja odnosno reosiguranja države članice, pri čemu se udio tržišta neživotnog osiguranja temelji na zaračunanim bruto premijama, a udio tržišta životnog osiguranja na bruto tehničkim pričuvama.

Pri utvrđivanju prihvatljivosti društava za ta ograničenja, nadzorna tijela daju prednost društvima s profilom niske rizičnosti.

2. Predmetna nadzorna tijela mogu ograničiti redovno nadzorno izvještavanje ili izuzeti društva za osiguranje i društva za reosiguranje od izvještavanja na pojedinačnoj osnovi u sljedećim slučajevima:

- (a) podnošenje tih informacija bilo bi preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva;
- (b) podnošenje tih informacija nije potrebno za učinkovit nadzor društva;
- (c) izuzeće ne ugrožava stabilnost predmetnih financijskih sustava u Uniji; i
- (d) društvo može dostaviti informacije na zahtjev.

Nadzorna tijela od izvještavanja na pojedinačnoj osnovi ne izuzimaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dio grupe u smislu članka 212. stavka 1. točke (c) , osim ako društvo na zadovoljavajući način nadzornom tijelu može dokazati da je izvještavanje na pojedinačnoj osnovi neprikladno s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika prisutnog u poslovanju grupe i uzimajući u obzir cilj financijske stabilnosti.

Izuzeće od izvještavanja na pojedinačnoj osnovi primjenjuje se samo na društva koja ne predstavljaju više od 20 % tržišta životnog i neživotnog osiguranja odnosno reosiguranja u državi članici, pri čemu je neživotni udio tržišta temeljen na zaračunanim bruto premijama a životni udio tržišta na bruto tehničkim pričuvama. Pri utvrđivanju prihvatljivosti društava za ta ograničenja ili izuzeća nadzorna tijela daju prednost društvima s profilom niske rizičnosti.

3. Vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje izuzimaju se od redovitog nadzornog izvještavanja na pojedinačnoj osnovi ako su unaprijed određena razdoblja iz članka 35. stavka 2. točke (a) podtočke i. kraća od godine dana, pod uvjetom da ispunjavaju oba sljedeća uvjeta:

- (a) sve osigurane osobe i korisnici osiguranja su jedno od sljedećeg:
 - pravni subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje,
 - fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, pod uvjetom da poslovanje kojim su pokrivena te fizičke osobe ostane ispod 5 % tehničkih pričuva;
- (b) obveze osiguranja i ugovori o osiguranju na kojima se temelje obveze reosiguranja vlastitog društva za osiguranje ili vlastitog društva za reosiguranje ne sastoje se od bilo kakvog obveznog osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.”

4. Za potrebe stavaka 1. i 2., kao dio postupka nadzornog pregleda, u odnosu na društva koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti, nadzorna tijela ocjenjuju hoće li podnošenje informacija biti preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika društava, uzimajući u obzir barem:

- (a) tržišne rizike koje uzrokuju ulaganja društava;
- (b) razinu koncentracija rizika;
- (c) moguće učinke upravljanja imovinom društava na financijsku stabilnost;
- (d) sustave i strukture društva za pružanje informacija u nadzorne svrhe i pisana pravila iz stavka 5.

5. Za potrebe stavaka 1. i 2., kao dio postupka nadzornog pregleda, s obzirom na društva koja nisu razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti, nadzorna tijela ocjenjuju hoće li podnošenje informacija biti preveliko opterećenje s obzirom na prirodu, opseg i složenost rizika društava, uzimajući u obzir barem:

- (a) opseg premija, tehničke pričuve i imovinu društva;
- (b) volatilnost naknada iz osiguranja koje pokriva društvo;
- (c) ukupan broj vrsta životnog i neživotnog osiguranja za koje je izdano odobrenje;
- (d) primjerenost sustava upravljanja društvima;
- (e) razinu vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala;

- (f) je li društvo vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje koje pokriva samo rizike povezane s industrijskom ili komercijalnom grupom kojoj pripada.

6. Kako bi se osigurala usklađena i dosljedna primjena stavaka od 1. do 5. ovog članka, EIOPA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) 1094/2010 kojima se pobliže određuju:

- (a) metode za određivanje tržišnih udjela iz stavka 1. drugog podstavka i stavka 2. trećeg podstavka ovog članka;
- (b) postupak koji nadzorna tijela trebaju upotrebljavati za obavješćivanje društava za osiguranje i društava za reosiguranje o ograničenjima ili izuzećima iz ovog članka.”;

(18) umeće se sljedeći članak 35.b:

„Članak 35.b
Rokovi za izvještavanje

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje jednom godišnje ili rjeđe dostavljaju informacije iz članka 35. stavaka od 1. do 4. u roku od 16 tjedana nakon završetka financijske godine društva.

2. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje dostavljaju informacije iz članka 35. stavaka od 1. do 4. na tromjesečnoj osnovi najkasnije pet tjedana nakon kraja svakog tromjesečja.

3. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje podnose redovito nadzorno izvješće iz članka 35. stavka 5.a najkasnije 18 tjedana nakon završetka financijske godine društva.

4. Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 301.a radi promjene rokova utvrđenih u stavcima 1., 2. i 3. ovog članka, ako je promjena potrebna zbog zdravstvenih kriza, prirodnih katastrofa ili drugih ekstremnih događaja.”;

(19) u članku 36. stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) sustavom upravljanja, uključujući zahtjeve u pogledu poslovnog ugleda i iskustva, kako je utvrđeno u članku 42., i vlastitu procjenu rizika i solventnosti, kako je utvrđeno u poglavlju IV. odjeljku 2.”;

(20) članak 37. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje primjenjuje jednu od prijelaznih mjera iz članaka 308.c i 308.d i ispunjeni su svi sljedeći uvjeti:

i. društvo ne bi bilo usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom bez primjene prijelazne mjere;

ii. društvo nije nadzornom tijelu dostavilo početni plan postupnog uvođenja u propisanom roku kako je utvrđeno u članku 308.e drugom stavku ili obvezno godišnje izvješće kako je navedeno u trećem stavku tog članka.”;

(b) u stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U okolnostima određenima u stavku 1. točkama (d) i (e), kapitalni dodatak razmjeran je značajnim rizicima koji proizlaze iz odstupanja odnosno neusklađenosti iz tih točaka.”;

(21) članak 41. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Sustav upravljanja podliježe redovitom internom preispitivanju. Takvo interno preispitivanje uključuje procjenu primjerenosti sastava, učinkovitosti i unutarnjeg upravljanja upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost rizika prisutnih u poslovanju društva.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imenuju različite osobe za obavljanje ključnih funkcija: funkcije upravljanja rizicima, aktuarske funkcije, funkcije praćenja usklađenosti i funkcije unutarnje revizije i da je svaka takva funkcija neovisna kako bi se izbjegao sukob interesa.

Ako je društvo razvrstano kao društvo s profilom niske rizičnosti, osobe odgovorne za ključne funkcije upravljanja rizicima, aktuarske funkcije i funkcije praćenja usklađenosti mogu obavljati i bilo koju drugu ključnu funkciju različitu od unutarnje revizije, bilo koju drugu funkciju koja nije ključna ili biti član upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) mogući sukobi interesa pravilno se rješavaju;

(b) kombinacija funkcija ili kombinacija funkcije s uvjetom članstva u upravnom, upravljačkom ili nadzornom tijelu ne ugrožava sposobnost osobe da izvršava svoje dužnosti.”;

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju pisana pravila koja se odnose barem na upravljanje rizicima, unutarnju kontrolu, unutarnju reviziju, primitke i, prema potrebi, izdvajanje poslova. Društva osiguravaju da se ta pravila provode.

Ta pisana pravila preispituju se najmanje jedanput godišnje. Ona podliježu prethodnom odobrenju upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela i prilagođavaju se u slučaju bilo koje značajne promjene u sustavu ili u određenom području. Društva s profilom niske rizičnosti mogu preispitivanje provoditi rjeđe, najmanje svake tri godine, osim ako nadzorno tijelo na temelju posebnih okolnosti tog društva zaključi da je potrebno češće preispitivanje.”;

(22) članak 42. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavješćuju svoje nadzorno tijelo ako bilo koja od osoba iz stavaka 1. i 2. više ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1. ili je iz tog razloga zamijenjena.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Ako osoba koja stvarno upravlja društvom ili ima druge ključne funkcije ne ispunjava zahtjeve iz stavka 1., nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati od

društva za osiguranje i društva za reosiguranje da tu osobu smijeni s tog položaja.”;

(23) članak 44. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) upravljanje operativnim rizikom, uključujući kibersigurnost kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća*;

* Uredba (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o ENISA-i (Agencija Europske unije za kibersigurnost) te o kibersigurnosnoj certifikaciji u području informacijske i komunikacijske tehnologije i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 526/2013 (Akt o kibersigurnosti) (SL L 151, 7.6.2019., str. 15.).”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako društva za osiguranje ili društva za reosiguranje primijene prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77.d, u njihovim planovima likvidnosti uzima se u obzir primjena prilagodbe zbog volatilnosti i procjenjuje mogu li nastati ograničenja likvidnosti koja nisu u skladu s primjenom prilagodbe zbog volatilnosti.”;

(b) stavak 2.a mijenja se kako slijedi:

i. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

– u točki (b) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. osjetljivost svojih tehničkih pričuva i prihvatljivih vlastitih sredstava na pretpostavke na kojima se temelji izračun uravnotežene prilagodbe, uključujući izračun temeljnih prinosa iz članka 77.c stavka 1. točke (b);”;

– u točki (b) briše se podtočka iii.;

– točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ako se primjenjuje prilagodba zbog volatilnosti iz članka 77.d, osjetljivost njihovih tehničkih pričuva i prihvatljivih vlastitih sredstava na promjene ekonomskih uvjeta koje bi utjecale na prinos ispravljen za rizik iz članka 77.d stavka 3.”;

ii. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako se primjenjuje prilagodba zbog volatilnosti iz članka 77.d, u pisanim pravilima o upravljanju rizicima iz članka 41. stavka 3. uzima se u obzir prilagodba zbog volatilnosti.”;

(24) članak 45. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugom podstavku dodaju se sljedeće točke (d), (e) i (f):

„(d) razmatranje i analizu makroekonomskog stanja i mogućih makroekonomskih kretanja i kretanja financijskih tržišta te, na obrazloženi zahtjev nadzornog tijela, makrobonitetnih pitanja, koji mogu utjecati na specifični profil rizičnosti, odobrena ograničenja dozvoljenih rizika, poslovnu

strategiju, djelatnosti preuzimanja rizika ili odluke o ulaganju te ukupne potreba solventnosti iz točke (a) društva;

(e) razmatranje i analizu djelatnosti društva koje bi mogle utjecati na makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima te koje bi se mogle pretvoriti u izvore sistemskog rizika;

(f) ukupnu sposobnost društva da podmiri svoje financijske obveze prema ugovarateljima osiguranja i drugim ugovornim stranama po dospelosti tih obveza, čak i u stresnim uvjetima.”;

(b) umeću se sljedeći stavci 1.a i 1.b:

„1.a Za potrebe stavka 1. točaka (d) i (e), makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima uključuju barem promjene u sljedećem:

(a) razina kamatnih stopa i marži;

(b) razina indeksa financijskog tržišta;

(c) inflacija;

(d) povezanost s ostalim sudionicima na financijskom tržištu;

(e) klimatske promjene, pandemije, drugi događaji velikih razmjera i druge katastrofe koje mogu utjecati na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

Za potrebe stavka 1. točke (d) makrobonitetna pitanja uključuju barem vjerojatne nepovoljne buduće scenarije i rizike povezane s kreditnim ciklusom i gospodarskim padom, „ponašanjem krda” među ulagateljima ili prekomjernim koncentracijama izloženosti na sektorskoj razini.

1.b. Države članice osiguravaju da je analiza koja se zahtijeva u stavku 1. točki (d) razmjerna prirodi rizika te opsegu i složenosti djelatnosti društva. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti u skladu s člankom 29.c i društva koja su dobila prethodno odobrenje nadzornih tijela u skladu s člankom 29.d nisu obvezna provesti analizu iz stavka 1. točke (e).”;

(c) umeće se sljedeći stavak 2.b:

„2.b Ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje primjenjuje prilagodbu volatilnosti iz članka 77.d, procjena iz stavka 1. ovog članka uključuje i značajnost odstupanja profila rizičnosti predmetnog društva od pretpostavki na kojima se temelji prilagodba zbog volatilnosti.”;

(d) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje obavljaju procjenu iz stavka 1. na godišnjoj osnovi i bez odgode nakon svake znatne promjene u njihovu profilu rizičnosti.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, društva za osiguranje mogu provesti procjenu iz stavka 1. najmanje svake dvije godine i bez odgode nakon svake znatne promjene profila rizičnosti, osim ako nadzorno tijelo zaključi na temelju posebnih okolnosti društva da je potrebna učestalija procjena, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) društvo za osiguranje razvrstano je kao društvo s profilom niske rizičnosti;

(b) društvo za osiguranje je vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje koje ispunjava sve sljedeće kriterije:

i. sve osigurane osobe i korisnici osiguranja pravni su subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za osiguranje ili vlastito društvo za reosiguranje ili su fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, a poslovanje koje obuhvaća fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica grupnog osiguranja ostaje ispod 5 % tehničkih pričuva;

ii. obveze osiguranja i ugovori o osiguranju na kojima se temelje obveze reosiguranja vlastitog društva za osiguranje ili vlastitog društva za reosiguranje ne sastoje se od bilo kakvog obveznog osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

Izuzeće od godišnje procjene ne sprečava društvo da kontinuirano utvrđuje, mjeri i prati rizike te upravlja rizicima i izvješćuje o njima.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak 8.:

„8. Za potrebe stavka 1. točaka (d) i (e) ovog članka, ako su tijelima koja nisu nadzorna tijela povjerene makrobonitetne ovlasti, države članice osiguravaju da nadzorna tijela dijele rezultate svojih makrobonitetnih procjena vlastite procjene rizika i solventnosti koju se provela društva za osiguranje i društva za reosiguranje, kako je navedeno u članku 45., s relevantnim nacionalnim tijelima s makrobonitetnim ovlastima.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela surađuju sa svim nacionalnim tijelima s makrobonitetnim ovlastima kako bi analizirala rezultate i, prema potrebi, utvrdila makrobonitetna pitanja koja se tiču načina na koji društva mogu utjecati na makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela s predmetnim društvom dijele makrobonitetna pitanja i relevantne ulazne parametre relevantne za procjenu.”;

(25) umeće se sljedeći članak 45.a:

„Članak 45.a

Analiza scenarija klimatskih promjena

1. Za potrebe utvrđivanja i procjene rizika iz članka 45. stavka 2., predmetno društvo također procjenjuje je li ono značajno izloženo rizicima klimatskih promjena. Društvo u procjeni iz članka 45. stavka 1. dokazuje značajnost svoje izloženosti rizicima klimatskih promjena.

2. Ako je predmetno društvo značajno izloženo rizicima klimatskih promjena, navodi najmanje dva dugoročna scenarija klimatskih promjena, uključujući sljedeće:

(a) dugoročni scenarij klimatskih promjena u kojem je porast globalne temperature manji od dva Celzijeva stupnja;

(b) dugoročni scenarij klimatskih promjena u kojem je porast globalne temperature jednak ili viši od dva Celzijeva stupnja.

3. Procjena iz članka 45. stavka 1. provodi se u redovitim vremenskim razmacima i sadržava analizu učinka dugoročnih scenarija klimatskih promjena utvrđenih u skladu sa stavkom 2. ovog članka na poslovanje poduzeća. Ti vremenski razmaci moraju biti razmjerni prirodi, opsegu i složenosti rizika od klimatskih promjena prisutnih u poslovanju društva, ali ne smiju biti dulji od tri godine.

4. Dugoročni scenariji klimatskih promjena iz stavka 2. preispituju se barem svake tri godine i ažuriraju prema potrebi.

5. Odstupajući od stavaka 2., 3. i 4., društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti ne moraju specificirati scenarije klimatskih promjena niti procijeniti njihov utjecaj na svoje poslovanje.”;

(26) članak 51. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice, uzimajući u obzir propisane informacije iz stavka 3. ovog članka i načela iz članka 35. stavka 4., zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje svake godine javno objavljuju izvješće o svojoj solventnosti i financijskom stanju.

Izvješće o solventnosti i financijskom stanju sadržava dva zasebna dijela. Prvi dio sastoji se od informacija upućenih ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, a drugi se dio sastoji od informacija upućenih drugim sudionicima na tržištu. Dva dijela objavljuju se odvojeno ili zajedno, ali se jasno navodi da se izvješće o solventnosti i financijskom stanju sastoji od oba dijela.”;

(b) stavak 1.a zamjenjuje se sljedećim:

„1.a Dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija upućenih ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja sadržava sljedeće informacije:

(a) opis poslovanja i rezultata društva; i

(b) kratak opis upravljanja kapitalom i profila rizičnosti društva.”;

(c) umeću se sljedeći stavci 1.b i 1.c:

”1.b. Dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija upućenih drugim sudionicima na tržištu sadržava sljedeće informacije, u cijelosti ili upućivanjem na informacije istovjetne po prirodi i opsegu koje su javno objavljene u skladu s drugim pravnim ili regulatornim zahtjevima;

(a) opis sustava upravljanja;

(b) opis, zasebno za imovinu, tehničke pričuve i druge obveze, osnova i metoda koje se upotrebljavaju za njihovo vrednovanje;

(c) opis upravljanja kapitalom i profila rizičnosti, uključujući barem sljedeće:

i. strukturu i iznos vlastitih sredstava te njihovu kvalitetu;

ii. iznose potrebnog solventnog kapitala i minimalnog potrebnog kapitala;

iii. informacije o osjetljivosti na rizik za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su relevantna za financijsku stabilnost financijskih sustava u Uniji;

iv. mogućnost iz članka 304. koja se upotrebljava za izračun potrebnog solventnog kapitala;

v. informacije koje omogućavaju pravilno razumijevanje glavnih razlika između osnovnih pretpostavki na kojima se temelji standardna formula i pretpostavki na kojima se temelji unutarnji model koji društvo upotrebljava za izračun svojeg potrebnog solventnog kapitala;

vi. iznos bilo kakve neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom ili bilo kakve značajne neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom tijekom izvještajnog razdoblja, čak i ako su te neusklađenosti kasnije riješene, uz objašnjenje njihovih uzroka i posljedica te sve poduzete mjere za poboljšanje stanja.

1.c. Ako se primjenjuje uravnotežena prilagodba iz članka 77.b, opis iz stavka 1.b točke (b) i točke (c) podtočaka i. i ii. ovog članka uključuje opis uravnotežene prilagodbe i portfelja obveza i dodijeljene imovine na koje je primijenjena uravnotežena prilagodba, kao i kvantifikaciju utjecaja promjene uravnotežene prilagodbe na nulu na financijski položaj društva.

Opis iz stavka 1.b točke (b), točke (c) podtočaka i. i ii. ovog članka sadržava i izjavu o tome upotrebljava li društvo prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77.d i, ako je primjenjuje, objavljuje sljedeće informacije:

(a) kvantifikaciju učinka promjene prilagodbe zbog volatilnosti na nulu na financijski položaj društva;

(b) za svaku relevantnu valutu ili, ako je primjenjivo, državu, prilagodbu zbog volatilnosti izračunanu u skladu s člankom 77.d i odgovarajuće najbolje procjene za obveze osiguranja ili obveze reosiguranja.”;

(d) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Opis iz stavka 1.b točke (c) podtočke i. uključuje analizu svih značajnih promjena u usporedbi s prethodnim izvještajnim razdobljem te objašnjenje svih većih razlika u vezi s vrijednošću tih elemenata u financijskim izvještajima, te kratak opis prenosivosti kapitala.

Objava potrebnog solventnog kapitala iz stavka 1.b točke (c) podtočke ii. ovog članka zasebno prikazuje iznos izračunan u skladu s poglavljem VI. odjeljkom 4. pododjeljcima 2. i 3. i kapitalni dodatak koji je uveden u skladu s člankom 37. ili učinak drugih specifičnih parametara koje društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje mora upotrebljavati u skladu s člankom 110., zajedno sa sažetkom obrazloženja njegove opravdanosti od strane predmetnog nadležnog tijela.

Objava potrebnog solventnog kapitala uključuje, prema potrebi, naznaku da je njegov krajnji iznos još uvijek predmet nadzorne procjene.”;

(e) dodaju se sljedeći stavci od 3. do 8.:

„3. Vlastita društva za osiguranje nisu obvezna objaviti dio upućen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja, a u dio koji je upućen

drugim sudionicima na tržištu obvezni su uključiti kvantitativne podatke koji su propisani provedbenim tehničkim standardom iz članka 56. samo ako ta društva ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) sve osigurane osobe i korisnici osiguranja pravni su subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za osiguranje ili fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, a poslovanje koje obuhvaća fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju skupnih polica osiguranja ostaje ispod 5 % tehničkih pričuva;
- (b) obveze osiguranja vlastitog društva za osiguranje ne sastoje se ni od kakvog obveznog osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama.

4. Vlastita društva za reosiguranje nisu obvezna objaviti dio upućen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja. Ta su društva obvezna uključiti kvantitativne podatke koji su propisani provedbenim tehničkim standardima iz članka 56. i dio upućen drugim dionicima samo ako ta društva ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) sve osigurane osobe i korisnici osiguranja pravni su subjekti grupe koja sadržava vlastito društvo za reosiguranje ili fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju polica osiguranja te grupe, a poslovanje koje obuhvaća fizičke osobe koje ispunjavaju uvjete za pokriće na temelju skupnih polica osiguranja ostaje ispod 5 % tehničkih pričuva; ;
- (b) ugovori o osiguranju na kojima se temelje obveze reosiguranja vlastitog društva za reosiguranje ne odnose se ni na kakvo obvezno osiguranje od odgovornosti prema trećim osobama;
- (c) krediti odobreni matičnom društvu ili bilo kojem društvu grupe, uključujući objedinjeno vođenje računa grupe, ne prelaze 20 % ukupne imovine koju drži vlastito društvo za reosiguranje;
- (d) maksimalni gubitak koji proizlazi iz bruto tehničkih pričuva može se deterministički procijeniti bez primjene stohastičkih metoda.

5. Odstupajući od stavka 1., društva za reosiguranje ne moraju objaviti dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju upućen ugovarateljima osiguranja i korisnicima osiguranja.

6. Odstupajući od stavka 1.b ovog članka, društva za osiguranje razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti mogu objaviti samo kvantitativne podatke koji se zahtijevaju u skladu s provedbenim tehničkim standardima iz članka 56. u dijelu izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija upućenih drugim sudionicima na tržištu, pod uvjetom da svake tri godine objave potpuno izvješće koje sadržava sve informacije koje se zahtijevaju ovim člankom.

7. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje dostavljaju informacije iz ovog članka jednom godišnje ili rjeđe u roku od 18 tjedana nakon završetka financijske godine društva.

8. U okviru izvješća iz stavka 1. ovog članka, društva za osiguranje i društva za reosiguranje dužna su za potrebe utvrđivanja tehničkih pričuva u skladu s člankom 77. objaviti učinak upotrebe vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa utvrđene bez primjene prijelazne mjere za ekstrapolaciju iz članka 77.e

stavka 1. točke (aa) umjesto relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa.

Međutim, odstupajući od prvog podstavka, zahtjev za objavu ne primjenjuje se na valutu na koju se primjenjuje jedno od sljedećeg:

i. udio budućih novčanih tokova povezanih s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja u toj valuti u odnosu na sve buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja ne premašuje 5 %;

ii. u odnosu na buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja u toj valuti, udio budućih novčanih tokova koji se odnose na dospijeća za koje je relevantna vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa ekstrapolirana u odnosu na sve buduće novčane tokove povezane s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja ne premašuje 10 %.”;

(27) umeće se sljedeći članak 51.a:

„Članak 51.a
Zahtjevi u vezi s revizijom

1. Za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja nisu društva s profilom niske rizičnosti i vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje, bilanca objavljena kao dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju ili kao dio jedinstvenog izvješća o solventnosti i financijskom stanju podliježe reviziji.

2. Države članice mogu proširiti obvezu iz stavka 1. na vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje.

3. Reviziju provodi ovlašteni revizor ili revizorsko društvo u skladu s primjenjivim međunarodnim standardima, osim ako se ovom Direktivom ili delegiranim aktima donesenima u skladu s njom utvrde druga načela i zahtjevi za procjenu bilo koje stavke bilance. Ovlašteni revizori i revizorska društva pri obavljanju te zadaće poštuju dužnosti revizora iz članka 72.

4. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje s izvješćem o solventnosti i financijskom stanju dostavljaju nadzornom tijelu zasebno izvješće koje je sastavio ovlašteni revizor ili revizorsko društvo i koje sadržava opis prirode i rezultate revizije zajedno.”;

(28) članak 52. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke (e) i (f):

„(e) broj društava za osiguranje i društava za reosiguranje, raščlanjen na društva s profilom niske rizičnosti i ostala društva, koja koriste pojednostavnjenja ili druge mjere proporcionalnosti i mjere proporcionalnosti koje primjenjuje svako društvo;

(f) broj grupa raščlanjen na broj grupa s profilom niske rizičnosti rizika i ostala društva, koristeći pojednostavnjenja ili druge mjere proporcionalnosti i mjere proporcionalnosti koje primjenjuje svaka grupa.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeća točka (f):

„(f) za svaku državu članicu, broj društava za osiguranje i društava za reosiguranje i broj grupa, raščlanjen na brojem društava s profilom niske rizičnosti i ostala društva koja upotrebljavaju pojednostavnjenja ili druge mjere proporcionalnosti te pojednostavnjenja i druge mjere proporcionalnosti koje primjenjuje svako društvo.”;

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. EIOPA dostavlja informacije iz stavka 2. Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji, zajedno s izvješćem u kojemu je prikazan stupanj konvergencije nadzor u uporabi kapitalnih dodataka i u uporabi mjera proporcionalnosti između nadzornih tijela u različitim državama članicama.”;

(29) u članku 53. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Stavci 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se na informacije iz članka 51. stavka 1. točke (c).”;

(30) U članku 56. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija donosi delegirane akte, u skladu s člankom 301.a, kojima se pobliže određuju informacije koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje moraju objaviti. Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 301.a radi promjene rokova utvrđenih u članku 51. stavku 7., pod uvjetom da je promjena potrebna zbog zdravstvenih kriza, prirodnih katastrofa i drugih ekstremnih događaja.”;

(31) u članku 58. stavku 3. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) ima sjedište ili je reguliran izvan Unije; ili

(b) fizička ili pravna osoba koja ne podliježe nadzoru prema ovoj Direktivi, Direktivi 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*, Direktivi 2013/36/EU ili Direktivi 2014/65/EU.

*Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).”;

(32) u članku 60. stavku 1. točki (a), riječi „točke 2. članka 1.a Direktive 85/611/EEZ” zamjenjuju se riječima „članka 2. stavka 1.točke (b) Direktive 2009/65/EZ”;

(33) u prvom stavku članka 62. prva se rečenica zamjenjuje sljedećim:

„U slučaju kad je vjerojatno da bi utjecaj osoba iz članka 57. mogao naškoditi dobrom i razboritom upravljanju društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje, država članica zahtijeva od nadzornog tijela matične države članice tog društva u kojem se drži, želi steći ili povećati kvalificirani udio, da poduzme primjerene mjere kako bi se prekinulo to stanje.”;

(34) u članku 63. drugom podstavku, riječi „Direktivi 2004/39/EZ” zamjenjuju se riječima „Direktivi 2014/65/EU”;

(35) u članku 72. stavku 1. riječi „članka 51. Direktive 78/660/EEZ, članka 37. Direktive 83/349/EEZ ili članka 31. Direktive 85/611/EEZ” zamjenjuju se riječima „članka 34. ili 35. Direktive 2013/34/EU ili članka 73. Direktive 2009/65/EZ”;

(36) u članku 77. dodaju se sljedeći stavci 6. i 7.:

„6. Ako ugovori o osiguranju i ugovori o reosiguranju uključuju financijske opcije i jamstva, metode koje se upotrebljavaju za izračun najbolje procjene na odgovarajući način odražavaju činjenicu da sadašnja vrijednost novčanih tokova koji proizlaze iz tih ugovora može ovisiti o očekivanom ishodu budućih događaja i kretanja te o mogućim odstupanjima stvarnog ishoda od očekivanog ishoda u određenim scenarijima.

7. Neovisno o stavku 6., društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti mogu za najbolju procjene obveza životnog osiguranja s opcijama i jamstvima koji se ne smatraju značajnima upotrebljavati razborito determinističko vrednovanje.”;

(37) članak 77.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 77.a

Ekstrapolacija relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa

1. Prilikom određivanja relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa iz članka 77. stavka 2. upotrebljavaju se informacije izvedene iz relevantnih financijskih instrumenata i ono je dosljedno s tim informacijama. Pri tom određivanju uzimaju se u obzir relevantni financijski instrumenti tog dospijecem kada su tržišta za te financijske instrumente duboka, likvidna i transparentna. Relevantna vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa ekstrapolira se za dospijeca dulja od prve točke izgladivanja. Prva točka izgladivanja za neku valutu najdulje je dospijeca za koje su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) tržišta za financijske instrumente tog dospijeca duboka su, likvidna i transparentna;

(b) postotak nepodmirenih obveznica s tim ili duljim dospijecem među svim nepodmirenim obveznicama denominiranim u toj valuti dovoljno je visok.

Ekstrapolirani dio relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa temelji se na terminskim tečajevima koji nesmetano konvergiraju od jednog ili više nizova terminskih tečajeva u odnosu na najdulja dospijeca za koje se obveznice mogu promatrati na dubokom, likvidnom i transparentnom tržištu do krajnjeg terminskog tečaja.

Ekstrapolirani dio relevantnih nerizičnih kamatnih stopa uzima u obzir informacije iz financijskih instrumenata osim obveznica za dospijeca za koja je relevantna vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa ekstrapolirana i za koja su tržišta za te financijske instrumente duboka, likvidna i transparentna.

2. Za potrebe stavka 1. drugog podstavka svi parametri kojima se određuje brzina konvergencije terminskih tečajeva prema krajnjem terminskom tečaju ekstrapolacije mogu se odabrati tako da je na datum [Ured za publikacije unijeti datum: datum početka primjene] vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa dovoljno slična vremenskoj strukturi nerizičnih kamatnih stopa na taj datum utvrđenoj u skladu s pravilima za ekstrapolaciju koja se primjenjuju na datum [Ured za publikacije unijeti datum: jedan dan prije datuma početka primjene]. Ti parametri ekstrapolacije linearno se smanjuju na početku svake kalendarske godine tijekom prijelaznog razdoblja. Konačni parametri ekstrapolacije primjenjuju se od 1. siječnja 2032.

Prijelazni mehanizam utvrđen u prvom podstavku ne utječe na utvrđivanje dubine, likvidnosti i transparentnosti financijskih tržišta i prvu točku izgladivanja iz stavka 1.”;

(38) Članak 77.d mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje može primijeniti prilagodbu zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2. uz prethodno odobrenje nadzornih tijela ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) prilagodba zbog volatilnosti za određenu valutu primjenjuje se pri izračunu najbolje procjene svih obveza osiguranja i obveza reosiguranja društva denominiranih u toj valuti ako relevantna vremenska struktura nerizičnih kamatnih stopa koja se upotrebljava za izračun najbolje procjene za te obveze ne uključuje uravnoteženu prilagodbu iz članka 77.b;

(b) ako društvo na zadovoljavajući način dokaže nadzornom tijelu da ima uspostavljene odgovarajuće postupke za izračun prilagodbe zbog volatilnosti u skladu sa stavcima 3. i 4. ovog članka.”;

(b) umeću se sljedeći stavci 1.a i 1.b:

„1.a Neovisno o stavku 1. ovog članka, društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su primjenjivala prilagodbu zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2. prije [Ured za publikacije unijeti datum: godinu dana prije datuma početka primjene] mogu, bez prethodnog odobrenja nadzornog tijela, nastaviti primjenjivati prilagodbu zbog volatilnosti pod uvjetom da su usklađena sa stavkom 1. točkama (a) i (b) ovog članka od [Ured za publikacije unijeti datum: datum početka primjene].

1.b. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati od društva za osiguranje i društva za reosiguranje da prestanu primjenjivati prilagodbu zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2. ako društvo više ne ispunjava uvjete iz stavka 1. ovog članka. Ako se društvo ponovno uskladi sa stavkom 1. točkama (a) i (b) ovog članka, može zatražiti prethodno odobrenje nadzornih tijela za primjenu prilagodbe zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa za izračun najbolje procjene u skladu sa stavkom 1. ovog članka.”;

(c) stavci od 2. do 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Za svaku relevantnu valutu, prilagodba zbog volatilnosti na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa temelji se na razlici između kamatne stope koja se može zaraditi iz referentnog portfelja ulaganja u dužničke instrumente za tu valutu i stopa relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa za tu valutu.

Referentni portfelj ulaganja u dužničke instrumente za valutu predstavlja imovinu denominiranu u toj valuti u koju su uključena društva za osiguranje i društva za reosiguranje kako bi pokrila najbolju procjenu obveza osiguranja i obveza reosiguranja denominiranih u toj valuti.

3. Iznos prilagodbe zbog volatilnosti na nerizične kamatne stope za određenu valutu izračunava se na sljedeći način:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

Pri čemu:

- (a) VA_{cu} je prilagodba zbog volatilnosti za valutu cu ;
- (b) $CSSR_{cu}$ je omjer osjetljivosti kreditnih prinosa društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za valutu cu ;
- (c) RCS_{cu} je prinos ispravljen za rizik za valutu cu .

$CSSR_{cu}$ nije negativan niti veći od jedan. Vrijednost je niža od jedan ako je osjetljivost na promjene kreditnih prinosa imovine društva za osiguranje ili društva za reosiguranje u određenoj valuti niža od osjetljivosti tehničkih pričuva tog društva u toj valuti na promjene kamatnih stopa.

RSC_{cu} izračunava se kao razlika između prinosa iz stavka 2. i dijela tog prinosa koji se može pripisati realnoj procjeni očekivanih gubitaka ili neočekivanog kreditnog ili drugog rizika imovine.

VA_{cu} primjenjuje se na relevantne nerizične kamatne stope vremenske strukture koje nisu dobivene ekstrapolacijom u skladu s člankom 77.a. Ako se ekstrapoliranim dijelom relevantnih nerizičnih kamatnih stopa uzimaju u obzir informacije o financijskim instrumentima koji nisu obveznice u skladu s člankom 77.a stavkom 1., VA_{cu} se primjenjuje i na nerizične kamatne stope koje proizlaze iz tih financijskih instrumenata. Ekstrapolacija relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa temelji se na tim prilagođenim nerizičnim kamatnim stopama.

4. Za euro, prilagodba zbog volatilnosti uvećava se za prilagodbu zbog makroekonomske volatilnosti. Vrijednost prilagodbe zbog makroekonomske volatilnosti izračunava se na sljedeći način:

$$VA_{Euro,macro} = 85\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RCS_{co} - 1.3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

Pri čemu:

- (a) $VA_{Euro,macro}$ je prilagodba zbog makroekonomske volatilnosti za državu co ;
- (b) $CSSR_{Euro}$ je omjer osjetljivosti kreditnih prinosa društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za euro;
- (c) RCS_{co} je prinos ispravljen za rizik za državu co ;
- (d) RCS_{Euro} je prinos ispravljen za rizik za euro;
- (e) w_{co} je faktor prilagodbe za državu co .

$CSSR_{Euro}$ izračunava se kao omjer osjetljivosti kreditnih prinosa društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za euro u skladu sa stavkom 3.

RCS_{co} izračunava se isto kao prinos ispravljen za rizik za euro iz stavka 3., ali na temelju referentnog portfelja koji predstavlja imovinu u koju ulažu društva za osiguranje i društva za reosiguranje kako bi pokrila najbolju procjenu

obveza osiguranja i obveza reosiguranja proizvoda koji se prodaju na tržištu osiguranja te države i izraženih u eurima.

RSC_{Euro} izračunava se kao prinos ispravljen za rizik za euro u skladu sa stavkom 3.

Faktor prilagodbe za državu iz točke (e) izračunava se na sljedeći način:

$$\omega_{co} = \max\left(\min\left(\frac{RSC_{co}^* - 0.6\%}{0.3\%}; 1\right); 0\right)$$

Pri čemu je RSC_{co}^* prinos ispravljen za rizik za državu co iz prvog podstavka točke (d), pomnožen s postotkom ulaganja u dužničke instrumente u odnosu na ukupnu imovinu koju drže društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u državi co .”;

(39) Članak 77.e mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) za potrebe objavljivanja u skladu s člankom 51. stavkom 8., relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa bez uravnotežene prilagodbe ili prilagodbe zbog volatilnosti i utvrđenu bez primjene prijelazne odredbe za ekstrapolaciju kako je utvrđeno u stavku 2. tog članka;”;

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) za svaku relevantnu valutu i nacionalno tržište osiguranja prinos ispravljen za rizik iz članka 77.d stavka 3. odnosno stavka 4.;”;

iii. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) za svaku relevantnu državu članicu, postotak ulaganja u dužničke instrumente u odnosu na ukupnu imovinu koju drže društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u državi kako je navedeno u članku 77.d stavku 4.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a EIOPA utvrđuje i objavljuje, najmanje jednom godišnje, za svaku relevantnu valutu i svako dospijeće ako su tržišta relevantnih financijskih instrumenata ili obveznica tog dospijeća duboka, likvidna i transparentna, postotak obveznica s tim ili duljim dospijećem među svim obveznicama denominiranim u toj valuti kako je navedeno u članku 77.a stavku 1.;”;

(c) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za izračun tehničkih pričuva i osnovnih vlastitih sredstava, Komisija može donijeti provedbene akte kojima se za svaku relevantnu valutu utvrđuju tehničke informacije iz stavka 1. ovog članka i prva točka izgladivanja u skladu s člankom 77.a stavkom 1. U tim se provedbenim aktima mogu upotrebljavati informacije koje je EIOPA objavila u skladu sa stavkom 1. ovog članka.”;

(d) u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U odnosu na valute za koje prinos ispravljen za rizik iz stavka 1. točke (c) nije utvrđen u provedbenim aktima iz stavka 2. na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa ne primjenjuje se prilagodba zbog volatilnosti za izračun najbolje procjene. U odnosu na države članice čija je valuta euro i za koje prinos ispravljen za rizik iz stavka 1. točke (c) i postotak iz stavka 1. točke (d) nisu utvrđeni u provedbenim aktima iz stavka 2., prilagodba zbog makroekonomske volatilnosti ne dodaje se prilagodbi zbog volatilnosti.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Za potrebe stavka 2. ovog članka, prva točka izgladivanja za valutu utvrđena u provedbenom aktu ne mijenja se, osim ako se procjena postotaka obveznica s dospijećem većim ili jednakim danom dospijeću među svim obveznicama denominiranim u toj valuti ne upućuje na drugačiju prvu točku izgladivanja u skladu s člankom 77.a stavkom 1. i postotak utvrđen u delegiranim aktima iz članka 86. stavka 1. točke (b) podtočke iii. tijekom najmanje dvije uzastopne godine.”;

(40) članak 86. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) razborito determinističko vrednovanje iz članka 77. stavka 7., kao i uvjeti pod kojima se to vrednovanje može koristiti za vrednovanje najbolje procjene tehničkih pričuva s opcijama i jamstvima.”;

ii. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) metodologije, načela i tehnike za određivanje relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa koja se upotrebljava za izračun najbolje procjene iz članka 77. stavka 2., posebno:

i. formula za ekstrapolaciju iz članka 77.a stavka 1., uključujući parametre koji određuju brzinu konvergencije ekstrapolacije;

ii. metode za utvrđivanje dubine, likvidnosti i transparentnosti tržišta obveznica iz članka 77.a stavka 1.;

iii. postotak ispod kojeg se udio obveznica s dospijećem duljim od ili jednakim danom dospijeću među svim obveznicama smatra niskim za potrebe članka 77.a stavka 1.”;

iii. točka (i) zamjenjuje se sljedećim:

„(i) metode i pretpostavke za izračun prilagodbe zbog volatilnosti iz članka 77.d, uključujući sljedeće:

i. formulu za izračun prinosa iz stavka 2. tog članka;

ii. formulu za izračun omjera osjetljivosti kreditnih prinosa iz stavaka 3. i 4. tog članka;

iii. za svaku relevantnu kategoriju imovine, postotak raspona koji predstavlja dio koji se može pripisati realnoj procjeni očekivanih gubitaka ili neočekivanih kreditnih ili drugih rizika imovine iz članka 77.d stavka 3.;

iv. prijelazni mehanizam iz članka 77.a stavka 2.”;

- (b) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju kriteriji za prihvatljivu imovinu koja se može uključiti u portfelj imovine iz članka 77.b stavka 1. točke (a).”;

- (c) umeće se sljedeći stavak 2.a:

“2.a. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene članka 77. stavka 7., EIOPA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kojima se određuje skup scenarija koji će se upotrebljavati za razborito determinističko vrednovanje najbolje procjene obveza životnog osiguranja iz tog stavka.

EIOPA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije unijeti datum: 12 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje tih provedbenih tehničkih standarda u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010.”;

- (41) članak 92. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1.a zamjenjuje se sljedećim:

„1.a Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301.a kojima se određuje postupanje sa sudjelovanjima, u smislu članka 212. stavka 2. trećeg podstavka, u financijskim i kreditnim institucijama s obzirom na određivanje vlastitih sredstava, uključujući pristupe odbicima od osnovnih vlastitih sredstava društva za osiguranje ili društva za reosiguranje značajnih sudjelovanja u kreditnim i financijskim institucijama.

Neovisno o odbicima sudjelovanja od vlastitih sredstava prihvatljivih za pokriće potrebnog solventnog kapitala kako je određeno u delegiranom aktu donesenom u skladu s prvim podstavkom, za potrebe određivanja osnovnih vlastitih sredstava iz članka 88., nadzorna tijela mogu dopustiti društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje da ne odbije vrijednost svojeg sudjelovanja u kreditnoj ili financijskoj instituciji, pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nalazi se u jednoj od okolnosti opisanih u podtočki i. ili ii. ove točke:

- i. kreditna ili financijska institucija i društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje pripadaju istoj grupi, kako je definirano u članku 212., na koju se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c), a povezana kreditna ili financijska institucija ne podliježe odbitku iz članka 228. stavka 6.;
- ii. nadzorna tijela zahtijevaju ili dopuštaju društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje da primjenjuju tehničke metode izračuna u skladu s dijelom II. Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ, a kreditna ili financijska institucija uključena je u isti dopunski nadzor u skladu s tom direktivom kao i društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje;

- (b) nadzorna tijela zadovoljna su u pogledu razine integriranog upravljanja, upravljanja rizicima i unutarnje kontrole društava u opsegu

nadzora grupe iz točke (a) podtočke i. ovog podstavka ili u opsegu dopunskog nadzora iz točke (a) podtočke ii. ovog podstavka;

(c) povezano sudjelovanje u kreditnoj ili financijskoj instituciji vlasničko je ulaganje strateške prirode kako je navedeno u delegiranom aktu donesenom u skladu s člankom 111. stavkom 1. točkom (m).”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Sudjelovanja u financijskim i kreditnim institucijama iz stavka 1.a obuhvaćaju:

(a) sudjelovanja koja društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju:

i. u kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 4. stavka 1. točaka 1. i 26. Uredbe (EU) No 575/2013,

ii. u investicijskim društvima u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. Direktive 2014/65/EU”;

(b) instrumente dodatnog osnovnog kapitala iz članka 52. Uredbe (EU) br. 575/2013 i instrumente dopunskog kapitala iz članka 63. te uredbe te instrumente dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2019/2033, koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje drže u odnosu na subjekte iz točke (a) ovog stavka u kojima sudjeluju.”;

(42) u stavku 95., drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U tu svrhu, društva za osiguranje i društva za reosiguranje pozivaju se, prema potrebi, na popis stavki vlastitih sredstava iz članka 97. stavka 1.”;

(43) U članku 96. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje članak 95. i članak 97. stavak 1. za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeća razvrstavanja:

1. višak sredstava obuhvaćen člankom 91. stavkom 2., razvrstava se u kategoriju 1;

2. akreditivi i jamstva koja neovisni povjerenik čuva za vjerovnike društva za osiguranje, a koje su dale kreditne institucije koje imaju odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2013/36/EU razvrstavaju se u kategoriju 2;

3. sva buduća potraživanja koja brodovlasnička udruženja za uzajamno osiguranje ili udruženja koja djeluju po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima koje osiguravaju samo rizike navedene u vrstama osiguranja 6, 12 i 17 u dijelu A Priloga I. imaju u odnosu na svoje članove putem poziva da se plate dodatni doprinosi tijekom sljedećih 12 mjeseci razvrstavaju se u kategoriju 2.”;

(44) u članku 106. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Simetrična prilagodba standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire koji pokriva rizik koji proizlazi iz promjena u razini cijena vlasničkih vrijednosnih papira ne smije dovesti do toga da kapitalni zahtjev za vlasničke vrijednosne papire koji se primjenjuje bude više od 17 postotnih bodova manji ili veći od standardnog kapitalnog zahtjeva za vlasničke vrijednosne papire.”;

- (45) Članak 109. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 109.

Pojednostavnjenja standardne formule

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje mogu upotrijebiti pojednostavnjeni izračun za specifični podmodul ili modul rizika kad to opravdavaju priroda, opseg i složenost rizika s kojima se suočavaju i kad bi bilo neproporcionalno zahtijevati od svih društava za osiguranje i društava za reosiguranje da primjenjuju standardni izračun.

Za potrebe ovog stavka pojednostavnjeni izračuni kalibriraju se u skladu s člankom 101. stavkom 3.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovog članka i članak 102. stavak 1., ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje izračuna potrebni solventni kapital, a modul ili podmodul rizika ne predstavlja udio veći od 5 % osnovnog potrebnog solventnog kapitala iz članka 103. točke (a), društvo može upotrijebiti pojednostavnjeni izračun za taj modul ili podmodul rizika tijekom razdoblja od najviše tri godine nakon izračuna potrebnog solventnog kapitala.

3. Za potrebe stavka 2., zbroj udjela u odnosu na osnovni potrebni solventni kapital svakog modula ili podmodula rizika u kojem se primjenjuju pojednostavnjeni izračuni u skladu sa stavkom 2. ne prelazi 10 %.

Udio modula ili podmodula rizika u odnosu na osnovni potrebni solventni kapital iz prvog podstavka taj je udio izračunan posljednji put kada je modul ili podmodul rizika izračunan bez pojednostavnjenog izračuna u skladu sa stavkom 2.”;

- (46) Članak 111. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) točke (l) i (m) zamjenjuju se sljedećim:

„(l) pojednostavnjeni izračuni predviđeni za specifične module i podmodule rizika iz članka 109. stavka 1. i za module i podmodule neznačajnih rizika iz članka 109. stavka 2., kao i kriteriji koje društva za osiguranje i društva za reosiguranje, uključujući vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje, moraju ispuniti kako bi imala pravo koristiti pojednostavnjenja, kako je navedeno u članku 109. stavku 1.;

(m) pristup koji se upotrebljava s obzirom na kvalificirane udjele u smislu članka 13. točke 21. pri izračunu potrebnog solventnog kapitala, posebno pri izračunu podmodula rizika vlasničkih vrijednosnih papira iz članka 105. stavka 5., uzimajući u obzir vjerojatno smanjenje volatilnosti vrijednosti tih kvalificiranih udjela koje proizlazi iz strateške prirode tih ulaganja i utjecaja koji društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ima na te subjekte u koje se ulaže;”;

- (b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe prvog podstavka točke (h), metode i prilagodbe koje se upotrebljavaju kako bi se odrazio smanjeni opseg diversifikacije rizika društava za osiguranje i društava za reosiguranje u vezi s namjenskim fondovima ne primjenjuju se na portfelje imovine koji nisu namjenski fondovi i koji su dodijeljeni za pokriće odgovarajuće najbolje procjene obveza osiguranja ili obveza reosiguranja iz članka 77.b stavka 1. točke (a).”;

(47) u članku 112. stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Nakon što su dobila odobrenje nadzornih tijela za uporabu unutarnjeg modela i svaki put kada izvješćuju o rezultatu izračuna potrebnog solventnog kapitala u skladu s člankom 102. stavkom 1., društva za osiguranje i društva za reosiguranje nadzornim tijelima dostavljaju procjenu potrebnog solventnog kapitala utvrđenu u skladu sa standardnom formulom, kako je navedeno u pododjeljku 2.”;

(48) u članku 122. dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. Države članice mogu dopustiti društvima za osiguranje i društvima za reosiguranje da uzmu u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti izračunanu u skladu s člankom 77.d u njihovu unutarnjem modelu, samo pod sljedećim uvjetima:

(a) metodom kojom se uzima u obzir učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti za euro ne uzima se u obzir moguće povećanje prilagodbe zbog volatilnosti primjenom makroekonomske prilagodbe zbog volatilnosti u skladu s člankom 77.d stavkom 4.;

(b) potrebni solventni kapital nije niži od bilo čega od sljedećeg:

i. nominalni potrebni solventni kapital izračunan kao potrebni solventni kapital, osim što se učinak kretanja kreditnih prinosa na prilagodbu zbog volatilnosti uzima u obzir u skladu s metodologijom koju EIOPA upotrebljava za potrebe objave tehničkih informacija u skladu s člankom 77.e stavkom 1. točkom (c);

ii. nominalni potrebni solventni kapital izračunan u skladu s podtočkom i., osim što se reprezentativni portfelj za valutu iz članka 77.d stavka 2. drugog podstavka određuje na temelju imovine u koju ulaže društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje umjesto imovine svih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje s obvezama osiguranja ili obvezama reosiguranja u toj valuti.

Za potrebe prvog podstavka točke (b), utvrđivanje reprezentativnog portfelja za određenu valutu temelji se na imovini društva izraženoj u toj valuti i upotrebljava se za pokriće najbolje procjene obveza osiguranja i obveza reosiguranja denominiranih u toj valuti.”;

(49) članak 132. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. drugom podstavku, riječi „Direktive 85/611/EEZ” zamjenjuju se riječima „Direktive 2009/65/EZ”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 5., 6. i 7.:

„5. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje uzmu u obzir moguća makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima te, na zahtjev nadzornog tijela, makrobonitetna pitanja kada odlučuju o svojoj investicijskoj strategiji.

6. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje procjenjuju u kojoj mjeri njihova investicijska strategija može utjecati na makroekonomska kretanja i kretanja na financijskim tržištima koja bi se mogla pretvoriti u izvore sistemskog rizika te uključuju ta razmatranja u svoje odluke o ulaganju.

7. Za potrebe stavaka 5. i 6. ovog članka, makroekonomska kretanja i makrobonitetna pitanja imaju isto značenje kao u članku 45.”;
- (50) u članku 133. stavku 3., riječi „Direktive 85/611/EEZ” zamjenjuju se riječima „Direktive 2009/65/EZ”;
- (51) Članak 138. stavak 4. mijenja se kako slijedi:
- (a) prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „U slučaju iznimnih nepovoljnih situacija koje pogađaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja predstavljaju znatan udio tržišta ili pogođenih vrsta osiguranja, prema izjavi EIOPA-e, nadzorna tijela mogu za pogođena društva produljiti razdoblje iz stavka 3. drugog podstavka za najviše sedam godina, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike, uključujući prosječno trajanje tehničkih pričuva.”;
- (b) u drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:
- Ne dovodeći u pitanje ovlasti EIOPA-e prema članku 18. Uredbe (EU) br. 1094/2010, a za potrebe ovog stavka, na zahtjev predmetnog nadzornog tijela i, prema potrebi, nakon savjetovanja s ESRB-om, EIOPA daje izjavu o postojanju iznimnih nepovoljnih situacija.”;
- (52) Članak 139. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 139.

Neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje odmah obavješćuju nadzorno tijelo kad utvrde da više nisu usklađena s potrebnim minimalnim kapitalom ili kad postoji rizik da se ta neusklađenost pojavi u sljedeća tri mjeseca.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, zahtjev za obavješćivanje nadzornog tijela primjenjuje se neovisno o tome je li društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje primijetilo neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od te neusklađenosti tijekom izračuna minimalnog potrebnog kapitala u skladu s člankom 129. stavkom 4. ili tijekom izračuna minimalnog potrebnog kapitala između dva datuma kad se nadzorno tijelo izvješćuje o takvom izračunu u skladu s člankom 129. stavkom 4.

2. U roku od mjesec dana od dana kad je utvrđeno postojanje neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom ili od dana kad je utvrđen rizik od te neusklađenosti, predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje dostavlja na odobrenje nadzornom tijelu realan kratkoročni financijski plan kako bi u roku od tri mjeseca od tog utvrđivanja prihvatljiva osnovna vlastita sredstva vratilo barem na razinu minimalnog potrebnog kapitala ili smanjilo svoj profil rizičnosti kako bi se osigurala usklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom.

3. Ako se postupak likvidacije ne pokrene u roku od dva mjeseca od primitka informacija iz stavka 1., nadzorno tijelo matične države članice razmatra ograničavanje ili zabranu slobodnog raspolaganja imovinom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje. O tome obavješćuje nadzorna tijela država članica domaćina. Na zahtjev nadzornog tijela matične države članice ta tijela poduzimaju iste mjere. Nadzorno tijelo matične države članice određuje koja će imovina biti obuhvaćena tim mjerama.

4. EIOPA može izraditi smjernice za mjere koje bi nadzorna tijela trebala poduzeti kada utvrde neusklađenost s minimalnim potrebnim kapitalom ili rizik od neusklađenosti iz stavka 1.”;

(53) u članku 144. dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. U slučaju oduzimanja odobrenja za rad, države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje i dalje podliježu općim pravilima i ciljevima nadzora osiguranja iz glave I. poglavlja III. do pokretanja likvidacijskog postupka.”;

(54) u glavi I. umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE VII.A Makrobonitetni alati

Članak 144.a

Upravljanje rizikom likvidnosti

1. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje pri upravljanju likvidnosnim rizikom iz članka 44. stavka 2. točke (d) osiguraju održavanje odgovarajuće likvidnosti za podmirenje svojih financijskih obveza prema ugovarateljima osiguranja i drugim ugovornim stranama po dospelosti, čak i u stresnim uvjetima.

2. Za potrebe stavka 1. države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje izrade i održavaju plan upravljanja rizikom likvidnosti kojim se predviđaju ulazni i izlazni novčani tokovi u odnosu na njihovu imovinu i obveze. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje razviju skup pokazatelja likvidnosnog rizika radi utvrđivanja, praćenja i rješavanja potencijalnog likvidnosnog stresa.

3. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje podnesu nadzornim tijelima plan upravljanja likvidnosnim rizikom u okviru informacija iz članka 35. stavka 1.

4. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja su razvrstana kao društva s profilom niske rizičnosti u skladu s člankom 29.c i društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su dobila prethodno odobrenje nadzornog tijela u skladu s člankom 29.d nisu obvezna izraditi plan upravljanja likvidnosnim rizikom iz stavka 2. ovog članka.

5. Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje, ako primjenjuju uravnoteženu prilagodbu iz članka 77.b ili prilagodbu zbog volatilnosti iz članka 77.d, mogu kombinirati plan upravljanja likvidnosnim rizikom iz stavka 3. ovog članka s planom koji je propisan člankom 44. stavkom 2. trećim podstavkom.

6. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, EIOPA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sadržaj i učestalost ažuriranja plana upravljanja likvidnosnim rizikom.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije unijeti datum: 12 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Nadzorne ovlasti za uklanjanje slabosti likvidnosti u iznimnim okolnostima

1. U okviru redovnog nadzornog pregleda nadzorna tijela prate poziciju likvidnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje. Ako utvrde značajne likvidnosne rizike, o toj procjeni obavješćuju predmetno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje. Društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje objašnjava kako namjerava rješavati te likvidnosne rizike.

2. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju potrebne ovlasti da od društava zahtijevaju jačanje njihove pozicije likvidnosti kada se utvrde likvidnosni rizici ili nedostaci. Takve se ovlasti primjenjuju ako postoje dostatni dokazi o postojanju slabosti u pogledu likvidnosnog rizika i nedostatku učinkovitih korektivnih mjera koje poduzima društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje.

Nadzorno tijelo preispituje mjere koje su poduzela nadzorna tijela na temelju ovog stavka najmanje jednom godišnje te ih uklanja kada društvo poduzme učinkovite korektivne mjere.

3. Države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlasti za privremenu suspenziju prava otkupa ugovaratelja osiguranja u pogledu polica životnog osiguranja društava koja su suočena sa značajnim likvidnosnim rizicima koji mogu ugroziti zaštitu ugovaratelja osiguranja ili stabilnost financijskog sustava.

Takva se ovlast izvršava samo u iznimnim okolnostima, kao krajnja mjera. Prije izvršavanja takve ovlasti nadzorno tijelo uzima u obzir moguće neželjene učinke na financijska tržišta i prava ugovaratelja osiguranja, među ostalim u prekograničnom kontekstu.

Primjena mjere iz prvog podstavka traje tri mjeseca. Države članice osiguravaju da se mjera može obnoviti ako su razlozi na kojima se ona temelji još uvijek prisutni i da se više ne primjenjuje kada ti razlozi više nisu prisutni.

Ne dovodeći u pitanje članak 144.c stavak 6., države članice osiguravaju da predmetna društva za osiguranje i društva za reosiguranje ne vrše raspodjelu dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima te da ne isplaćuju bonuse ili druge varijabilne primitke dok nadzorna tijela ne ukinu suspenziju prava otkupa.

Države članice osiguravaju da su tijela s makrobonitetnim ovlastima, ako se razlikuju od nadzornih tijela, propisno obaviještena o namjeri nadzornog tijela da iskoristi ovlast iz ovog stavka te da su na odgovarajući način uključena u procjenu mogućih neželjenih učinaka iz drugog podstavka.

Države članice osiguravaju da nadzorna tijela obavješćuju EIOPA-u i ESRB kad god se izvršava ovlast iz stavka 3. za rješavanje rizika za stabilnost financijskog sustava.

4. Ovlast iz stavka 3. može se izvršavati u odnosu na sva društva koja posluju u toj državi članici ako iznimne okolnosti iz stavka 3. utječu na cijelo tržište osiguranja ili na znatan dio tržišta osiguranja.

Države članice imenuju tijelo za izvršavanje ovlasti iz ovog stavka.

Ako se imenovano tijelo razlikuje od nadzornog tijela, država članica osigurava odgovarajuću koordinaciju i razmjenu informacija među različitim tijelima. Posebno se zahtijeva da tijela blisko surađuju i dijele sve informacije koje mogu biti potrebne

za primjereno izvršavanje dužnosti povjerenih tijelu imenovanom u skladu s ovim stavkom.

5. Države članice osiguravaju da tijelo iz stavka 4. drugog podstavka o upotrebi ovlasti iz stavka 4. obavješćuje EIOPA-u, a ako je mjera poduzeta za rješavanje rizika za stabilnost financijskog sustava, ESRB.

Obavijest uključuje opis primijenjene mjere, njezino trajanje te opis razloga i rizika koji su potaknuli izvršavanje ovlasti, uključujući razloge zbog kojih se ta mjera smatrala učinkovitom i razmjernom u odnosu na njezine negativne učinke na ugovaratelje osiguranja.

6. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, EIOPA nakon savjetovanja s ESRB-om izrađuje smjernice radi:

(a) pružanja dodatnih smjernica o mjerama za rješavanje nedostataka u upravljanju likvidnosnim rizikom te o obliku, aktivaciji i kalibraciji ovlasti koje nadzorna tijela mogu izvršavati kako bi ojačala poziciju likvidnosti društava kada utvrde likvidnosne rizike i ako ih ta društva ne otklone na odgovarajući način;

(b) utvrđivanja postojanje iznimnih okolnosti koje mogu opravdati privremenu suspenziju prava otkupa;

(c) utvrđivanja uvjeta za osiguravanje dosljedne primjene privremene suspenzije prava otkupa na razini Unije i aspekata koje treba razmotriti za jednaku i primjerenu zaštitu ugovaratelja osiguranja u svim matičnim jurisdikcijama i jurisdikcijama domaćinima.

Članak 144.b

Nadzorne mjere za očuvanje financijskog položaja društava tijekom iznimnih šokova na razini tržišta

1. Ne dovodeći u pitanje članak 141., države članice osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlasti poduzeti mjere za očuvanje financijskog položaja pojedinačnih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje tijekom razdoblja izvanrednih sektorskih šokova koji bi mogli ugroziti financijski položaj predmetnog društva ili stabilnost financijskog sustava.

2. Tijekom razdoblja izvanrednih sektorskih šokova nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati od društava s posebno osjetljivim profilom rizičnosti da poduzmu barem sljedeće mjere:

(a) ograničavanje ili suspendiranje raspodjele dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima;

(b) ograničavanje ili suspendiranje drugih plaćanja dioničarima i drugim podređenim vjerovnicima;

(c) ograničavanje ili suspendiranje otkupa dionica i otplate ili otkupa stavki vlastitih sredstava;

(d) ograničavanje ili suspendiranje bonusa ili drugih varijabilnih primitaka.

Države članice osiguravaju da su relevantna nacionalna tijela i tijela koja imaju makrobonitetne ovlasti propisno obaviještena o namjeri nacionalnog nadzornog tijela da primijeni ovaj članak te da su na odgovarajući način uključena u procjenu izvanrednih sektorskih šokova u skladu s ovim stavkom.

3. Pri primjeni mjera iz stavka 2. ovog članka propisno se uzimaju u obzir kriteriji proporcionalnosti iz članka 29. stavka 3. te postojanje bilo kakvih preventivno odobrenih ograničenja dopuštenih rizika i pragova za planiranje internog kapitala.

4. Pri primjeni mjera iz stavka 2. ovog članka uzimaju se u obzir dokazi koji proizlaze iz nadzornog postupka i preliminarne procjene solventnosti i financijskog položaja predmetnih društava, u skladu s procjenom iz članka 45. stavka 1. drugog podstavka točaka (a) i (b).

5. Primjena mjera iz stavka 2. traje sve dok postoje temeljni razlozi koji opravdavaju mjeru. Te se mjere preispituju svaka tri mjeseca i ukidaju čim nestanu temeljni uvjeti na kojima su te mjere temeljile.

6. Za potrebe ovog članka, značajne unutargrupne transakcije iz članka 245. stavka 2., uključujući raspodjelu dividendi unutar grupe, suspendiraju se ili ograničavaju samo ako predstavljaju prijetnju solventnosti ili poziciji likvidnosti grupe ili jednog od društava unutar grupe. Nadzorno tijelo povezanog društva savjetuje se s nadzornikom grupe prije suspenzije ili ograničavanja transakcija s ostatkom grupe.

7. Kako bi se osigurali dosljedni uvjeti primjene ovog članka, EIOPA nakon savjetovanja s ESRB-om izrađuje provedbene tehničke standarde kojima se pobliže određuje postojanje izvanrednih sektorskih šokova.

EIOPA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije unijeti datum: 12 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje tih provedbenih tehničkih standarda u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010.”;

(55) u članku 145. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ime osobe koja ima dostatne ovlasti obavezati društvo u odnosu na treće strane;”;

(b) drugi podstavak briše se;

(56) članak 149. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 149.

Promjene prirode rizika ili obveza

1. Postupak iz članka 147. i 148. primjenjuje se na sve promjene koje društvo za osiguranje namjerava izvršiti u vezi s informacijama iz članka 147.

2. Ako dođe do promjene u poslovanju društva za osiguranje na temelju slobode pružanja usluga koja bitno utječe na njegov profil rizičnosti ili bitno utječe na djelatnosti osiguranja u jednoj ili više država članica domaćina, društvo za osiguranje odmah obavješćuje nadzorno tijelo matične države članice. Nadzorno tijelo matične države članice bez odgode obavješćuje nadzorna tijela predmetne države članice domaćina.”;

(57) u članku 152.a stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako nadzorno tijelo matične države članice utvrdi pogoršanje financijskih uvjeta ili druge novonastale rizike, uključujući one koji se odnose na zaštitu potrošača, koji proizlaze iz društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje provodi aktivnosti koje se temelje na slobodi pružanja usluga ili slobodi poslovnog nastana i koje mogu

imati prekogranični utjecaj, ono o tome obavješćuje EIOPA-u i nadzorno tijelo relevantne države članice domaćina. Ako nadzorno tijelo države članice domaćina ima velike i opravdane bojazni u vezi sa zaštitom potrošača, ono može također obavijestiti EIOPA-u i nadzorno tijelo relevantne matične države članice. Ako nije moguće pronaći bilateralno rješenje, nadzorna tijela mogu predmet uputiti EIOPA-i i zatražiti njezinu pomoć.”;

(58) u članku 152.b dodaju se sljedeći stavci 5. i 6.:

„5. Ako se dva ili više relevantnih tijela platforme za suradnju ne slažu oko postupka ili sadržaja mjere koju treba poduzeti, ili nedjelovanja, u vezi s društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje, EIOPA može na zahtjev bilo kojeg relevantnog tijela ili na vlastitu inicijativu pomoći tijelima u postizanju sporazuma u skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

6. U slučaju neslaganja unutar platforme i u slučaju ozbiljne zabrinutosti u pogledu negativnih učinaka na ugovaratelje osiguranja ili u pogledu sadržaja mjere koju treba poduzeti ili nedjelovanja u vezi s društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje, EIOPA može na vlastitu inicijativu odlučiti pokrenuti i koordinirati izravni nadzor. Ona poziva nadzorno tijelo matične države članice i druga relevantna nadzorna tijela platforme za suradnju da sudjeluju u tim izravnim nadzorima.”;

(59) članak 153. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 153.

Vremenski okvir i jezik zahtjeva za informacije

Nadzorno tijelo države članice domaćina može zahtijevati informacije koje ima pravo zatražiti u vezi s poslovanjem društva za osiguranje koje posluje na državnom području te države članice bilo od nadzornog tijela matične države članice tog društva ili od društva za osiguranje. Te se informacije dostavljaju u razumnom roku na službenom jeziku ili službenim jezicima države članice domaćina ili na nekom drugom jeziku koji je prihvatilo nadzorno tijelo države članice domaćina. Ako se nadzorno tijelo države članice domaćina izravno obrati društvu za osiguranje, ono obavješćuje nadzorno tijelo matične države članice o zahtjevu za informacije.”;

(60) umeće se sljedeći članak 159.a:

„Članak 159.a

Dodatni zahtjevi povezani sa znatnim prekograničnim aktivnostima

1. Nadzorno tijelo matične države članice na zahtjev nadzornog tijela države članice domaćina dostavlja sve sljedeće informacije primljene u skladu s člankom 35. u vezi s društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje koja obavljaju znatne prekogranične aktivnosti na državnom području te države članice domaćina:

- (a) potrebni solventni kapital;
- (b) minimalni potrebni kapital;
- (c) iznos prihvatljivih vlastitih sredstava za pokriće potrebnog solventnog kapitala;
- (d) iznos prihvatljivih osnovnih vlastitih sredstava za pokriće minimalnog potrebnog kapitala;

Za potrebe ovog članka, „znatne prekogranične aktivnosti” znači djelatnosti osiguranja i reosiguranja koje se obavljaju na temelju prava poslovnog nastana ili na temelju slobode pružanja usluga u državi članici za koje godišnja zaračunata bruto premija premašuje 5 % godišnje zaračunate bruto premije društva, na temelju podataka iz posljednjih dostupnih financijskih izvještaja društva.

2. Ako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nije usklađeno ili je vjerojatno da neće biti usklađeno s minimalnim potrebnim kapitalom u sljedeća tri mjeseca, ili ako postoji značajna neusklađenost s potrebnim solventnim kapitalom, te u nedostatku odgovarajućih mjera nadzornog tijela matične države članice kako bi na odgovarajući način popravilo takvu situaciju, nadzorno tijelo države članice domaćina u kojoj to društvo ima značajne prekogranične aktivnosti može zatražiti od nadzornog tijela matične države članice provedbu zajedničkog izravnog nadzora takvog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, uz objašnjenje razloga za takav zahtjev.

Nadzorno tijelo matične države članice prihvaća ili odbija zahtjev iz prvog podstavka u roku od mjesec dana od njegova primitka.

3. Ako nadzorno tijelo matične države članice pristane provesti zajednički izravni nadzor, poziva EIOPA-u da sudjeluje u zajedničkom izravnom nadzoru.

Nakon završetka zajedničkog izravnog nadzora, predmetna nadzorna tijela donose zajedničke zaključke u roku od dva mjeseca. Nadzorno tijelo matične države članice uzima u obzir takve zajedničke zaključke pri odlučivanju o primjerenim nadzornim odgovorima.

Ako se nadzorna tijela ne slažu u pogledu zaključaka zajedničkog izravnog nadzora, bilo koje od njih može u roku od dva mjeseca nakon isteka razdoblja iz drugog podstavka i ne dovodeći u pitanje nadzorne mjere i ovlasti koje nadzorno tijelo matične države članice treba poduzeti radi rješavanja neusklađenosti s potrebnim solventnim kapitalom ili neusklađenosti ili vjerojatne neusklađenosti s minimalnim potrebnim kapitalom uputiti predmet EIOPA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010. Predmet se ne upućuje EIOPA-i nakon isteka dvomjesečnog razdoblja iz ovog podstavka niti nakon postizanja dogovora o zajedničkim zaključcima između nadzornih tijela u skladu s drugim podstavkom.

Ako tijekom dvomjesečnog razdoblja iz trećeg podstavka bilo koje od predmetnih nadzornih tijela uputi predmet EIOPA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010, nadzorno tijelo matične države članice odgađa donošenje konačnih zaključaka o zajedničkom izravnom nadzoru i čeka odluku EIOPA-e u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi zaključke u skladu s odlukom EIOPA-e. Sva predmetna nadzorna tijela priznaju te zaključke kao odlučujuće.

4. Ako nadzorno tijelo matične države članice odbije provesti zajednički izravni nadzor, ono u pisanom obliku objašnjava razloge za takvo odbijanje nadzornom tijelu koje je podnijelo zahtjev.

Ako se nadzorna tijela ne slažu s razlozima za odbijanje, ona mogu u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010 uputiti predmet EIOPA-i i tražiti njezinu pomoć u roku od mjesec dana nakon što ih je nadzorno tijelo matične države članice obavijestilo o toj odluci. U tom slučaju EIOPA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene tim člankom.”;

(61) članak 212. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:
- i. u točki (a), riječi „članku 12. stavku 1. Direktive 83/349/EEZ” zamjenjuju se riječima „članku 22. stavku 7. Direktive 2013/34/EU”;
 - ii. u točki (b), riječi „članku 12. stavku 1. Direktive 83/349/EEZ” zamjenjuju se riječima „članku 22. stavku 7. Direktive 2013/34/EU”;
 - iii. točka (c) mijenja se kako slijedi:
 - točka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. se sastoji od sudjelujućeg društva, njegovih društava kćeri, subjekata u kojima sudjelujuće društvo ili njegova društva kćeri imaju sudjelujući udio i društava kojima upravlja sudjelujuće društvo ili njegova društva kćeri zajedno s jednim ili više društava koja nisu dio grupe, kao i društava međusobno povezanih odnosom utvrđenim u članku 22. stavku 7. Direktive 2013/34/EU i njihovih povezanih društava; ili”;
 - umeće se sljedeća točka iii.:

„iii. se sastoji od kombinacije iz točaka i. i ii.”;
 - iv. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) „osigurateljni holding” znači matično društvo koje nije mješoviti financijski holding i čija je glavna djelatnost stjecanje i sudjelovanje u ovisnim društvima, kad su ta ovisna društva isključivo ili uglavnom društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje i najmanje jedno od tih ovisnih društava je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje; društva kćeri uglavnom su društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje ako je više od 50 % vlasničkog kapitala, konsolidirane imovine, prihoda, osoblja ili drugog pokazatelja matičnog društva koje nadzorno tijelo smatra relevantnim povezano s društvima kćerima koja su društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje iz treće zemlje, osigurateljni holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi.”;
 - v. umeće se sljedeća točka (fa):

„(fa) „holding društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz treće zemlje” znači matično društvo koje nije osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding u smislu članka 2. točke 15. Direktive 2002/87/EZ, čija je glavna djelatnost stjecanje i sudjelovanje u društvima kćerima, kad su ta društva kćeri isključivo ili uglavnom društva za osiguranje ili društva za reosiguranje iz treće zemlje.”;
- (b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Za potrebe ove glave, nadzorna tijela smatraju matičnim društvom i svako društvo koje prema mišljenju nadzornih tijela učinkovito ostvaruje dominantan utjecaj na drugo društvo, uključujući na odluke drugog društva kad se taj utjecaj ostvaruje centraliziranom koordinacijom.”;
- (c) dodaju se sljedeći stavci 3., 4., 5. i 6.:

„3. Za potrebe ove glave, nadzorna tijela također smatraju da dva ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje čine grupu u smislu stavka 1. točke (c) ako se prema mišljenju nadzornih tijela tim društvima upravlja na jedinstvenoj osnovi.

Ako je takva grupa podložna nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c), grupa imenuje jedno od tih društava kao matično društvo koje je odgovorno za usklađivanje s ovom glavom. Ostala društva iz prvog podstavka smatraju se društvima kćerima.

4. Ako je grupa utvrđena u skladu sa stavcima 2. i 3. i ako je matično društvo ili društvo kći te grupe ujedno i krajnje sudjelujuće društvo druge grupe u smislu stavka 1. točke (c), smatra se da je ta druga grupa uključena u opseg grupe utvrđene u skladu sa stavcima 2. i 3.

Nadzorna tijela mogu primijeniti stavke 2. i 3. kako bi proširila opseg grupe u smislu stavka 1. točke (c).

5. Pri utvrđivanju odnosa između najmanje dvaju društava iz stavaka 2. i 3., nadzorna tijela razmatraju sve sljedeće čimbenike:

- (a) kontrola ili sposobnost fizičke osobe ili društva da utječu na odluke, uključujući financijske, društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, posebno zbog držanja kapitala ili glasačkih prava, zastupljenosti u upravnom, upravljačkom ili nadzornom tijelu ili zbog toga što su osobe koje stvarno upravljaju društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje ili koje imaju druge ključne, kritične ili važne funkcije;
- (b) snažno oslanjanje društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje na drugo društvo ili pravnu osobu zbog postojanja značajnih financijskih ili nefinancijskih transakcija ili poslova;
- (c) dokaz o koordinaciji financijskih odluka, strategija ili procesa dvaju ili više društava.

6. Ako grupa ne imenuje matično društvo u skladu sa stavkom 3. drugim podstavkom, nadzorna tijela imenuju matično društvo koje je odgovorno za usklađivanje s ovom glavom. Ostala društva u takvoj grupi smatraju se društvima kćerima.

Pri imenovanju u skladu s prvim podstavkom, nadzorna tijela uzimaju u obzir sljedeće čimbenike:

- (a) iznos tehničkih pričuva svakog društva;
- (b) godišnje zaračunate bruto premije svakog društva;
- (c) broj povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje svakog društva.

Nadzorna tijela redovito procjenjuju je li imenovanje i dalje primjereno. Ako to nije slučaj, nadzorna tijela imenuju drugo matično društvo. To drugo tijelo odgovorno je za usklađivanje s ovom glavom.”;

(62) članak 213. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 2. uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da se nadzor grupe primjenjuje kada grupa uključuje bilo što od sljedećeg:”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a. Veličina grupe na koju se primjenjuje nadzor grupe u skladu sa stavkom 2. ovog članka određuje se u skladu s člankom 212.”;

(c) umeću se sljedeći stavci 3.a, 3.b i 3.c:

„3.a U slučajevima iz stavka 2. točke (b) osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding osigurava da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) interni aranžmani i raspodjela zadaća unutar grupe primjereni su za potrebe usklađivanja s ovom glavom, a posebno su učinkoviti za sljedeće:

- i. koordiniranje svih društava kćeri osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga, među ostalim, prema potrebi, odgovarajućom raspodjelom zadaća među tim društvima;
- ii. sprečavanje sukoba unutar grupe ili upravljanje njima; i
- iii. izvršavanje politika na razini grupe koje je odredio matični osigurateljni holding ili matični mješoviti financijski holding u cijeloj grupi;

(b) strukturna organizacija grupe koja obuhvaća osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding ne ometa niti na drugi način sprečava učinkovit nadzor grupe i njezinih društava kćeri koja su društva za osiguranje i društva za reosiguranje, posebno uzimajući u obzir sljedeće:

- i. položaj osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga u višeslojnoj grupi;
- ii. dioničarsku strukturu; i
- iii. ulogu osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga unutar grupe.

3.b Ako uvjeti iz stavka 3.a točke (a) nisu ispunjeni, nadzornik grupe ovlašten je zahtijevati od osigurateljnog holdinga ili mješovitih financijskih holdinga da promijene interne aranžmane i raspodjelu zadaća unutar grupe.

Ako uvjeti iz stavka 3.a točke (b) nisu ispunjeni, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding podliježu odgovarajućim nadzornim mjerama koje provodi nadzornik grupe kako bi se osigurali, ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost nadzora grupe i usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u ovoj glavi. Države članice posebno osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlasti zahtijevati od osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga da strukturira grupu na način koji relevantnom nadzornom tijelu omogućuje učinkovit nadzor grupe. Takva se ovlast izvršava samo u iznimnim okolnostima, nakon savjetovanja s EIOPA-om i, prema potrebi, drugim predmetnim nadzornim tijelima te se propisno obrazlaže grupi.

3.c U slučajevima iz stavka 2. točaka (a) i (b) ovog članka, ako je strukturna organizacija grupe koja se sastoji od društava koja su međusobno povezana odnosom iz članka 22. stavka 7. Direktive 2013/34/EU i njihovih povezanih

društava, ili koja je utvrđena na temelju članka 212. stavka 3. ove Direktive, takva da ometa ili sprečava učinkovit nadzor te grupe ili sprečava da se ta grupa uskladi s ovom glavom, grupa podliježe odgovarajućim nadzornim mjerama kako bi se osigurali ili ponovno uspostavili kontinuitet i cjelovitost nadzora grupe i usklađenost s ovom glavom. Države članice posebno osiguravaju da nadzorna tijela imaju ovlast zahtijevati osnivanje osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Uniji ili osnivanje društva u Uniji koje putem centralizirane koordinacije učinkovito izvršava dominantan utjecaj na odluke, uključujući financijske odluke, društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje koja su dio grupe. U tom su slučaju taj osigurateljni holding, mješoviti financijski holding ili društvo koje učinkovito provodi centraliziranu koordinaciju odgovorni za usklađivanje s ovom glavom.”;

(d) u stavku 5., riječi „Direktive 2006/48/EZ” zamjenjuju se riječima „Direktive 2013/36/EU”;

(63) umeće se sljedeći članak 213.a:

„Članak 213.a

Primjena mjera proporcionalnosti na razini grupe

1. Grupe u smislu članka 212. koje podliježu nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b) nadzornik grupe razvrstava kao grupe s profilom niske rizičnosti u skladu s postupkom iz stavka 2. ovog članka ako ispunjavaju sve sljedeće kriterije na razini grupe za posljednje dvije financijske godine:

(a) ako najmanje jedno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u opsegu grupe nije društvo za neživotno osiguranje, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

i. podmodul kamatnog rizika iz članka 105. stavka 5. točke (a) nije veći od 5 % tehničkih pričuva grupe, zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene, kako je navedeno u članku 76.;

ii. povrat ulaganja, isključujući ulaganja koja se drže za obveze osiguranja s naknadama vezanima uz indeks i naknadama povezanim s udjelima, viši je od prosječnih zajamčenih kamatnih stopa;

iii. ukupan iznos tehničkih pričuva grupe definiran kao iznos zajedno s iznosima koji se mogu naplatiti na temelju ugovora o reosiguranju i od subjekata posebne namjene ne prelazi 1 000 000 000 EUR;

(b) ako najmanje jedno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje u opsegu grupe nije društvo za životno osiguranje, moraju biti ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

i. prosječni kombinirani omjer neto od reosiguranja u posljednje tri financijske godine manji je od 100 %

ii. godišnja zaračunata bruto premija grupe nije veća od 100 000 000 EUR;

iii. zbroj godišnjih zaračunatih bruto premija u vrstama osiguranja od 3 do 7 te vrstama osiguranja 14 i 15 iz odjeljka A Priloga I. nije veći od 30 % ukupnih godišnjih zaračunatih premija neživotnog osiguranja grupe;

(c) osiguranje koje su sklopila društva za osiguranje i društva za reosiguranje u opsegu grupe sa sjedištem u državama članicama koje nisu država članica nadzornika grupe ne premašuje 5 % ukupne godišnje zaračunate bruto premije grupe;

(d) osiguranje koje je sklopila grupa u državama članicama koje nisu država članica nadzornika grupe ne premašuje 5 % njezine ukupne godišnje zaračunate bruto premije;

(e) ulaganja u netradicionalna ulaganja ne predstavljaju više od 20 % ukupnih ulaganja;

(f) poslovanje grupe ne uključuje poslove reosiguranja koji premašuju 50 % njezinih ukupnih zaračunatih bruto premija.

2. Članak 29.b primjenjuje se *mutatis mutandis* na razini krajnjeg matičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.

3. Grupe na koje se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b), za manje od dvije godine uzimaju u obzir samo posljednju financijsku godinu pri procjeni ispunjavaju li kriterije iz stavka 1. ovog članka.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., grupe koje za izračun svojeg potrebnog solventnog kapitala grupe upotrebljavaju odobreni djelomični ili potpuni unutarnji model nikada se ne razvrstavaju kao grupe s profilom niske rizičnosti.

5. Krajnja matična društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi u svojoj procjeni usklađenosti s kriterijima definiranim u stavku 1. uzimaju u obzir poslovne planove za sljedeće tri financijske godine.

6. Članci 29.c, 29.d i 29.e primjenjuju se *mutatis mutandis*.”;

(64) članak 214. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Provođenje nadzora grupe u skladu s člankom 213. ne znači da su nadzorna tijela obvezna imati nadzornu ulogu u odnosu na pojedinačno društvo za osiguranje iz treće zemlje, društvo za reosiguranje iz treće zemlje ili mješoviti osigurateljni holding.”;

(b) u stavku 2. iza prvog podstavka umeće se sljedeći podstavak:

„Prilikom procjene je li društvo od zanemarivog interesa s obzirom na ciljeve nadzora grupe u skladu s prvim podstavkom točkom (b), nadzornik grupe osigurava da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- i. veličina društva, u smislu ukupne imovine i tehničkih pričuva, mala je u usporedbi s veličinom drugih društava iz grupe i cijelom grupom;
- ii. isključenje društva iz opsega nadzora grupe ne bi imalo značajan utjecaj na solventnost grupe;

- iii. kvalitativni i kvantitativni rizici, uključujući one koji potječu iz unutargrupnih transakcija, koje društvo predstavlja ili bi moglo predstavljati za cijelu grupu, nisu značajni.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako bi isključenje jednog ili više društava iz opsega nadzora grupe u skladu sa stavkom 2. ovog članka rezultiralo slučajem koji ne bi pokrenuo nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c), nadzornik grupe savjetuje se s EIOPA-om i, prema potrebi, drugim predmetnim nadzornim tijelima prije donošenja odluke o isključenju. Takva se odluka donosi samo u iznimnim okolnostima i propisno obrazlaže EIOPA-i i, prema potrebi, drugim predmetnim nadzornim tijelima. Nadzornik grupe redovito ponovno procjenjuje je li njegova odluka i dalje primjerena. Ako više nije, nadzornik grupe obavješćuje EIOPA-u i, prema potrebi, druga predmetna nadzorna tijela, da će početi obavljati nadzor grupe.

Prije isključivanja krajnjeg matičnog društva iz nadzora grupe u skladu sa stavkom 2. točkom (b), nadzornik grupe savjetuje se s EIOPA-om i, prema potrebi, drugim predmetnim nadzornim tijelima te procjenjuje učinak obavljanja nadzora grupe na razini posredničkog sudjelujućeg društva na solventnost grupe. Posebno, takvo isključenje nije moguće ako bi dovelo do značajnog poboljšanja stanja solventnosti grupe.”;

(65) članak 220. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. riječi „iz članaka 221. do 233.” zamjenjuju se riječima „iz članaka od 221. do 233.a”;

(b) u stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Međutim, države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima da, kad preuzmu ulogu nadzornika grupe s obzirom na određenu grupu, odluče, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i samom grupom, primjenjivati na tu grupu metodu 2 u skladu s člancima 233. i 234. ili kombinaciju metode 1 i metode 2 u skladu s člancima 233.a i 234. kad isključiva primjena metode 1 ne bi bila primjerena.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ne dovodeći u pitanje tretman društava iz članka 228. stavka 1., nadzorna tijela mogu odlučiti primijeniti metodu 2 u skladu sa stavkom 2. drugim podstavkom ovog članka samo na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja, osigurateljne holdinge, mješovite financijske holdinge i holdinge društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz trećih zemalja.”;

(66) u članku 221. umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Odstupajući od stavka 1. ovog članka, isključivo za potrebe članka 228., neovisno o tome primjenjuje li se metoda 1 ili metoda 2, "proporcionalni udio" znači udio upisanog kapitala koji sudjelujuće društvo izravno ili neizravno drži u povezanom društvu.”;

(67) u članku 222. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

- „4. Zbroj vlastitih sredstava iz stavaka 2. i 3. ne premašuje doprinos povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje potrebnom solventnom kapitalu grupe.”;
- (68) u članku 226. dodaje se sljedeći stavak 3.:
- „3. Za potrebe stavaka 1. i 2., i holdinzi društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz treće zemlje tretiraju se kao društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.”;
- (69) u članku 227. stavku 1. prvom podstavku iza riječi „člankom 233.” umeću se riječi „i člankom 233.a”;
- (70) članak 228. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 228.

Tretman određenih povezanih društava iz drugih financijskih sektora

1. Neovisno o metodi korištenoj u skladu s člankom 220. ove Direktive, za potrebe izračuna solventnosti grupe, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje uzima u obzir doprinos prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe i potrebnom solventnom kapitalu grupe sljedećih društava:

- (a) kreditne institucije ili investicijska društva u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ili 2. Uredbe (EU) No 575/2013;
- (b) društva za upravljanje UCITS-ima u smislu članka 2. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/65/EZ i društva za investicije s odobrenjem za rad u skladu s člankom 27. te direktive, pod uvjetom da nisu odredila društvo za upravljanje u skladu s tom direktivom;
- (c) upravitelji alternativnih investicijskih fondova u smislu članka 4. stavka 1. točke (b) Direktive 2011/61/EU;
- (d) društva koja nisu regulirana društva koja obavljaju jednu ili više djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU ako te djelatnosti čine značajan dio njihove ukupne djelatnosti;
- (e) institucije za strukovno mirovinsko osiguranje u smislu članka 6. stavka 1. Direktive (EU) 2016/2341.

2. Doprinos prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe povezanih društava iz stavka 1. ovog članka izračunava se kao zbroj proporcionalnog udjela vlastitih sredstava svakog društva pri čemu se ta vlastita sredstva izračunavaju na sljedeći način:

- (a) za svako društvo iz stavka 1. točke (a) ovog članka u skladu s relevantnim sektorskim pravilima, kako je definirano u članku 2. točki 7. Direktive 2002/87/EZ;
- (b) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (b) ovog članka u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom 1. Direktive 2009/65/EZ;
- (c) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (c) ovog članka u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (ad) Direktive 2011/61/EU;
- (d) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (d) ovog članka u skladu s relevantnim sektorskim pravilima kako su definirana u članku 2. točki 7. Direktive 2002/87/EZ ako su regulirani subjekti u smislu članka 2. stavka 4. te direktive;

- (e) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (e) ovog članka raspoloživa granica solventnosti izračunana u skladu s člankom 17.a Direktive (EU) 2016/2341.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, ne uzima se u obzir iznos vlastitih sredstava svakog povezanog društva koji odgovara rezervama koje nisu raspoložive za raspodjelu i ostale stavke za koje je nadzornik grupe utvrdio da imaju smanjenu sposobnost pokrivanja gubitaka, kao i povlaštene dionice, podređeni račun članova uzajamnog društva, podređene obveze i odgođena porezna imovina, koji su uključeni u vlastita sredstva i povrh vlastitih sredstva izračunanih u skladu sa stavkom 3., osim ako sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje može u zadovoljavajućoj mjeri nadzorniku grupe opravdati da se te stavke mogu staviti na raspolaganje za pokrivanje potrebnog solventnog kapitala grupe. Pri određivanju sastava viška vlastitih sredstava, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje uzima u obzir da se određeni zahtjevi nekih povezanih društava ispunjavaju samo redovnim osnovnim kapitalom ili dodatnim osnovnim kapitalom u smislu Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Doprinos potrebnom solventnom kapitalu grupe povezanih društava iz stavka 1. izračunava se kao zbroj proporcionalnog udjela potrebnog kapitala ili nominalnog potrebnog kapitala svakog povezanog društva pri čemu se taj potrební kapital ili nominalni potrební kapital izračunava na sljedeći način:

- (a) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (a) ovog članka u skladu sa sljedećim:
- (b) za svako investicijsko društvo koje podliježe kapitalnim zahtjevima u skladu s Uredbom (EU) 2019/2033, zbroj zahtjeva iz članka 11. te uredbe, posebnih kapitalnih zahtjeva iz članka 39. stavka 2. točke (a) Direktive (EU) 2019/2034 ili lokalnih kapitalnih zahtjeva u trećim zemljama;
- (c) za svaku kreditnu instituciju, ovisno o tome što je veće od sljedećeg:
 - zbroj zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući mjere iz članaka 458. i 459. te uredbe, posebnih kapitalnih zahtjeva za rješavanje rizika koji nisu rizik prekomjerne financijske poluge iz članka 104. Direktive 2013/36/EU, zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. točke 6. te direktive ili bilo kojih lokalnih kapitalnih zahtjeva u trećim zemljama;
 - zbroj zahtjeva iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući mjere iz članaka 458. i 459. te uredbe, posebnih kapitalnih zahtjeva za rješavanje rizika prekomjerne financijske poluge iz članka 104. Direktive 2013/36/EU, zahtjeva za zaštitni sloj omjera financijske poluge iz članka 92. stavka 1.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ili lokalnih kapitalnih zahtjeva u trećim zemljama ako se ti zahtjevi trebaju ispuniti osnovnim kapitalom;
- (d) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (b) ovog članka, u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2009/65/EZ;
- (e) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (c) ovog članka, u skladu s člankom 9. Direktive 2011/61/EU;

- (f) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (d) ovog članka, potrebni kapital s kojim bi se povezano društvo trebalo uskladiti u skladu s relevantnim sektorskim pravilima kako su definirana u članku 2. točki 7. Direktive 2002/87/EZ da je ono regulirani subjekt u smislu članka 2. točke 4. te direktive;
- (g) za svako povezano društvo iz stavka 1. točke (e) ovog članka, potrebna granica solventnosti izračunana u skladu s člankom 17.b Direktive (EU) 2016/2341.

4. Ako nekoliko povezanih društava iz stavka 1. čini podgrupu koja podliježe potrebnom kapitalu na konsolidiranoj osnovi u skladu s jednom od direktiva ili uredba iz stavka 3., nadzornik grupe može dopustiti izračun doprinosa tih povezanih društava prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe kao razmjerni udio vlastitih sredstava te podgrupe umjesto primjene stavka 2. točaka od (a) do (e) na svako pojedino društvo koje pripada toj podgrupi. U tom slučaju sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno sudjelujuće društvo za reosiguranje također izračunava doprinos tih povezanih društava potrebnom solventnom kapitalu grupe kao proporcionalni udio potrebnog kapitala te podgrupe umjesto primjene stavka 3. točaka od (a) do (e) na svako pojedinačno društvo koje pripada toj podgrupi.

Za potrebe prvog podstavka ovog stavka, stavci 2. i 3. primjenjuju se *mutatis mutandis* na podgrupu.

5. Neovisno o stavcima od 1. do 4., države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima, kad preuzmu ulogu nadzornika grupe s obzirom na određenu grupu, da odluče, na zahtjev sudjelujućeg društva ili na vlastitu inicijativu, oduzeti bilo koje sudjelovanje kako je navedeno u stavku 1. točkama od (a) do (d) od vlastitih sredstava prihvatljivih za solventnost grupe sudjelujućeg društva.”;

- (71) u glavi III. poglavlju II. odjeljku 1. pododjeljku 3. dodaje se sljedeći članak 229.a:

„Članak 229.a

Pojednostavnjeni izračuni

1. Za potrebe članka 230., nadzornik grupe nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima može dopustiti sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje da primijeni pojednostavnjeni pristup na sudjelovanja u povezanim neznačajnim društvima.

Primjenu pojednostavnjenog pristupa iz prvog podstavka na jedno ili više povezanih društava sudjelujuće društvo propisno obrazlaže nadzorniku grupe, uzimajući u obzir prirodu, opseg i složenost rizika povezanog društva ili povezanih društava.

Države članice zahtijevaju od sudjelujućeg društva da na godišnjoj osnovi procijeni je li primjena pojednostavnjenog pristupa još uvijek opravdana te u svojem izvješću o solventnosti i financijskom stanju grupe javno objavi popis i veličinu povezanih društava na koja se primjenjuje taj pojednostavnjeni pristup.

2. Za potrebe stavka 1. sudjelujuće društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje moraju dokazati, na način prihvatljiv nadzorniku grupe, da je primjena pojednostavnjenog pristupa na sudjelovanja u jednom ili više povezanih društava dovoljno razborita da se izbjegne podcjenjivanje rizika koji proizlaze iz tog društva ili tih društava pri izračunu solventnosti grupe.

Kada se primjenjuje na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje sa sjedištem u zemlji koja nije istovjetna ili privremeno istovjetna u smislu članka 227., pojednostavnjeni pristup ne smije rezultirati doprinosom povezanog društva potrebnom solventnom kapitalu grupe koji je niži od potrebnog kapitala tog društva, kako je propisala predmetna treća zemlja.

Pojednostavnjeni pristup ne primjenjuje se na povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje iz treće zemlje ako sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje nema pouzdane informacije o potrebnom kapitalu kako je propisano u toj trećoj zemlji.

3. Za potrebe stavka 1. povezana društva smatraju se neznačajnima ako knjigovodstvena vrijednost svakog od njih predstavlja manje od 0,2 % konsolidiranih financijskih izvještaja grupe, a zbroj knjigovodstvenih vrijednosti svih tih društava predstavlja manje od 0,5 % konsolidiranih financijskih izvještaja grupe.”;

(72) članak 230. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Izračunavanje solventnosti grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje se obavlja na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja.

Solventnost grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje predstavlja razliku između sljedećeg:

- (a) zbroj vlastitih sredstava prihvatljivih za pokriće potrebnog solventnog kapitala, izračunan na temelju konsolidiranih podataka, i doprinosa prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1. ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 2. ili 4.;
- (b) zbroj potrebnog solventnog kapitala na razini grupe izračunat na temelju konsolidiranih podataka i doprinosa potrebnim solventnom kapitalu grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1., ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 3. ili 4.

Za potrebe drugog podstavka, udjeli u povezanim društvima iz članka 228. stavka 1. ne uključuju se u konsolidirane podatke.

Glava I. poglavlje VI. odjeljak 3. pododjeljci 1., 2. i 3. i glava I. poglavlje VI. odjeljak 4. pododjeljci 1., 2. i 3 primjenjuju se za izračunavanje vlastitih sredstava prihvatljivih za potrebni solventni kapital i potrebni solventni kapital na razini grupe na temelju konsolidiranih podataka. Konkretno, stavka vlastitih sredstava koju je izdalo sudjelujuće društvo ne smatra se slobodnom od tereta u smislu članka 93. stavka 2. drugog podstavka točke (c) ako se otplata te stavke ne može odbiti njezinu imatelj kada je povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje likvidirano.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku dodaju se sljedeće točke (c) i (d):

„(c) proporcionalnog udjela lokalnog potrebnog kapitala, pri kojem bi odobrenje za rad bilo oduzeto, za povezana društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz treće zemlje;

- (d) proporcionalnog udjela nominalnog minimalnog potrebnog kapitala osigurateljnih holdinga i mješovitih financijskih holdinga.”;
- ii. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Za potrebe stavka 2. drugog podstavka točke (d) ovog članka nominalni minimalni potrebni kapital osigurateljnog holdinga i mješovitog financijskog holdinga jednak je 35 % njegova nominalnog potrebnog solventnog kapitala ako se nominalni potrebni solventni kapital izračunava u skladu s člankom 226. stavkom 1. drugim podstavkom.”;
- iii. četvrti podstavak briše se;
- (c) dodaje se sljedeći stavak 3.:
- „3. Sudjelujuća društva za osiguranje i sudjelujuća društva za reosiguranje usklađena su s minimalnim konsolidiranim potrebnim solventnim kapitalom grupe koji se na njih primjenjuje, koji je najniži od sljedećeg:
- (a) 45% rezultata izračuna iz stavka 1. drugog podstavka točke (b);
- (b) rezultat izračuna iz stavka 2. drugog podstavka.
- Taj minimum pokriven je prihvatljivim osnovnim vlastitim sredstvima kako je utvrđeno u skladu s člankom 98. stavkom 4. i izračunan na temelju konsolidiranih podataka. U tu svrhu, udjeli u povezanim društvima iz članka 228. stavka 1. ne uključuju se u konsolidirane podatke.
- U svrhu utvrđivanja ispunjavaju li takva prihvatljiva vlastita sredstva uvjet za pokriće minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, načela iz članaka 221. do 229. primjenjuju se *mutatis mutandis*. Članak 139. stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis*.”;
- (73) u uvodnoj formulaciji u članku 232. prvom podstavku riječi „iz članka 37. stavka 1. točaka od (a) do (d)” zamjenjuju se riječima „iz članka 37. stavka 1. točaka od (a) do (e)”;
- (74) članak 233. mijenja se kako slijedi:
- (a) u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećom:
- „(b) vrijednosti u sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje povezanih društava iz članka 220. stavka 3. i članka 228. stavka 1. i agregiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, kako je predviđeno u stavku 3.”;
- (b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:
- i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
- „(b) proporcionalnog udjela sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje u vlastitim sredstvima prihvatljivima za potrebni solventni kapital svakog pojedinog povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.”;
- ii. umeće se sljedeća točka (c):
- „(c) doprinosa prihvatljivim vlastitim sredstvima grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1. ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 2. ili člankom 228. stavkom 4.;

(c) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) proporcionalnog udjela potrebnog solventnog kapitala svakog pojedinog povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.”

ii. umeće se sljedeća točka (c):

„(c) doprinosa potrebnom solventnom kapitalu grupe povezanih društava iz članka 228. stavka 1. ako se taj doprinos izračunava u skladu s člankom 228. stavkom 3. ili člankom 228. stavkom 4.”;

(75) umeće se sljedeći članak 233.a:

„Članak 233.a

Kombinacija metoda 1 i 2:

1. Solventnost grupe sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje predstavlja razliku između sljedećeg:

(a) zbroj sljedećeg:

- i. za društva na koja se primjenjuje metoda 1, vlastitih sredstva prihvatljivih za pokriće potrebnog solventnog kapitala, izračunanih na temelju konsolidiranih podataka;
- ii. za svako povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje na koje se primjenjuje metoda 2, proporcionalnog udjela vlastitih sredstava prihvatljivih za njegov potrebni solventni kapital;
- iii. doprinosa povezanih društava iz članka 228. stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 228. stavkom 2. ili člankom 228. stavkom 4.; i

(b) zbroj sljedećeg:

- i. za društva na koja se primjenjuje metoda 1, konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, izračunanog u skladu s člankom 230. stavkom 2. na temelju konsolidiranih podataka;
- ii. za svako društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje na koje se primjenjuje metoda 2, proporcionalnog udjela njegova potrebnog solventnog kapitala;
- iii. doprinosa povezanih društava iz članka 228. stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 228. stavkom 3. ili člankom 228. stavkom 4.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke i. i stavka 1. točke (b) podtočke i. ovog članka, udjeli u povezanim društvima iz članka 228. stavka 1. ne uključuju se u konsolidirane podatke.

3. Za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke i. i stavka 1. točke (b) podtočke i. ovog članka, udjeli u povezanim društvima iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2 ne uključuju se u konsolidirane podatke.

Za potrebe stavka 1. točke (b) podtočke i. ovog članka, vrijednost udjela u društvima iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2, koja premašuje njihov vlastiti potrebni solventni kapital, uključuje se u

konsolidirane podatke pri izračunu osjetljivosti imovine i obveza na promjene razine ili volatilnosti tečaja („tečajni rizik“). Međutim, ne pretpostavlja se da je vrijednost tih udjela osjetljiva na promjene razine ili volatilnosti tržišnih cijena vlasničkih vrijednosnih papira („rizik vlasničkih vrijednosnih papira“).

4. Članak 233. stavak 4. primjenjuje se *mutatis mutandis* za potrebe stavka 1. točke (a) podtočke ii. i točke (b) podtočke ii. ovog članka.
5. Članak 231. primjenjuje se *mutatis mutandis* u slučaju zahtjeva za dopuštenje za izračunavanje konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, kao i potrebnog solventnog kapitala društava za osiguranje i društava za reosiguranje u grupi, na temelju unutarnjeg modela, koji je dostavilo društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i njegova povezana društva ili zajedno dostavila povezana društva osigurateljnog holdinga.
6. Sudjelujuća društva za osiguranje i sudjelujuća društva za reosiguranje usklađena su s minimalnim konsolidiranim potrebnim solventnim kapitalom grupe, koji je najniži od sljedećeg:
 - (a) 45 % zbroja konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe iz stavka 1. točke (b) podtočke i. i doprinosa iz stavka 1. točke (b) podtočke iii.;
 - (b) rezultat izračuna iz članka 230. stavka 2. drugog podstavka.

Minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe pokriva se prihvatljivim osnovnim vlastitim sredstvima kako je određeno u skladu s člankom 98. stavkom 4., izračunanim na temelju konsolidiranih podataka. Za potrebe tog izračuna, udjeli u povezanim društvima iz članka 228. stavka 1. ne uključuju se u konsolidirane podatke.

U svrhu utvrđivanja ispunjavaju li takva prihvatljiva vlastita sredstva uvjet za pokriće minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, načela iz članka 221. do 229. primjenjuju se *mutatis mutandis*. Članak 139. stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

7. Pri određivanju odražava li iznos izračunan u stavku 1. točki (b) podtočki ii. ovog članka na odgovarajući način profil rizičnosti grupe s obzirom na društva iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2, predmetna nadzorna tijela obraćaju posebnu pozornost na sve posebne rizike koji postoje na razini grupe, a koji ne bi bili dovoljno pokriveni jer ih je teško kvantificirati.

Ako profil rizičnosti grupe s obzirom na društva iz članka 220. stavka 3. na koja se primjenjuje metoda 2 znatno odstupa od pretpostavki na kojima se temelji agregirani potrebni solventni kapital grupe iz članka 233. stavka 3., može se uvesti kapitalni dodatak na iznos izračunan u stavku 1. točki (b) podtočki ii. ovog članka.

Članak 37. stavci od 1. do 5., zajedno s delegiranim aktima i provedbenim tehničkim standardima donesenima u skladu s člankom 37. stavcima 6., 7. i 8. primjenjuju se *mutatis mutandis*.“;

- (76) Članak 234. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 234.

Delegirani akti za tehnička načela i metode iz članka od 220. do 229., pojednostavnjeni pristup iz članka 229.a i primjena članka od 230. do 233.a

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301.a kojima pobliže određuje:

- (a) tehnička načela i metode iz članka od 220. do 229.;
- (b) tehničke pojedinosti pojednostavnjenog pristupa iz članka 229.a stavka 1. te kriteriji na temelju kojih nadzorna tijela mogu odobriti primjenu pojednostavnjenog pristupa;
- (c) primjena članka od 230. do 233.a, uzimajući u obzir gospodarsku prirodu posebnih pravnih struktura.

Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 301.a kojima se utvrđuju kriteriji na temelju kojih nadzornik grupe može odobriti primjenu pojednostavnjenog pristupa iz članka 229.a stavka 2.”;

- (77) u članku 244. stavku 3. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Da bi utvrdio značajne koncentracije rizika o kojima će se izvještavati, nadzornik grupe, nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima i grupom, uvodi odgovarajuće pragove koji se temelje na potrebnom solventnom kapitalu, tehničkim odredbama, prihvatljivim vlastitim sredstvima, drugim kvantitativnim ili kvalitativnim kriterijima koji se temelje na riziku ili na kombinaciji tih elemenata.”;

- (78) članak 245. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. riječi: „stavaka 2. i 3.” zamjenjuju se riječima: „stavaka 2., 3. i 3.a”;

- (b) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Osim unutargrupnih transakcija u smislu članka 13. točke 19., za potrebe stavaka 2. i 3. ovog članka, ako je to opravdano, nadzorna tijela mogu zahtijevati da grupe izvješćuju i o unutargrupnim transakcijama koje uključuju društva koja nisu društva za osiguranje i društva za reosiguranje, društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi.”;

- (79) članak 246. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Zahtjevi iz glave I. poglavlja IV. odjeljka 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* na razini grupe. Sustavom upravljanja grupe obuhvaćena su sudjelujuća društva za osiguranje odnosno sudjelujuća društva za reosiguranje, matični osigurateljni holdinzi ili matični mješoviti financijski holdinzi, kao i sva povezana društva u opsegu grupe u smislu članka 212. koja podliježu nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c). Sustav upravljanja grupom obuhvaća i sva društva kojima upravlja sudjelujuće društvo ili njegova društva kćeri zajedno s jednim ili više društava koja nisu dio iste grupe.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak ovog stavka, sustavi upravljanja rizikom i unutarnje kontrole i postupci izvještavanja se primjenjuju dosljedno u svim društvima uključenima u opseg nadzora grupe na temelju članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b) tako da se te sustave i postupke izvještavanja može kontrolirati na razini grupe.

Države članice osiguravaju da upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo krajnjeg matičnog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga, mješovitog financijskog holdinga koji ima sjedište u Uniji ili imenovanog sudjelujućeg društva u skladu s člankom 212. stavkom 3. ima krajnju odgovornost za usklađenost grupe na koju se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) sa zakonima i drugim propisima donesenima u skladu s ovom Direktivom. Upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo svakog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje unutar grupe ostaje odgovorno za vlastitu usklađenost sa svim zahtjevima, kako je navedeno u članku 40. i članku 213. stavku 1. drugom podstavku.

Sustav upravljanja rizicima obuhvaća barem sve djelatnosti osiguranja i reosiguranja koje se obavljaju unutar grupe, kao i značajne djelatnosti koje nisu povezane s osiguranjem. Obuhvaća i rizike koji proizlaze iz tih aktivnosti kojima je grupa izložena ili bi mogla biti izložena i njihove međuovisnosti.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak ovog stavka, sustavi upravljanja rizikom i unutarnje kontrole i postupci izvještavanja se primjenjuju dosljedno u svim društvima uključenim u opseg nadzora grupe na temelju članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b) tako da se te sustave i postupke izvještavanja može kontrolirati na razini grupe.”;

- (b) u stavku 2. dodaju se sljedeći podstavci :

„Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno sudjelujuće društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding redovito prate djelatnosti svojih povezanih društava, uključujući povezana društva iz članka 228. stavka 1. i neregulirana društva. To praćenje razmjerno je prirodi, opsegu i složenosti rizika koje povezana društva stvaraju ili bi mogla stvoriti na razini grupe.

Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding imaju pisana pravila na razini grupe i osiguravaju da su pisana pravila svih reguliranih društava u opsegu grupe usklađena s pravilima grupe. Osigurava i da sva regulirana društva u opsegu grupe dosljedno provode pravila grupe.”;

- (c) u stavku 4. prvom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Vlastita procjena rizika i solventnosti provedena na razini grupe obuhvaća barem sve djelatnosti osiguranja i reosiguranja koje se obavljaju unutar grupe, kao i značajne djelatnosti koje nisu povezane s osiguranjem. Obuhvaća i rizike koji proizlaze iz tih aktivnosti kojima je grupa izložena ili bi mogla biti izložena i njihove međuovisnosti. Podliježe nadzornom pregledu od strane nadzornika grupe u skladu s poglavljem III.”;

- (d) dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. Države članice zahtijevaju da sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno sudjelujuće društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding osiguraju da grupa ima pouzdane sustave upravljanja koji uključuju jasnu organizacijsku strukturu s dobro definiranim, transparentnim i dosljednim linijama odgovornosti i razdvajanjem dužnosti unutar grupe. Sustavom upravljanja grupe nastoji se spriječiti sukobe interesa ili, ako to nije moguće, upravljati njima.

Osobe koje stvarno upravljaju grupom za osiguranje odnosno grupom za reosiguranje su osobe koje stvarno upravljaju matičnim društvom ili sudjelujućim društvom iz stavka 1. drugog podstavka.

Države članice zahtijevaju da sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno sudjelujuće društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding odredi osobe odgovorne za druge ključne funkcije unutar grupe za osiguranje odnosno grupe za reosiguranje koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c). Upravno, upravljačko ili nadzorno tijelo iz stavka 1. drugog podstavka ovog članka odgovorno je za aktivnosti koje obavljaju te osobe.

Ako su osobe koje stvarno upravljaju grupom za osiguranje odnosno grupom za reosiguranje ili one odgovorne za druge ključne funkcije ujedno i osobe koje stvarno upravljaju jednim ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje ili drugim povezanim društvima ili su odgovorne za druge ključne funkcije u okviru bilo kojeg od tih društava, sudjelujuće društvo osigurava da su uloge i odgovornosti na razini grupe jasno odvojene od onih koje se primjenjuju na razini svakog pojedinog društva.”;

(80) u glavi III. umeće se sljedeće poglavlje II.A:

„*POGLAVLJE II.A* *Makrobonitetna pravila na razini grupe*”

Članak 246.a

Upravljanje rizikom likvidnosti na razini grupe

1. Države članice zahtijevaju da sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi izrade i održavaju plan upravljanja rizikom likvidnosti na razini grupe. Članak 144.a primjenjuje se *mutatis mutandis*.
2. Odstupajući od članka 144.a, države članice osiguravaju da društva kćeri koja su društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koja su obuhvaćena nadzorom grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a) i (b) budu izuzeta od izrade i održavanja plana upravljanja rizikom likvidnosti na pojedinačnoj razini kad god plan upravljanja rizikom likvidnosti u skladu sa stavkom 1. ovog članka obuhvaća upravljanje likvidnošću i potrebama za likvidnošću predmetnih društava kćeri.

Države članice zahtijevaju da svako pojedinačno društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje ostvaruje korist od izuzeća u skladu s prvim podstavkom podnese svojem nadzornom tijelu dijelove svojeg plana upravljanja rizikom likvidnosti koji obuhvaćaju situaciju cijele grupe i njegovu situaciju.
3. Neovisno o stavku 2., nadzorna tijela mogu zahtijevati od društva kćeri za osiguranje ili društva kćeri za reosiguranje da izradi i održava plan upravljanja rizikom likvidnosti na pojedinačnoj razini kad god otkriju posebnu likvidnosnu osjetljivost ili ako plan upravljanja likvidnošću na razini grupe ne uključuje odgovarajuće informacije koje nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri zahtijeva od usporedivih društava u svrhu praćenja njihove pozicije likvidnosti.
4. Kako bi se osigurala dosljedna primjena ovog članka, EIOPA izrađuje regulatorne tehničke standarde kojima se pobliže određuju sadržaj i učestalost ažuriranja okvirnog plana upravljanja rizikom likvidnosti na razini grupe.

EIOPA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do [Ured za publikacije – unijeti datum 12 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

Članak 246.b

Ostala makrobonitetna pravila

Članci 144.b i 144.c primjenjuju se *mutatis mutandis* na razini sudjelujućeg društva za osiguranje odnosno sudjelujućeg društva za reosiguranje, osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga.”;

- (81) u članku 252. prvom stavku riječi „kreditna institucija određena u Direktivi 2006/48/EZ ili investicijsko društvo određeno u Direktivi 2004/39/EZ” zamjenjuju se riječima „kreditna institucija kako je definirana u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili investicijsko društvo kako je definirano u Direktivi 2014/65/EU”;
- (82) u članku 254. dodaje se sljedeći stavak 3.:
- „3. Sudjelujuće društvo za osiguranje i sudjelujuće društvo za reosiguranje, osigurateljni holding i mješoviti financijski holding dostavljaju nadzorniku grupe informacije iz ovog članka na godišnjoj osnovi u roku od 20 tjedana nakon završetka financijske godine društva, a kada se informacije iz ovog članka zahtijevaju na tromjesečnoj osnovi, u roku od 11 tjedana nakon kraja svakog tromjesečja.”;
- (83) članak 256. mijenja se kako slijedi:
- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:
- „1. Države članice zahtijevaju da sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi javno objavljuju jedanput godišnje izvješće o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe. To izvješće sadržava informacije o grupi upućene drugim sudionicima na tržištu, kako je navedeno u članku 51. stavku 1.b. Članci 51., 53., 54. i 55. primjenjuju se na odgovarajući način.
- Države članice osiguravaju da sudjelujuća društva za osiguranje i sudjelujuća društva za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding jednom godišnje ili rjeđe objavljuju informacije iz ovog članka u roku od 24 tjedna nakon završetka financijske godine društva.”;
- (b) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
- „(b) informacije za sva društva kćeri u grupi, koje moraju biti pojedinačno prepoznatljive, uključujući oba dijela izvješća o solventnosti i financijskom stanju, i moraju biti objavljene u skladu s člancima 51., 53., 54. i 55.”;
- (c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:
- „4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301.a kojima se pobliže određuju informacije koje se moraju objaviti u jedinstvenom izvješću o solventnosti i financijskom stanju iz stavka 2. ovog članka te izvješću o solventnosti i financijskom stanju na razini grupe iz stavka 1. ovog članka.”;
- (d) u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „5. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene u odnosu na jedinstveno izvješće o solventnosti i financijskom stanju i izvješće o solventnosti i

financijskom stanju na razini grupe, EIOPA izrađuje nacрте provedbenih tehničkih standarda o postupcima i predlošcima za objavljivanje i načinu objavljivanja pojedinačnog i grupnog izvješća o solventnosti i financijskom stanju kako je utvrđeno u ovom članku.”;

(84) umeću se sljedeći članci 256.b i 256.c:

„Članak 256.b

Redovito nadzorno izvješće grupe

1. Države članice zahtijevaju da sudjelujuća društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljni holdinzi i mješoviti financijski holdinzi jedanput godišnje nadzornom tijelu podnesu redovito nadzorno izvješće na razini grupe. Članak 35. stavak 5.a primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Države članice osiguravaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje dostavljaju informacije iz ovog članka jednom godišnje ili rjeđe u roku od 24 tjedana nakon završetka financijske godine društva.

2. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding mogu, podložno odobrenju predmetnih nadzornih tijela, dostaviti jedinstveno redovito nadzorno izvješće koje obuhvaća sljedeće:

(a) informacije na razini grupe koje se dostavljaju u skladu sa stavkom 1.;

(b) informacije za sva društva kćeri unutar grupe, koje moraju biti pojedinačno prepoznatljive, dostavljaju se u skladu s člankom 35. stavkom 5.a i ne dovode do manje količine informacija u usporedbi s informacijama koje bi dostavila društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja podnose redovito nadzorno izvješće u skladu s člankom 35. stavkom 5.a.

Prije davanja odobrenja u skladu s prvim podstavkom, nadzornik grupe traži savjet i na odgovarajući način uzima u obzir bilo koja mišljenja i zadržke članova kolegija nadzornika. Nedavanje odobrenja predmetnih nacionalnih nadzornih tijela mora se propisno opravdati. Ako kolegij nadzornika odobri jedinstveno redovito nadzorno izvješće u skladu sa stavkom 2., svako pojedinačno društvo za osiguranje i društvo za reosiguranje podnosi jedinstveno redovito nadzorno izvješće svojem nadzornom tijelu. Svako nadzorno tijelo ima ovlast nadzirati određeni dio jedinstvenog redovitog nadzornog izvješća koji se odnosi na relevantno društvo kćer. Ako nacionalna nadzorna tijela smatraju da jedinstveno redovito nadzorno izvješće nije zadovoljavajuće, takvo se odobrenje može povući.

4. Ako u izvješće iz stavka 2. nisu uključene informacije koje nadzorno tijelo koje je dalo odobrenje za rad društvu kćeri unutar grupe zahtijeva od usporedivih društava i ako je taj propust bitan, predmetno nadzorno tijelo ima ovlasti zahtijevati od predmetnog društva kćeri da dostavi potrebne dodatne informacije.

5. Ako nadzorno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad društvu kćeri unutar grupe utvrdi neusklađenost s člankom 35. stavkom 5.a ili zatraži bilo kakve izmjene ili pojašnjenja u vezi s jedinstvenim redovitim nadzornim izvješćem, ono obavješćuje i kolegij nadzornika, a nadzornik grupe dostavlja isti zahtjev

sudjelujućem društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje, osigurateljnom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu.

6. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 301. a kojima se pobliže određuju informacije koje se dostavljaju.

Članak 256.c

Zahtjevi u vezi s revizijom

1. Države članice zahtijevaju da sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding grupe podliježe reviziji konsolidirane bilance koja se objavljuje kao dio izvješća o solventnosti i financijskom stanju grupe ili kao dio jedinstvenog izvješća o solventnosti i financijskom stanju.

2. Sudjelujuća društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding s izvješćem o solventnosti i financijskom stanju ili jedinstvenim izvješćem o solventnosti i financijskom stanju dostavljaju nadzornom tijelu grupe zasebno izvješće koje je izradilo revizorsko društvo i koje sadržava vrstu osiguranja i rezultate revizije.

3. Ako postoji jedinstveno izvješće o solventnosti i financijskom stanju, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding ispunjava zahtjeve za reviziju koji se primjenjuju na povezano društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje i podnosi nadzornom tijelu tog društva izvješće iz članka 51.a stavka 4.

4. Članak 51.a primjenjuje se *mutatis mutandis*.“;

(85) Članak 257. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 257.

Zahtjevi u pogledu poslovnog ugleda i iskustva osoba koje stvarno upravljaju osigurateljnim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom ili koje obavljaju druge ključne funkcije

Države članice zahtijevaju da oni koji stvarno upravljaju osigurateljnim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom i, prema potrebi, osobe koje su odgovorne za druge ključne funkcije imaju poslovni ugled i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti.

Članak 42. primjenjuje se *mutatis mutandis*.“;

(86) članak 258. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nadzornim tijelima daju se sve nadzorne ovlasti za poduzimanje mjera u vezi s osigurateljnim holdinzima i mješovitim financijskim holdinzima koje su potrebne kako bi se osiguralo da grupe na koje se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) ispunjavaju sve zahtjeve iz ove glave. Te ovlasti uključuju opće nadzorne ovlasti iz članka 34.

Ne dovodeći u pitanje njihove odredbe kaznenog prava, države članice uvode sankcije ili donose mjere u odnosu na osigurateljne holdinge, mješovite financijske holdinge, ili osobe koje stvarno upravljaju tim društvima, u slučaju kršenja zakona i drugih propisa donesenih radi prenošenja ove glave. Nadzorna

tijela usko surađuju kako bi osigurala učinkovitost takvih sankcija ili mjera, posebno ako središnja uprava ili glavna jedinica osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga nisu u istoj državi članici kao njihovo sjedište.”;

(b) umeću se sljedeći stavci 2.a i 2.b:

„2.a. Ako je nadzorno tijelo grupe utvrdilo da uvjeti određeni u članku 213. stavku 3.a nisu ispunjeni ili da više nisu ispunjeni, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding podliježu odgovarajućim nadzornim mjerama kako bi se osigurali ili ponovno uspostavili, ovisno o slučaju, kontinuitet i cjelovitost nadzora grupe i osigurala usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u ovoj glavi. U slučaju mješovitog financijskog holdinga, nadzornim mjerama osobito se uzimaju u obzir učinci na financijski konglomerat kao cjelinu, kao i na njegova povezana regulirana društva.

2.b. Za potrebe stavaka 1. i 2.a ovog članka, države članice osiguravaju da nadzorne mjere koje se mogu primijeniti na osigurateljne holdinge i mješovite financijske holdinge uključuju barem sljedeće:

(a) suspenziju prava glasa koje proizlazi iz dionica društva kćeri za osiguranje ili društva kćeri za reosiguranje koje drži osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding;

(b) izricanje zabrana, sankcija ili kazni protiv osigurateljnog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela tih društava;

(c) davanje uputa ili smjernica osigurateljnom holdingu ili mješovitom financijskom holdingu da svojim dioničarima prenese sudjelovanja u svojim društvima kćerima za osiguranje i reosiguranje;

(d) imenovanje, na privremenoj osnovi, drugog osigurateljnog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje unutar grupe kao odgovornog za osiguranje usklađenosti sa zahtjevima iz ove glave;

(e) ograničavanje ili zabranu raspodjela ili plaćanja kamata dioničarima;

(f) zahtijevanje da osigurateljni holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi prodaju ili smanje udjele u društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje ili drugim povezanim društvima iz članka 228. stavka 1.;

(g) zahtijevanje da osigurateljni holdinzi ili mješoviti financijski holdinzi podnesu plan o ponovnoj uspostavi usklađenosti bez odgode.

Nadzornik grupe savjetuje se s drugim predmetnim nadzornim tijelima i EIOPA-om prije poduzimanja bilo koje od mjera iz prvog podstavka ako te mjere utječu na društva sa sjedištem u više od jedne države članice.”;

(87) članak 262. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice dopuštaju svojim nadzornim tijelima primjenu drugih metoda kojima se osigurava odgovarajući nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja pripadaju grupi u smislu članka 212. i na koje se primjenjuje nadzor grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (c).

Nadzornik grupe mora odobriti te metode, utvrđene u skladu s člankom 247., nakon savjetovanja s drugim predmetnim nadzornim tijelima.

Metode iz prvog podstavka omogućuju postizanje ciljeva nadzora grupe kako je navedeno u ovoj glavi. Ti ciljevi uključuju sljedeće:

- (a) očuvanje raspodjele kapitala i sastava vlastitih sredstava društava za osiguranje i društava za reosiguranje te sprečavanje značajnog stvaranja kapitala unutar grupe ako se takvo stvaranje kapitala unutar grupe financira dužničkim ili drugim financijskim instrumentima koje se ne smatraju stavkama vlastitih sredstava matičnog društva;
- (b) procjenjivanje i praćenje rizika koji proizlaze iz društava unutar i izvan Unije te ograničavanje rizika širenja problema s tih društava i drugih nereguliranih društava na društva za osiguranje i društva za reosiguranje unutar grupe te na podgrupu čije je krajnje matično društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješovito financijsko društvo sa sjedištem u Uniji iz članka 215., ako takva podgrupa postoji.

Metode iz prvog podstavka na odgovarajući se način opravdavaju, dokumentiraju i priopćuju drugim predmetnim nadzornim tijelima, EIOPA-i i Komisiji.”;

- (b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Za potrebe stavka 2. ovog članka, predmetna nadzorna tijela mogu posebno primijeniti jednu ili više sljedećih metoda na društva za osiguranje i društva za reosiguranje, osigurateljne holdinge i mješovite financijske holdinge koji su dio grupe koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkom (c):

- (a) imenovanje jednog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje koje je odgovorno za usklađenost sa zahtjevima iz ove glave ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja pripadaju grupi nemaju zajedničko matično društvo u Uniji;
- (b) zahtjev za osnivanje osigurateljnog holdinga sa sjedištem u Uniji ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Uniji ako društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja pripadaju grupi nemaju zajedničko matično društvo u Uniji i primjena ove glave na društva za osiguranje i društva za reosiguranje u grupi koju vodi taj osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding;
- (c) ako nekoliko društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja pripadaju grupi čine podgrupu čije matično društvo ima sjedište u Uniji, uz primjenu ove glave na tu podgrupu, poduzimanje dodatnih mjera ili uvođenje dodatnih zahtjeva, uključujući zahtjeve iz točaka (d), (e) i (f) ovog podstavka te pojačani nadzor koncentracije rizika u smislu članka 244. i unutargrupnih transakcija u smislu članka 245., s ciljem postizanja cilja iz stavka 2. drugog podstavka točke (b) ovog članka;
- (d) zahtijevanje da članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela krajnjeg matičnog društva u Uniji budu neovisni o krajnjem matičnom društvu izvan Unije;

- (e) zabrana, ograničavanje, praćenje ili zahtijevanje prethodnog obavješćivanja o transakcijama, uključujući raspodjelu dividendi i kuponske isplate u vezi s podređenim dugom, ako takve transakcije predstavljaju ili bi mogle predstavljati prijetnju financijskom položaju ili stanju solventnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje unutar grupe i uključuju, s jedne strane, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding sa sjedištem u Uniji ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u Uniji i, s druge strane, društvo koje pripada grupi i čije je sjedište izvan Unije; ako nadzornik grupe u Uniji nije jedno od nadzornih tijela države članice u kojoj se nalazi sjedište povezanog društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje, nadzornik grupe u Uniji obavješćuje ta nadzorna tijela o svojim nalazima kako bi im omogućio da poduzmu primjerene mjere;
- (f) zahtijevanje informacija o solventnosti i financijskom položaju, profilu rizičnosti i ograničenjima dozvoljenih rizika matičnih društava sa sjedištem izvan Unije, uključujući, prema potrebi, izvješća o tim pitanjima koja se podnose upravnom, upravljačkom ili nadzornom tijelu ili nadzornim tijelima tih matičnih društava iz trećih zemalja.”;

(88) u članku 265. umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Države članice također osiguravaju da, ako je matično društvo jednog ili više društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje kreditna institucija, investicijsko društvo, financijska institucija, društvo za upravljanje UCITS-ima, upravitelj alternativnih investicijskih fondova, institucija za strukovno mirovinsko osiguranje ili neregulirano društvo koje obavlja jednu ili više djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU i te djelatnosti čine značajan dio njegove cjelokupne djelatnosti, nadzorna tijela odgovorna za nadzor tih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje provode opći nadzor nad transakcijama između tih društava za osiguranje i društava za reosiguranje i matičnog društva i njegovih povezanih društava.”;

(89) članak 301.a mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Delegiranje ovlasti iz članaka 29., 35.b i 256.b dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od četiri godine počevši od [Ured za publikacije unijeti datum: datum stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Delegiranje ovlasti iz prvog i drugog podstavka prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 17., 29., 31., 35., 35.b, 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99.,

109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260. i 308.b.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 17., 29., 31., 35., 35.b, 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 109.a, 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 216., 217., 227., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256.b, 258., 260. ili 308.b stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”;

(90) članak 304. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Od [Ured za publikacije unijeti datum: datum početka primjene ove Direktive o izmjeni] društva za životno osiguranje mogu nastaviti primjenjivati pristup iz stavka 1. ovog članka samo u odnosu na imovinu i obveze za koje su nadzorna tijela odobrila primjenu podmodula vlasničkih vrijednosnih papira koji se temelji na trajanju prije [Ured za publikacije unijeti datum: datum primjene ove Direktive o izmjeni].”;

(91) umeće se sljedeći članak 304.a:

„Članak 304.a

Preispitivanja u pogledu rizika za održivost

1. EIOPA nakon savjetovanja s ESRB-om procjenjuje, na temelju dostupnih podataka i nalaza platforme za održivo financiranje iz članka 20. Uredbe (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća* i EBA-e u kontekstu njezina rada u okviru mandata iz članka 501.c točke (c) Uredbe (EU) 575/2013, bi li poseban bonitetni tretman izloženosti povezanih s imovinom ili djelatnostima koje su u znatnoj mjeri povezane s okolišnim ili socijalnim ciljevima bio opravdan. EIOPA posebno procjenjuje moguće učinke posebnog bonitetnog tretmana izloženosti povezanih s imovinom i djelatnostima koje su u znatnoj mjeri povezane s okolišnim i/ili socijalnim ciljevima, ili koje su u znatnoj mjeri povezane s nanošenjem štete takvim ciljevima, na zaštitu ugovaratelja osiguranja i financijsku stabilnost u Uniji.

EIOPA podnosi Komisiji izvješće o svojim nalazima do 28. lipnja 2023. Prema potrebi, u izvješću se razmatra mogući bonitetni tretman izloženosti povezanih s imovinom i djelatnostima koje su u znatnoj mjeri povezane s okolišnim ili socijalnim ciljevima ili koje su u znatnoj mjeri povezane s nanošenjem štete takvim ciljevima te je popraćeno procjenom učinka predloženih izmjena na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

2. EIOPA barem svake tri godine preispituje, u odnosu na rizik od prirodnih katastrofa, opseg i kalibraciju standardnih parametara podmodula katastrofe neživotnog osiguranja potrebnog solventnog kapitala iz članka 105. stavka 2. trećeg podstavka točke (b). Za potrebe tih preispitivanja EIOPA uzima u obzir najnovije dostupne relevantne dokaze o znanosti o klimi i važnost rizika s obzirom na rizike koje su preuzela društva za osiguranje i reosiguranje koja upotrebljavaju standardnu formulu za izračun podmodula katastrofe neživotnog osiguranja potrebnog solventnog kapitala.

Prvo preispitivanje u skladu s prvim podstavkom dovršava se do [Ured za publikacije unijeti datum: dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Ako EIOPA tijekom preispitivanja u skladu s prvim podstavkom utvrdi da zbog opsega ili kalibracije standardnih parametara podmodula rizika katastrofe neživotnog osiguranja postoji znatna razlika između dijela potrebnog solventnog kapitala koji se odnosi na prirodne katastrofe i stvarnog rizika prirodne katastrofe s kojim se suočavaju društva za osiguranje i društva za reosiguranje, EIOPA Komisiji dostavlja mišljenje o riziku prirodne katastrofe.

U mišljenju o riziku prirodne katastrofe dostavljenom Komisiji u skladu s trećim podstavkom razmatra se opseg ili kalibracija standardnih parametara podmodula katastrofe neživotnog osiguranja potrebnog solventnog kapitala kako bi se uklonila utvrđena neusklađenost te je ono popraćeno procjenom učinka predloženih izmjena na društva za osiguranje i društva za reosiguranje.

* Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13).”;

(92) u članku 305. stavci 2. i 3. brišu se;

(93) članak 308.a briše se;

(94) članak 308.b mijenja se kako slijedi:

(a) brišu se stavci od 5. do 8.;

(b) stavak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„12. Neovisno o članku 100., članku 101. stavku 3. i članku 104., države članice osiguravaju da su standardni parametri koji se koriste za izračun podmodula koncentracije tržišnog rizika i podmodula rizika prinosa u skladu sa standardnom formulom jednaki u odnosu na izloženosti središnjim državama država članica ili središnjim bankama država članica koje su nastale prije 1. siječnja 2020. i koje su denominirane i financirane u domaćoj valuti bilo koje države članice onima koji bi se primjenjivali na takve izloženosti denominirane i financirane u njihovoj domaćoj valuti;”;

(c) u stavku 17. iza prvog podstavka umeću se sljedeći podstavci:

„Ako grupa za osiguranje ili grupa za reosiguranje ili bilo koje njezino društvo kći za osiguranje odnosno društvo kći za reosiguranje primjenjuje prijelaznu mjeru na nerizične kamatne stope iz članka 308.c ili prijelaznu mjeru na tehničke pričuve iz članka 308.d, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding javno objavljuju, u okviru svojeg izvješća o solventnosti i financijskom stanju grupe iz članka 256, te uz objave iz članka 308.c stavka 4. točke (c) i članka 308. stavka 5. točke (c), kvantifikaciju učinka na njezin financijski položaj koji proizlazi iz pretpostavke da se vlastita sredstva koja proizlaze iz primjene tih prijelaznih mjera ne mogu staviti na raspolaganje za pokrivanje potrebnog solventnog kapitala sudjelujućeg društva za koje se izračunava solventnost grupe.

Ako se grupa za osiguranje ili grupa za reosiguranje bitno oslanja na primjenu prijelaznih mjera iz članaka 308.c i 308.d na takav način da pogrešno prikazuje stvarno stanje solventnosti grupe, čak i ako bi bila usklađena s potrebnim

solventnim kapitalom grupe bez primjene tih prijelaznih mjera, nadzornik grupe ovlašten je poduzeti odgovarajuće mjere, uključujući mogućnost smanjenja iznosa vlastitih sredstava koja proizlaze iz primjene tih prijelaznih mjera koji se može smatrati prihvatljivim za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe.”;

(95) Članak 308.c mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Nakon [Ured za publikacije unijeti datum: datum početka primjene ove Direktive o izmjeni] nadzorna tijela odobravaju prijelaznu prilagodbu relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa samo u sljedećim slučajevima:

(a) pravila ove Direktive počela su se prvi put primjenjivati na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je zatražilo odobrenje u razdoblja od 18 mjeseci prije izdavanja odobrenja, nakon što je izuzeto iz područja primjene ove Direktive u skladu s člankom 4.;

(b) tijekom razdoblja od šest mjeseci koje prethodi izdavanju odobrenja za rad društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje koje je zatražilo odobrenje za rad dopušteno je preuzimanje portfelja ugovora, u skladu s člankom 39., ako je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje obavlja prijenos primijenilo prijelaznu prilagodbu relevantne vremenske strukture nerizičnih kamatnih stopa u odnosu na taj portfelj ugovora prije prijenosa.”;

(b) u stavku 4. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) u dijelu svojeg izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija upućenih drugim sudionicima na tržištu iz članka 51. stavka 1.b javno objavljuju sve sljedeće informacije:

i. činjenicu da primjenjuju prijelaznu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa;

ii. kvantifikaciju učinka neprimjenjivanja ove prijelazne mjere na njihov financijski položaj;

iii. ako bi društvo bilo usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom bez primjene te prijelazne mjere, razloge za primjenu te prijelazne mjere;

iv. procjenu ovisnosti društva o toj prijelaznoj mjeri i, prema potrebi, opis mjera koje je društvo poduzelo ili planiralo za smanjenje ili uklanjanje te ovisnosti.”;

(96) članak 308.d mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Nakon [Ured za publikacije unijeti datum: datum početka primjene ove Direktive o izmjeni] nadzorna tijela odobravaju privremeni odbitak na tehničke pričuve samo u sljedećim slučajevima:

(a) pravila ove Direktive počela su se prvi put primjenjivati na društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je zatražilo odobrenje u razdoblja od 18 mjeseci prije izdavanja odobrenja, nakon što je izuzeto iz područja primjene ove Direktive u skladu s člankom 4.;

(b) tijekom razdoblja od šest mjeseci prije odobrenja, društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje je podnijelo zahtjev za odobrenje prihvatilo je portfelj ugovora u skladu s člankom 39. ako je društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje koje obavlja prijenos primijenilo prijelaznu prilagodbu na relevantnu vremensku strukturu nerizičnih kamatnih stopa u odnosu na taj portfelj ugovora prije prijenosa.”;

(b) u stavku 5. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) u dijelu svojeg izvješća o solventnosti i financijskom stanju koji se sastoji od informacija upućenih drugim sudionicima na tržištu iz članka 51. stavka 1.b javno objavljuju sve sljedeće informacije:

- i. činjenicu da primjenjuju privremeni odbitak na tehničke pričuve;
- ii. kvantifikaciju učinka neprimjenjivanja tog privremenog odbitka na njihov financijski položaj;
- iii. ako bi društvo bilo usklađeno s potrebnim solventnim kapitalom bez primjene te prijelazne mjere, razloge za primjenu te prijelazne mjere;
- iv. procjenu ovisnosti društva o toj prijelaznoj mjeri i, prema potrebi, opis mjera koje je društvo poduzelo ili planiralo za smanjenje ili uklanjanje te ovisnosti.”;

(97) u članku 309. stavku 1. briše se četvrti podstavak;

(98) u članku 311. briše se drugi stavak;

(99) Prilog III. mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Direktivi;

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice do [Ured za publikacije unijeti datum: 18 mjeseci nakon stupanja na snagu] donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

One primjenjuju te mjere od [Ured za publikacije unijeti datum: 18 mjeseci i jedan dan nakon stupanja na snagu].

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.
Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik